

การเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่าน
ในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้”

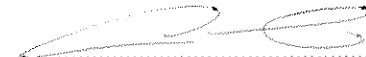
วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาศาสตร์
เมษายน 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก
เรื่องเล่าเช้านี้”

ของ นางสาวนิโลบล ศิริยุทธ

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์

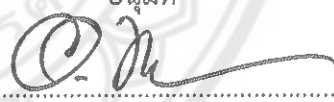
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี วงศ์วัฒนา)

.....ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ดร.อรัทัย ชินอัครพงศ์)

.....กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนาด อินทจามรรักษ์)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ดร.เพ็ญภา คล้ายสิงห์โต)

อนุมัติ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

4 เม.ย. 2560

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีจากความเมตตากรุณาของดร.อรรถ ชินธักรพงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ข้อคิดเห็น คำแนะนำ และการอำนวยความสะดวกสำหรับทุกสิ่งอย่างเสมอมา พร้อมทั้งตรวจทานแก้ไข ตลอดจนให้ความห่วงใย เอาใจใส่ และให้กำลังใจอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งสำเร็จการศึกษา ผู้วิจัยรู้สึกโชคดีและซาบซึ้งใจเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และกราบขออภัยมาใน ณ โอกาสนี้ หากลูกศิษย์คนนี้ได้ทำผิดพลาด หรือทำให้อาจารย์ผิดหวัง อย่างไรก็ตามลูกศิษย์คนนี้อย่างน้อมนุญคุณ และเคารพรักอาจารย์ตลอดไป

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี วงศ์วัฒนา ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทมนาด อินทจามรวัชร กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และดร.เพ็ญภา คล้ายสิงห์โต กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้สละเวลาอันมีค่ามาเป็นกรรมการสอบ พร้อมทั้งให้ข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยจนทำให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณครูบาอาจารย์ที่ได้ให้ความรู้แก่ผู้วิจัย นั่นคือ คณาจารย์ทุกท่าน แห่งภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ขอกราบขอบพระคุณบุคคลที่สำคัญในความสำเร็จครั้งนี้ คือ คุณพ่อพิณิจ ศิริยุทธ และคุณแม่ปรีกมล ศิริยุทธ ที่คอยสนับสนุน เป็นกำลังใจ และให้คำปรึกษาแก่ผู้วิจัยในทุกๆด้าน

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนทางภาษาศาสตร์ในด้านการเชื่อมโยงความต่อไปไม่มากนักขอ

นิโลบล ศิริยุทธ

ชื่อเรื่อง	การเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่าน ในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้”
ผู้วิจัย	นิโลบล ศิริยุทธ
สถานที่ปรึกษา	ดร.อรรถัย ชินอัครพงศ์
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมนาด อินทจามรวัชร
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. สาขาวิชาภาษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2559
คำสำคัญ	การเชื่อมโยงความ พาดหัวข่าว ความคิดเห็น เพจ

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่าน และศึกษาพฤติกรรมการเชื่อมโยงความระหว่างความคิดเห็นของผู้อ่านที่แสดงหรือตอบกลับไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้ในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากพาดหัวข่าวและความคิดเห็นของผู้อ่าน ซึ่งคัดเลือกข้อมูลจาก 5 อันดับข่าว ประจำวันที่ 25 กรกฎาคม 2559 ที่มีผู้ส่งข้อความ (SMS) และแฟนข่าวกดถูกใจ (like) ผ่านเฟซบุ๊กมากที่สุด ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำหลักเกณฑ์การแบ่งประเภทการเชื่อมโยงความของฮัลลidayและฮาซัน (Halliday and Hasan, 1976) และสมทรง บุรุษพัฒน์ (2537) มาผสมผสานกัน

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่าน และระหว่างความคิดเห็นของผู้อ่านที่แสดงหรือตอบกลับไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้ มีพฤติกรรมการเชื่อมโยงความตามเกณฑ์การวิเคราะห์ที่กำหนดเหมือนกัน ได้แก่ การอ้างถึง การแทนที่ การละการซ้ำ การใช้คำเชื่อม และการใช้กลไกที่นอกเหนือจากรูปภาษา นอกจากนี้ยังพบว่า มีพฤติกรรมการเชื่อมโยงความโดยการใช้ข้อความแสดงอารมณ์ความรู้สึก และสัญลักษณ์ (emoticon or sticker) ที่ผู้แสดงความคิดเห็นใช้เพื่อเชื่อมโยงความไปยังพาดหัวข่าว หรือใช้เพื่อตอบกลับไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้อีกด้วย

ส่วนข้อแตกต่างระหว่างพฤติกรรมการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่าน กับพฤติกรรมการเชื่อมโยงความระหว่างความคิดเห็นของผู้อ่านที่แสดงหรือตอบกลับไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้ คือ ในพฤติกรรมการเชื่อมโยงความระหว่างความคิดเห็นของผู้อ่านนั้น ไม่พบข้อมูลประเภทย่อยของการเชื่อมโยงความบางประเภท อีกทั้งในบางความคิดเห็นนั้นไม่สามารถเชื่อมโยงความไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้ได้ แต่เป็นการแสดงความคิดเห็นเพื่อเชื่อมโยงความไปยัง

พาดหัวข่าว และจากข้อมูลทั้งหมดนี้ พบว่า ใน 1 ความคิดเห็นนั้น ส่วนใหญ่จะมีกลวิธีการเชื่อมโยง
ความมากกว่า 1 ประเภท ทั้งความคิดเห็นที่มีลักษณะสั้นและความคิดเห็นที่มีลักษณะยาว

Title DISCOURSE COHESION BETWEEN HEADLINES AND
COMMENTS ON THE FACEBOOK PAGE OF "RUENG LAO
CHAO NEE"

Author Nilobon Siriyoot

Advisor Orathai Chinakkharapong, Ph.D.

Co - Advisor Assistant Professor Chommanad Intajamornrak, Ph.D.

Academic Paper Thesis M.A. in Linguistics, Naresuan University, 2016

Keywords Cohesion, Headline, Comment, Page

ABSTRACT

The research aimed to examine the discourse cohesion between headlines and its comments on the Facebook page of "Rueng Lao Chao Nee", and to analyze the connection of the reply comments.

Data were collected on July 25th, 2016 from the top five headlines on the page and was based on the highest number of messages (SMS) sent by the reviewers from both tv programs and 'likes' on the Facebook fan page. The data collected from each was analyzed using a framework adapted from Halliday and Hassan (1976) and Burusphat (2537) method.

The results showed six types of cohesion between the headline, comments, and reply comments. These are: reference, substitution, ellipsis, reiteration, conjunction and pragmatic cohesion. In addition, text emotions and sticker emotions were established within the comment sections.

However, discourse cohesions between headlines, comments, and reply comments were different. These are some cases of result was no subtype cohesion in cases of comments and reply comments, and some comments did not relate to the previous comments but did relate to the headline. In conclusion, most comments contained more than one type of cohesion per one comment which included both short and long comments.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	4
สมมุติฐานของการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับภาษาระดับข้อความ และการเชื่อมโยงความ.....	6
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับภาษาระดับข้อความ.....	6
ความหมายของภาษาระดับข้อความ	6
ประเภทของภาษาระดับข้อความ	11
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงความ.....	12
ความหมายของการเชื่อมโยงความ	12
ประเภทของการเชื่อมโยงความ	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงความ.....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในสื่อออนไลน์.....	33
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	37
แหล่งข้อมูลและข้อมูล.....	37
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	38

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 กลวิธีการเชื่อมโยงความ.....	43
ตอนที่ 1 กลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของ ผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้”	43
ตอนที่ 2 กลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างความคิดเห็นของผู้อ่านที่แสดงหรือ ตอบกลับไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านั้นในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่า เช้านี้”	67
5 บทสรุป.....	79
สรุปผลการวิจัย.....	79
อภิปรายผลการวิจัย.....	86
ข้อเสนอแนะ.....	87
บรรณานุกรม.....	89
ภาคผนวก.....	95
ประวัติผู้วิจัย.....	152

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงตัวอย่างตารางที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
2	แสดงความถี่ที่ปรากฏและอัตราส่วนของกลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัว ข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้”	43
3	แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทการอ้างถึง.....	44
4	แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทการแทนที่.....	51
5	แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทการละ.....	55
6	แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทการซ้ำ.....	60
7	แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทการใช้คำเชื่อม.....	64
8	แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทกลไกที่นอกเหนือจากรูปภาษา.....	65
9	แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความโดยการใช้ข้อความแสดงอารมณ์ความรู้สึก และ สัญลักษณ์.....	66
10	แสดงความถี่ที่ปรากฏและอัตราส่วนของกลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างความ คิดเห็นของผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้”.....	67
11	แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทการอ้างถึง.....	68
12	แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทการแทนที่.....	71
13	แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทการละ.....	72
14	แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทการซ้ำ.....	73
15	แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทการใช้คำเชื่อม.....	75
16	แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทกลไกที่นอกเหนือจากรูปภาษา.....	76
17	แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความโดยการใช้ข้อความแสดงอารมณ์ความรู้สึก และสัญลักษณ์.....	76
18	แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความโดยการแสดงความคิดเห็นเพื่อเชื่อมโยงความไปยัง พาดหัวข่าว.....	77

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
19 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างกลวิธีการเชื่อมโยงความของพาดหัวข่าวและความ คิดเห็นของผู้อ่าน กับกลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างความคิดเห็นของ ผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้”	80
20 แสดงการจัดอันดับของกลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิด เห็นของผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้”	81
21 แสดงการจัดอันดับของกลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างความคิดเห็นของ ผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้”	84

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

การใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารของมนุษย์ได้มีการพัฒนาไปตามยุคสมัย ทำให้เราสามารถใช้อุปกรณ์สื่อสารต่างๆ ติดต่อสื่อสารระหว่างกัน เช่น สื่อสารผ่านทางจดหมาย โทรสาร โทรศัพท์บ้าน โทรศัพท์มือถือ หรือแม้แต่ติดต่อสื่อสารผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีความรวดเร็วและทันสมัย อีกทั้งเป็นที่นิยมมากในปัจจุบัน โดยมีสถิติผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยในปี 2559 จำนวนมากกว่า 38 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 56 ของประชากร จากจำนวนประชากรทั้งหมด 68 ล้านคน (ดูที่เชิงอรรถ 1)

ในปัจจุบันการติดต่อสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ต ได้มีการพัฒนาเทคโนโลยีหรือมีความก้าวหน้าเป็นอย่างมาก สามารถพูดคุยหรือรับรู้ข่าวสารผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้หลายช่องทาง เช่น คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก (Notebook) โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต (Tablet) เป็นต้น หากผู้รับสารหรือผู้อ่านต้องการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในด้านต่างๆ เพียงเข้าไปยังเว็บไซต์ที่เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารนั้นๆ ซึ่งเว็บไซต์ต่างๆ เหล่านี้จะมีความหลากหลาย และมีบางเว็บไซต์ที่ผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นส่วนตัวได้ เช่น www.facebook.com www.pantip.com www.sanook.com www.kapook.com เป็นต้น ถือเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือทัศนคติระหว่างผู้รับสาร หรือเป็นการสะท้อนมุมมองของผู้รับสารไปยังผู้ส่งสาร

เว็บไซต์ที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตนิยมเป็นอย่างมากในปัจจุบัน ก็คือ www.facebook.com ซึ่งจัดว่าเป็นเว็บไซต์อันดับ 2 รองจาก www.google.co.th ที่คนไทยเข้าไปใช้มากที่สุด (ดูที่เชิงอรรถ 2) เป็นเว็บไซต์ที่ผู้ใช้สามารถโพสต์ข้อความ (ดูที่เชิงอรรถ 3) แสดงความรู้สึก บอกกล่าวประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร โฆษณาสินค้าและบริการ ทั้งที่เป็นข้อความ รูปภาพ วีดิโอ หรือเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์อื่นๆ อีกทั้งผู้รับสารหรือผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็น หรือนิยามเรียกทับศัพท์ว่า คอมเมนต์ (comment) ทั้งที่เป็นข้อความ และรูปภาพ โดยภาษาที่ใช้แสดงความคิดเห็นหรือภาษาที่ใช้ในการสนทนานั้น นักภาษาศาสตร์เห็นว่าจะมีลักษณะทางภาษาเป็นภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน (Davis and Brewer, 1997 อ้างอิงใน ชัชวดี ศรลัมพ์, 2544, หน้า 91) ซึ่งเป็นการพิมพ์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ทั้งหมด มีการเปลี่ยนแปลงการสะกดคำ (ชัชวดี ศรลัมพ์, 2544, หน้า 86) เพื่อแสดงความสุภาพ เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการพิมพ์ หรือเพื่อ

ความทันสมัยนั่นเอง นอกจากนี้หากผู้รับสาร หรือผู้อ่านมีความประทับใจ หรือชอบในข้อความ รูปภาพ หรือข่าวสารที่ผู้ส่งสารโพสต์ไปบนเว็บไซต์ ก็สามารถกดถูกใจ (like) เพื่อแสดงความประทับใจไปยังผู้ส่งสารหรือผู้โพสต์ได้ ซึ่งเป็นการแสดงความนิยมชมชอบในเรื่องรานั้นๆนั่นเอง

การเผยแพร่ข่าวสารผ่านทางเฟซบุ๊กนี้ ถือว่าเป็นช่องทางการเผยแพร่ที่รวดเร็ว จึงมีทั้งองค์กรและสำนักข่าวต่างๆ รวมถึงรายการโทรทัศน์หลายรายการได้สร้างเพจ (page) (ดูที่เชิงอรรถ 4) ของตนขึ้นมาเพื่อเป็นช่องทางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร โดยเจ้าของเพจเป็นผู้นำข้อมูลต่างๆ มาลงในเพจของตน และผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นได้ ตัวอย่างเช่น เพจที่เกี่ยวข้องทางด้านข่าว ได้แก่ เพจข่าวสด เพจไทยรัฐ เพจเดลินิวส์ ซึ่งก่อนหน้านี้มีเพียงช่องทางการเผยแพร่เป็นหนังสือพิมพ์เท่านั้น การพาดหัวข่าวในหน้าแรกของหนังสือพิมพ์เหล่านั้น หากเป็นข่าวที่น่าสนใจ สะท้อนใจ หรือเป็นที่นิยม ตัวอักษรก็จะมีความใหญ่ และข่าวที่เป็นที่น่าสนใจรองลงมา ก็จะมีขนาดตัวอักษรเล็กลงมา แต่หากเป็นพาดหัวข่าวในเพจต่างๆ ขนาดตัวอักษรจะมีขนาดเท่ากันในทุกหัวข้อข่าว นอกจากนี้ยังมีรายการโทรทัศน์หลายรายการที่เกี่ยวข้องกับการรายงานข่าว เช่น รายการเรื่องเล่าเช้านี้ (ออกอากาศทางช่อง 3) รายการเช้านี้ที่หมอล็อต (ออกอากาศทางช่อง 7) หรือรายการตื่นมาคุย (ออกอากาศทางช่อง 9) ซึ่งทั้งสามรายการนี้จะออกอากาศทางโทรทัศน์ในช่วงเช้า ประจำวันจันทร์ถึงวันศุกร์ และรายการเหล่านี้ได้มีการสร้างเพจของตนขึ้นมา เพื่อเพิ่มช่องทางการเผยแพร่ข่าวสารไปยังผู้ชม โดยที่รายการเรื่องเล่าเช้านี้มีสมาชิกหรือผู้ติดตามเพจมากกว่ารายการอื่นๆ

รายการเรื่องเล่าเช้านี้เป็นรายการประเภทเล่าข่าว และเป็นรายการที่นิยมมากรายการหนึ่งของคนไทย โดยแรกเริ่มนั้นรายการนี้ได้สร้างเป็นรายการโทรทัศน์ ออกอากาศวันแรกเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2546 ต่อมารายการนี้ได้สร้างเป็นเพจ และมีสมาชิกหรือผู้ติดตามเพจมากกว่า 10 ล้านคน (ข้อมูลเดือนสิงหาคม 2559) ทำให้มีข่าวต่างๆ ปรากฏในหน้าแรกของผู้ใช้เฟซบุ๊กเหล่านั้นอย่างต่อเนื่อง โดยนำคลิปวิดีโอที่ออกอากาศทางโทรทัศน์ในแต่ละวันหรือข่าวต่างๆ ในรอบวันมาลงในเพจ ซึ่งมีการพาดหัวข่าวที่กะทัดรัด ชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาข่าว หากผู้ที่ไม่ได้ชมรายการสดทางโทรทัศน์ที่ออกอากาศในแต่ละวันก็สามารถเข้าไปชมคลิปวิดีโอย้อนหลัง อีกทั้งยังสามารถแสดงความคิดเห็นในแต่ละหัวข้อข่าวนั้นได้

ในการแสดงความคิดเห็นของผู้อ่านในเพจเรื่องเล่าเช้านี้ ส่วนใหญ่เป็นการแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับข่าวนั้นๆ และเป็นการสะท้อนมุมมองหรือทัศนคติที่มีต่อข่าวนั้นๆ ซึ่งในเพจเรื่องเล่าเช้านี้ ผู้อ่านสามารถเข้าใจเนื้อหาข่าวในภาพรวมได้จากการอ่านพาดหัวข่าว โดยที่ไม่ต้องเข้าไปดูในคลิปข่าว หรือเข้าไปอ่านรายละเอียดของเนื้อหาข่าว และในบางความคิดเห็นของผู้อ่านนี้

จะมีคำ (word) วลี (phrase) หรืออนุพจน์ (clause) ที่เชื่อมโยงหรือเกี่ยวข้องกับข้อความในพาดหัวข่าว ซึ่งเป็นการแสดงถึงความเข้าใจในการตีความของผู้อ่านว่าความคิดเห็นของผู้อ่านนั้นเชื่อมโยงหรือมีความเกี่ยวข้องกับข่าวนั้นอย่างไร

ในการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงความนี้ที่น่าสนใจ เนื่องจากเป็นการแสดงถึงความสัมพันธ์ทางความหมายของข้อความ หรือระหว่างประโยคตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไป ซึ่งผู้รับสารจะสามารถเข้าใจความหมายของข้อความนั้นได้ก็ต่อเมื่อมีการตีความ (Halliday and Hasan, 1976) โดยอาศัยกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทต่างๆ เช่น การอ้างถึงข้อความก่อนหน้านี้โดยใช้คำสรรพนาม หรืออาจจะเชื่อมโยงความโดยการซ้ำคำบางคำที่ปรากฏในข้อความก่อนหน้านี้ เป็นต้น และเนื่องด้วยก่อนหน้านี้มีผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับการเชื่อมโยงความมากมายหลากหลาย โดยการศึกษาเหล่านั้นเป็นการศึกษากลวิธีการเชื่อมโยงความจากสื่อต่างๆ เช่น ศึกษาจากสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทวรรณกรรมของภทวดี อุททา (2555) ที่ได้ศึกษาการเชื่อมโยงความในวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานเรื่อง ชูลูนางอ้ว หรือศึกษาจากสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์ของนิติยศดา อภินันทาภรณ์ (2534) ที่ได้ศึกษาลักษณะการเชื่อมโยงในการรายงานข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หรือศึกษาจากสื่อโทรทัศน์ของสุภาพร งามประดิษฐ์ (2540) ที่ได้ศึกษาการเชื่อมโยงความในการรายงานข่าวทางโทรทัศน์ระหว่างข่าวอ่านกับข่าวสดแบบไม่มีบท หรือแม้แต่ว่าจะมีการศึกษาการเชื่อมโยงความที่ปรากฏในสื่อออนไลน์ ดังที่นภัสกร อาธิ์พรพน (2552) ได้ศึกษากลไกการเชื่อมโยงความในการสนทนาที่ไม่ได้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน กรณีศึกษาในเว็บไซต์ his แต่ยังไม่มียงานวิจัยใดที่ศึกษากลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊กต่างๆ อีกทั้งในการศึกษาการเชื่อมโยงความนี้เป็นประโยชน์ต่อการตีความของผู้อ่านได้ดีขึ้น หรืออาจเป็นการค้นพบกลวิธีการเชื่อมโยงความรูปแบบใหม่ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่น่าสนใจที่ผู้วิจัยจะศึกษากลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้”

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้”
2. เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างความคิดเห็นของผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้”

ขอบเขตของการวิจัย

ข้อมูลความคิดเห็นที่นำมาศึกษา ไม่นับรวมการเชื่อมโยงไปยังบุคคลอื่นในเฟสบุ๊ก หรือที่เรียกว่าการแท็ก (Tag) (ดูที่เชิงอรรถ 5) และการเชื่อมโยงความระหว่างข้อความที่ปรากฏในความคิดเห็นเดียวกัน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทต่างๆที่ปรากฏในข้อมูลความคิดเห็นของผู้่านที่แสดงความคิดเห็นไปยังข่าวหรือพาดหัวข่าว และระหว่างความคิดเห็นของผู้่านที่แสดงความคิดเห็นภายหลังหรือตอบกลับไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้ในเพจเฟสบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้” อีกทั้งทำให้ทราบว่ากลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทใดปรากฏมากที่สุด หรือเป็นที่นิยมใช้ในข้อมูลที่นำมาศึกษา
2. ทำให้เห็นถึงการตีความของผู้่านโดยรวมที่ได้จากการอ่านพาดหัวข่าว ซึ่งการเชื่อมโยงความนี้ทำให้ทราบว่าผู้่านหมายถึงสิ่งใดเกี่ยวกับข่าว หรือเชื่อมโยงไปยังคำที่มีในพาดหัวข่าว
3. เป็นประโยชน์ในการนำไปใช้เป็นแนวทางหรือตัวอย่างในการพัฒนาการเรียนการสอนเกี่ยวกับการเชื่อมโยงความ

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. พาดหัวข่าว หมายถึง การเก็บความสำคัญของข่าวนำมาตีพิมพ์เป็นหัวเรื่อง เพื่อให้เกิดความสนใจ
2. การเชื่อมโยงความ (cohesion) หมายถึง กระบวนการแสดงความสัมพันธ์ทางความหมายหรือทางไวยากรณ์ระหว่างประโยคตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไป จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อข้อความตอนใดตอนหนึ่งจะต้องอ้างถึงข้อความอื่น หรือตีความจากข้อความอื่น จึงจะสามารถเข้าใจความหมายของข้อความนั้นได้
3. เพจ (Page หรือ Fan Page) เป็นคุณสมบัติหนึ่งของเฟสบุ๊ก ซึ่งเป็นพื้นที่ๆหนึ่งที่เจ้าของเพจสร้างไว้สำหรับการแสดงความคิดเห็น หรือรวบรวมคนที่ชอบอะไรเหมือนกัน หรือไว้เป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์สิ่งต่างๆให้แก่คนทั่วไปได้รับทราบ ข้อมูลจะมีลักษณะเป็นข้อมูลสาธารณะ และจำนวนสมาชิกของเพจนั้นๆสามารถนำมาใช้วัดความนิยมของสินค้าและบริการ หรือวัดชื่อเสียงของหน่วยงานได้อีกด้วย อีกทั้งเพจสามารถเพิ่มเพื่อน(หรือกลุ่มลูกค้า)ได้ตลอด ซึ่งแตกต่างจากโปรไฟล์ปกติ ที่เจ้าของโปรไฟล์สามารถจำกัดและคัดเลือกผู้เข้าชมได้ และถือเป็นพื้นที่

ส่วนตัวของเจ้าของโปรไฟล์นั้นๆ ดังนั้น เพจจึงเป็นเหมือนกระบอกเสียงของธุรกิจและตัวตนของเจ้าของเพจบนเฟซบุ๊ก และออกแบบมาเพื่อช่วยให้เจ้าของเพจได้เชื่อมต่อกับลูกค้าและบรรดาเป้าหมายได้

4. โพสต์ข้อความ หมายถึง การพิมพ์ข้อความที่ผู้ส่งสารต้องการเผยแพร่ไปยังผู้รับสารผ่านทางเว็บไซต์ต่างๆ เช่น www.facebook.com , www.pantip.com เป็นต้น ซึ่งการโพสต์ข้อความลงในเฟซบุ๊กนั้น ทำได้โดยการพิมพ์ลงในช่อง “อัปเดตสถานะ” และสามารถเลือกการแสดงผลว่าจะให้ใครเห็นข้อความได้บ้าง โดยอาจเลือกบุคคล สถานที่ หรือรูปภาพได้ตามต้องการ

5. คอมเมนต์ (comment) หมายถึง การวิจารณ์ผลงาน หรือการแสดงความคิดเห็น ซึ่งในความหมายที่ใช้ในเฟซบุ๊กนั้น ถือเป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้อ่านที่มีต่อข้อความหรือเนื้อหาที่ปรากฏในเฟซบุ๊ก หรืออาจเป็นการโต้ตอบ พูดคุยกันระหว่างผู้โพสต์ข้อความกับผู้แสดงความคิดเห็น หรือระหว่างผู้แสดงความคิดเห็นด้วยกันก็ได้ ซึ่งอาจเป็นบุคคลที่รู้จักคุ้นเคยหรือไม่รู้จักกันสื่อสารพูดคุยโต้ตอบกัน โดยความคิดเห็นนั้นจะปรากฏเป็นข้อมูลสาธารณะ บุคคลภายนอกสามารถอ่านข้อมูลความคิดเห็นที่ปรากฏเหล่านั้นได้

6. สัญลักษณ์ (emoticon) หมายถึง รูปและสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้แสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้ส่งสารทางอินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะเป็นการส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) การตั้งกะหู่ในเว็บบอร์ด หรือการคุยกันในห้องสนทนา

สมมติฐานของการวิจัย

จากการศึกษางานวิจัยก่อนหน้านี้ ผู้วิจัยคาดว่า การเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าว กับความคิดเห็นของผู้อ่าน และระหว่างความคิดเห็นของผู้อ่านที่แสดงความคิดเห็นภายหลังหรือตอบกลับไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้ในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้” ส่วนใหญ่ใช้กลวิธีการอ้างถึงมากที่สุด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้จะกล่าวถึงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้” ซึ่งผู้วิจัยได้จำแนกหัวข้อออกเป็น 3 ประเด็น คือ แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับภาษาระดับข้อความและการเชื่อมโยงความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในสื่อออนไลน์

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับภาษาระดับข้อความ และการเชื่อมโยงความ

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับภาษาระดับข้อความ

ความหมายของภาษาระดับข้อความ (meanings of discourse)

นักวิชาการหลายท่านใช้คำว่า “ภาษาระดับข้อความ (discourse)” แตกต่างกันไป ได้แก่ คำว่า “ปริจเจต” “วาทกรรม” “สัมพันธสาร” “วจนะ” “ข้อความ” และ “ภาษาระดับข้อความ” ทั้งนี้เนื่องจากในช่วงต้นที่มีการศึกษาภาษาระดับข้อความนั้นยังไม่มีการบัญญัติศัพท์ที่ชัดเจน ทำให้แต่ละสถาบันที่ศึกษาภาษาระดับข้อความต่างก็สร้างคำศัพท์เพื่อใช้เรียกแทน discourse และหากพิจารณาในแง่ของมุมมอง จะพบว่าคำเหล่านี้แบ่งเป็น 2 มิติ คือ มิติว่าด้วยเรื่องของภาษา และมิติว่าด้วยเรื่องสังคมหรือวิถีปฏิบัติทางสังคม กล่าวคือ เมื่อต้องการกล่าวถึง discourse ในมิติภาษา จะใช้คำว่า “ข้อความ” “วจนะ” “ปริจเจต” “สัมพันธสาร” แต่ถ้าต้องการเน้นมิติทางสังคมและวิถีปฏิบัติทางสังคมที่สัมพันธ์กับภาษาและการใช้ ก็จะใช้คำว่า “วาทกรรม” นั้นเอง (จันทิมา อังคพณิชกิจ, 2557, หน้า 12)

ในที่นี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงรายละเอียดของคำศัพท์แต่ละคำที่นักวิชาการแต่ละท่านได้ให้คำนิยามไว้ ดังต่อไปนี้

คำว่า “ปริจเจต”

เพียรศิริ วงศ์วิมานนท์ (2530, อ้างอิงใน จันทิมา อังคพณิชกิจ, 2557, หน้า 13) ได้ใช้คำว่า “ปริจเจต” แทนคำว่า “discourse” เป็นคนแรกในงานวิจัย ซึ่งงานวิจัยนี้ได้กล่าวถึงที่มาของคำนี้ว่าเป็นการประกอบจากคำในภาษาสันสกฤต คือ คำว่า “ปริ” หมายถึง รอบ โดยรอบ และคำว่า “จุต” หมายถึง ตัด แบ่ง คำว่าปริจเจตนี้อาจพบในวรรณกรรมที่เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ที่หมายถึง บท เช่น ปริจเจตที่ 1 หมายถึง บทที่ 1 เป็นต้น เพียรศิริมองว่าความหมายนี้มาพ้องกับความหมายทางภาษาศาสตร์ที่มองว่า discourse เป็นหน่วยของภาษาที่มีรูปโครงสร้างในระดับที่

สูงกว่าประโยค และมีองค์ประกอบที่สมบูรณ์มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด (เพียรศิริ วงศ์วิภาณนท์, 2533 อ้างอิงใน จันทิมา อังคพนิชกิจ, 2557, หน้า 13)

เพียรศิริได้ให้คำนิยามปริเฉทไว้ว่า “ปริเฉทเป็นรูปภาษาที่มีโครงสร้าง และจัดเป็นรูปโครงสร้างระดับสูงสุดในบรรดารูปภาษาทั้งหมด นอกจากนี้องค์ประกอบของปริเฉทต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างชัดเจน กล่าวคือ จะต้องพูดถึงหรือให้เรื่องราวเดียวกัน ซึ่งเรียกคุณสมบัตินี้ว่า อรรถเอกภาพ (coherence) อีกทั้งยังต้องมีความสัมพันธ์อีกลักษณะหนึ่ง คือ การเชื่อมโยง (cohesion) ระหว่างประโยคต่างๆ” (เพียรศิริ วงศ์วิภาณนท์, 2530 อ้างอิงใน ญัฐพร พานโพธิ์ทอง, 2556, หน้า 2-3)

กฤษฎาวรรณ หงส์ลดารมภ์ (2543, หน้า 8) ได้ใช้คำว่า “ปริเฉท” แทนคำว่า “discourse” ในงานวิจัยเรื่อง “ปริเฉทเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย : การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับอุดมการณ์” สรุปได้ว่า ปริเฉทเป็นคำที่นักวิชาการบางคนใช้ในความหมายเดียวกับตัวบท (text) หมายถึง ข้อความที่ประกอบไปด้วยประโยคต่างๆ และประโยคเหล่านั้นมีการเชื่อมโยงกัน ตัวอย่างของสิ่งที่เรียกว่า ปริเฉท เช่น บทสนทนา บทสัมภาษณ์ นิทาน เรื่องเล่า นวนิยาย บทสารคดี บทภาพยนตร์ ข่าวในหนังสือพิมพ์ หรือบทพิพากษาของศาล เป็นต้น กล่าวอีกนัยหนึ่งปริเฉทไม่ใช่เพียงข้อความที่มีกฎเกณฑ์ในการใช้ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง และสะท้อนธรรมเนียมปฏิบัติของผู้ใช้ภาษาในฐานะที่เป็นสมาชิกของชุมชนภาษานั้นๆ และไม่ใช่สิ่งที่นักภาษาศาสตร์ศึกษาวิเคราะห์แต่เพียงผู้เดียว อีกทั้งไม่เป็นสมบัติของศาสตร์ใดศาสตร์หนึ่ง ในงานของนักสังคมศาสตร์ไทยจะเรียกปริเฉทว่าวาทกรรม แต่เนื่องจากคำว่า “ปริเฉท” ยังไม่แพร่หลายในหมู่นักภาษาศาสตร์ไทย และกฤษฎาวรรณต้องการเน้นบทบาทการใช้ภาษาในการวิเคราะห์สังคม จึงใช้คำว่าปริเฉทในงานวิจัยนี้ ซึ่งใช้ในความหมายกว้างที่รวมคำว่าวาทกรรมไว้ด้วย

ญัฐพร พานโพธิ์ทอง (2556, หน้า 2) ได้ใช้คำว่า “ปริเฉท” แทนคำว่า “discourse” ในหนังสือ “วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ตามแนวภาษาศาสตร์: แนวคิดและการนำมาศึกษาวาทกรรมในภาษาไทย” เนื่องจากใช้ตามชื่อรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำนิยามปริเฉทตามที่บราวน์และยูล (Brown and Yule, 1983) นักปริเฉทวิเคราะห์แนวหน้าที่นิยมได้กล่าวไว้ว่า “ปริเฉท คือภาษาในบริบทการใช้ หรือคือภาษาที่ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ปริเฉทมีความสัมพันธ์กับบริบทและมีหน้าที่ทางสังคม มิได้เป็นเพียงรูปภาษาในระดับที่สูง

กว่าประโยค แต่คือกระบวนการหรือวิธีที่ผู้พูดหรือผู้เขียนใช้รูปภาษาสื่อความหมายเพื่อให้บรรลุเจตนาบางประการ” (ณัฐพร พานโพธิ์ทอง, 2556, หน้า 4-5)

คำว่า “วาทกรรม”

ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร (2549, หน้า 19-20) ได้ให้คำนิยามคำว่า “วาทกรรม” ตามแนวคิดของมิเชล ฟูโก (Michel Foucault) ไว้ว่า “วาทกรรม หมายถึง ระบบและกระบวนการในการสร้าง/ผลิต (constitute) เอกลักษณ์ (identity) และความหมาย (significance) ให้กับสรรพสิ่งต่างๆ ในสังคมที่ห่อหุ้มเราอยู่ ไม่ว่าจะเป็นความรู้ ความจริง อำนาจ หรือตัวตนของเราเอง นอกจากนี้ วาทกรรมยังทำหน้าที่ตรึงสิ่งที่สร้างขึ้นให้ดำรงอยู่ และเป็นที่ยอมรับของสังคมในวงกว้าง (valorize) กลายสภาพเป็นสิ่งที่ผู้เขียนเรียกว่า วาทกรรมหลัก (dominant discourse) หรือที่มิเชล ฟูโก เรียกว่า episteme” (Michel Foucault, 1970 and 1972 อ้างอิงใน ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2549, หน้า 19-20)

ทั้งนี้ผู้เขียนได้อ้างถึงผู้ใช้คำว่า “วาทกรรม” เป็นคนแรก คือ อาจารย์สมเกียรติ วันทะนะแห่งคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งถือว่าเป็นนักวิชาการไทยท่านแรกที่ใช้ภาษาไทยว่า “วาทกรรม” แทนคำว่า “discourse” ในภาษาอังกฤษ ถือเป็นคุณูปการที่สำคัญที่ท่านได้ให้ไว้กับวงวิชาการด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ของไทย

กฤษฎาวรรณ หงส์ลัดดารมภ์ และธีรยุทธ โชคสุวณิช (2551, หน้า 192) กล่าวถึงคำว่า “discourse” เพื่ออธิบายความหมายของคำว่า ระบบวาทกรรม (discourse system) โดยได้กล่าวไว้ว่า “มีผู้บัญญัติศัพท์ภาษาไทยสำหรับคำว่า discourse หลายคำ เช่น ปริจเฉท วจนะ ภาษาในระดับข้อความ สัมพันธสาร รวมทั้งวาทกรรม ซึ่งคำแรกล้วนสื่อความหมายว่า discourse เป็นหน่วยวิเคราะห์ทางภาษาศาสตร์ที่สูงกว่าระดับประโยค ผู้ใช้ศัพท์เหล่านี้มักเน้นการพรรณนาโครงสร้างของตัวบทและการเชื่อมโยงความ วาทกรรมเป็นศัพท์ที่ใช้ในหมู่นักสังคมศาสตร์เพื่ออธิบาย discourse จากมุมมองของนักปรัชญาและนักสังคมวิทยาชาวฝรั่งเศส (อาทิ แนวความคิดของ มิเชล ฟูโก) ในมุมมองนี้ discourse มีมิติทางสังคมและวัฒนธรรมเกี่ยวข้องกับอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันในสังคม ผู้เขียนเลือกใช้ศัพท์วาทกรรมในหนังสือเล่มนี้เพราะสื่อความได้ครอบคลุมกว่าการศึกษาเพียงการเชื่อมโยงความของตัวบทไม่สามารถทำให้เราเห็นภาพอันซับซ้อนของการใช้ภาษาได้”

คำว่า “สัมพันธสาร”

คำว่า “สัมพันธสาร” เป็นศัพท์บัญญัติจากราชนบัณฑิตยสถานที่ใช้แทนคำว่า “discourse” หากพิจารณาศัพท์บัญญัตินี้ ก็สามารถตีความได้ว่าผู้บัญญัติศัพท์มีแนวคิดที่เน้นเกี่ยวกับการสื่อสารและเน้นแง่มุมเกี่ยวกับหน่วยทางภาษาที่มีองค์ประกอบภายใน โดยเฉพาะการเชื่อมโยง

สัมพันธ์ที่ทำให้เป็นหน่วยเดียวกันหรือการสื่อสารเรื่องเดียวกันเป็นหลัก (จันทิมา อังคพนิชกิจ, 2557, หน้า 13)

พิณทิพย์ ทวยเจริญ (2547, หน้า 141, 378) ได้ใช้คำว่า “สัมพันธสาร” แทนคำว่า “discourse” หรือเรียกว่าปฏิสัมพันธ์ทางภาษา ซึ่งเป็นการศึกษาการสื่อความระหว่างผู้ใช้ภาษากับผู้รับสาร อาจเป็นการสื่อความด้วยการพูดหรือการเขียนก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นข้อความทางภาษาที่มนุษย์ใช้ในการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

นิตยา กาญจนะวรรณ (2548, หน้า 300) ได้ใช้คำว่า “สัมพันธสาร” แทนคำว่า “discourse” และอธิบายว่า สัมพันธสาร (discourse) เป็นศัพท์ทั่วไปสำหรับตัวอย่างการใช้ภาษา เช่น ภาษาที่เกิดขึ้นจากการสื่อสาร หากพิจารณาในมุมมองเชิงไวยากรณ์ หมายถึง กฎการใช้ภาษาเพื่อการสร้างหน่วยไวยากรณ์ เช่น อนุภาค วลี และ ประโยค สัมพันธสาร ก็หมายถึง หน่วยใหญ่ๆ ของภาษา เช่น ย่อหน้า การสนทนาและบทสัมภาษณ์ บางครั้งการศึกษาสัมพันธสารของทั้งภาษาเขียน และภาษาพูดก็เรียกว่า สัมพันธสารวิเคราะห์ (discourse analysis) แต่บางคนก็ใช้ศัพท์นี้เฉพาะกับภาษาพูด ส่วนการศึกษาภาษาเขียนจะใช้ว่า ภาษาศาสตร์ตัวบท (text linguistics)

คำว่า “วจนะ”

สมทรง บุรุษพัฒน์ (2537, หน้า 2) ได้ใช้คำว่า “วจนะ” แทนคำว่า “discourse” และอธิบายว่า discourse หมายถึงวจนะซึ่งเป็นการพูดระหว่างคนสองคนขึ้นไป (dialogue discourse) เช่น การสนทนา (conversation) บทละคร (drama) และวจนะซึ่งเป็นการพูดของคนคนเดียว (monologue discourse) เช่น เรื่องเล่า (narrative) คำอธิบาย (expository) วจนะจะมีใจความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และมีการเชื่อมโยงของข้อความซึ่งเป็นส่วนประกอบของวจนะ

คำว่า “วจนะ” เป็นคำศัพท์ที่สะท้อนให้เห็นมุมมองเชิงโครงสร้างในฐานะที่เป็นหน่วยทางภาษาที่ใหญ่กว่าประโยค การใช้คำศัพท์ “วจนะ” จะมุ่งเน้นที่ลักษณะของข้อมูลที่ได้มาจากการพูดส่วนใหญ่กลุ่มนักภาษาศาสตร์ที่ศึกษาข้อมูลจะเก็บข้อมูลจากภาคสนาม ในชุมชนภาษาของกลุ่มชนต่างๆ ซึ่งมักเป็นภาษาที่ไม่มีตัวเขียน และข้อมูลที่ได้ก็มักจะมาจากการบอกเล่าหรือเป็นลักษณะเรื่องเล่าเป็นส่วนใหญ่ คำว่า “วจนะ” จึงสื่อไปถึงลักษณะของข้อมูลภาษาที่มักได้จากคำพูดของผู้บอกภาษา (informant) อาจจะเป็นการพูดของคนคนเดียวที่ไม่มีการโต้ตอบ (monologue) เช่น นิทาน เรื่องเล่า คำบรรยาย หรือเป็นการพูดที่มีการโต้ตอบ (dialogue) เช่น การสนทนา บทพูดในละคร เป็นต้น (จันทิมา อังคพนิชกิจ, 2557, หน้า 13)

คำว่า “ข้อความ” และ “ภาษาระดับข้อความ”

อุดม วโรตม์ลิขิตดิษฐ์ (2545, หน้า 261) ได้ใช้คำว่า “ข้อความ” แทนคำว่า “discourse” ซึ่งอธิบายว่า ข้อความ (discourse) หมายถึง ถ้อยคำ (utterance) ที่มีใจความต่อเนื่องกัน อาจจะ

เป็นการสนทนา, การบรรยาย, การเล่าเรื่อง, การปราศรัย ฯลฯ การแปลความหมายของถ้อยคำดังกล่าวส่วนที่มากก่อนจะมีส่วนช่วยให้เข้าใจสารสนเทศ (information) ของถ้อยคำที่มาข้างหลัง

จันทิมา อังคพนิชกิจ (2557, หน้า 14-15) ได้ใช้คำว่า “ข้อความ” และ “ภาษาระดับข้อความ” แทนคำว่า “discourse” เป็นส่วนใหญ่ในหนังสือ “การวิเคราะห์ข้อความ” เนื่องจากเป็นศัพท์บัญญัติในหลักสูตรภาษาศาสตร์ของภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนจะเลือกใช้คำศัพท์โดยแยกตามมิติของ discourse กล่าวคือ จะใช้คำว่า “ข้อความ” และ “ภาษาระดับข้อความ” เมื่อต้องการสื่อมิติด้านภาษา ในขณะที่เลือกใช้คำว่า “วาทกรรม” เมื่อต้องการสื่อมิติทางสังคม เพราะคำนี้แสดงนัยนามธรรมของ discourse มากกว่าที่จะเน้นรูปและกลไกทางภาษา แต่หากการศึกษานั้นมีทั้งมิติทางภาษาและมิติทางสังคม ผู้เขียนก็จะเลือกใช้คำว่า “วาทกรรม” เช่นเดียวกัน เนื่องจากเป็นคำศัพท์ที่ให้ความหมายครอบคลุมทั้งมิติทางภาษาและมิติทางสังคม นอกจากนั้น จันทิมาได้ให้คำนิยามและอธิบาย คำว่า “ข้อความ” และ “ภาษาระดับข้อความ” ไว้ดังนี้

ข้อความ คือ หน่วยหรือข้อมูลภาษาที่ใช้อยู่ในบริบททางการสื่อสารอย่างใดอย่างหนึ่งของผู้ใช้ภาษาในสังคม อาจเป็นถ้อยคำภาษาพูด (spoken) หรือถ้อยคำภาษาเขียน (written) อาจเป็นภาษามิรูปถ้อยคำ (verbal) หรือไร้อถ้อยคำ (non-verbal) ก็ได้ ข้อมูลภาษามักจะมีรูปแบบโครงสร้างและความสัมพันธ์เชื่อมโยงที่แสดงความเป็นเอกภาพภายในเนื้อหาเดียวกัน ขอบเขตและขนาดของข้อมูลอาจมีขนาดเล็กเพียงคำหนึ่งคำไปจนถึงหนังสือเล่มขนาดใหญ่ หากต้องการเน้นในแง่ของข้อมูลภาษาที่ใช้ในการวิเคราะห์ก็อาจมีความหมายเท่ากับคำว่า “ตัวบท” (text) ซึ่งข้อมูลที่จัดว่าเป็นข้อความจะต้องปรากฏในบริบทของการสื่อสารอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ข้อมูลที่เป็นเพียงคำหนึ่งคำ แต่สามารถระบุบริบทของสถานการณ์การสื่อสารได้ คำนั้นก็จัดว่าเป็นข้อความได้ เช่น คำว่า “ดิ่ง” ที่ปรากฏอยู่บนประตูทางเข้าสำนักงาน คำนี้จัดว่าเป็นข้อความ เนื่องจากแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ต้องเข้าออกสำนักงานกับอาคารที่บุคคลจะต้องกระทำเมื่อใช้ประตู เพราะมีลักษณะของวัจนกรรม (speech act) ที่แสดงเจตนาบอกการกระทำแก่ผู้ร่วมสื่อสารแฝงอยู่ด้วย และหากข้อมูลที่เป็นประโยคเรียงต่อกัน แม้จะมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันระหว่างประโยคไม่ว่าจะมีกี่ประโยคก็ตาม แต่ถ้าประโยคเหล่านั้นมิได้ปรากฏในบริบทของการสื่อสาร ไม่สามารถระบุบริบทของสถานการณ์การสื่อสารได้ ก็ไม่จัดว่าเป็นข้อความ นอกจากนี้ ข้อมูลที่เป็นประโยคเรียงต่อกันเหล่านั้นไม่สามารถบอกขอบเขตและความสมบูรณ์ของเรื่อง หรือไม่สามารถบอกความเชื่อมโยงของสาระตั้งแต่เริ่มต้นจนจบได้ ข้อมูลดังกล่าวก็เป็นเพียงข้อมูลระดับประโยคเท่านั้น

เพียงแต่เป็นประโยคหลายประโยคเรียงต่อเนื่องกันไป ไม่ใช่ข้อความ (จันทิมา อังคพนธกิจ, 2557, หน้า 17-18)

ภาษาระดับข้อความ หมายถึง ภาษาที่ใช้อยู่ในสังคม (language in use) เป็นภาษาที่คนเราใช้อยู่จริง ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง มิใช่เป็นสิ่งที่สมมติขึ้นหรือประดิษฐ์ขึ้นโดยไม่มีการใช้จริง หรือคิดขึ้นโดยอาศัยผู้พูดผู้ฟังสมมติหรืออุดมคติ (ideal speaker or hearer) ดังนั้นภาษาระดับข้อความ จะต้องเป็นภาษาที่ใช้อยู่จริงในสังคมพร้อมทั้งมีบริบท (context) ควบคู่ไปด้วย (จันทิมา อังคพนธกิจ, 2557, หน้า 4)

ในที่นี้ผู้วิจัยจะใช้คำว่า “ข้อความ” และ “ภาษาระดับข้อความ” แทนคำว่า “discourse” และจากคำนิยามของนักวิชาการหลายท่านที่อธิบายคำว่า “discourse” สรุปโดยรวมได้ว่า ภาษาระดับข้อความ เป็นโครงสร้างทางภาษาในระดับที่สูงกว่าประโยค ประกอบด้วยประโยคตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไปต่อเนื่องกัน และมีความสัมพันธ์ทางความหมาย โดยมีกลไกทางภาษาที่เรียกว่า การเชื่อมโยงความ (cohesion) ที่ทำให้ตัวบทหรือข้อความมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และการตีความหรือสื่อความหมายของรูปภาษาจะต้องอาศัยการพิจารณาองค์ประกอบอื่นๆ ที่ปรากฏร่วมด้วย

ประเภทของภาษาระดับข้อความ (types of discourse)

โรเบิร์ต อี ลองเอเคอร์ (Longacre, 1983a อ้างอิงใน สมทรง บุรุษพัฒน์, 2537, หน้า 25-26) ได้เสนอหลักเกณฑ์ในการแบ่งประเภทของภาษาระดับข้อความเป็น 2 ประเภท คือ

1. ลำดับกาล (contingent temporal succession) คือ การที่เหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นในเวลาต่อเนื่องกับอีกเหตุการณ์หนึ่ง
2. แนวโน้มสู่ผู้กระทำ (agent orientation) คือ แนวโน้มในการอ้างอิงถึงผู้กระทำตลอดเรื่องที่พูดหรือเขียน

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว ลองเอเคอร์ ได้แบ่งการพูดของมนุษย์ออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. เรื่องเล่า (narrative discourse) จะมีลักษณะของหลักเกณฑ์ทั้งสองประเภท เนื่องจากเรื่องเล่าจะเรียงเหตุการณ์ต่อเนื่องกันตามกาลเวลา และจะมีแนวโน้มที่ประกอบไปด้วยผู้กระทำ เช่น นิทานจะเล่าว่าเหตุการณ์ใดเกิดก่อนหรือหลัง และตัวแสดงหรือผู้กระทำดำเนินเรื่องอย่างไร เป็นต้น

2. กระบวนการ (procedural discourse) จะมีหลักเกณฑ์แรกเท่านั้น คือ เรียงลำดับเหตุการณ์ตามกาลเวลา แต่ไม่จำเป็นต้องบอกผู้กระทำ เช่น วิธีการทำกับข้าว บอกแต่เพียงขั้นตอนการกระทำ แต่ไม่ได้บอกว่าใครเป็นผู้กระทำ เป็นต้น

3. ข้อควรปฏิบัติ (behavioral discourse) จะมีลักษณะของหลักเกณฑ์ที่ 2 เท่านั้น คือ ไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับเหตุการณ์ แต่เน้นว่าผู้กระทำควรประพฤติตนอย่างไร หรือได้กระทำบางสิ่งบางอย่างไปแล้วอย่างไร เช่น คำแนะนำ คำชักชวน เป็นต้น

4. คำอธิบาย (expository discourse) จะไม่มีลักษณะของหลักเกณฑ์ทั้งสองประเภท คือ ไม่มีเหตุการณ์ที่เรียงกันตามเวลา และไม่เน้นผู้กระทำ เช่น ข้อเสนองบประมาณ เป็นต้น

2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงความ

ความหมายของการเชื่อมโยงความ (meanings of cohesion)

ฮัลลidayและฮาซัน (Halliday and Hasan, 1976, p.4) ได้กล่าวถึง “การเชื่อมโยงความ” ไว้ดังนี้

“ The concept of cohesion is a semantic one ; it refers to relations of meaning that exist within the text, and that define it as a text.

Cohesion occurs where the INTERPRETATION of some element in the discourse is dependent on that of another. The one PRESUPPOSES the other, in the sense that it cannot be effectively decoded except by recourse to it. When this happens, a relation of cohesion is set up, and the two elements, the presupposing and the presupposed, are thereby at least potentially integrated into a text.”

กล่าวคือ การเชื่อมโยงความ (cohesion) เป็นการแสดงความสัมพันธ์ทางความหมายของตัวบทหรือข้อความ จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการตีความ (interpretation) โดยที่ส่วนใดส่วนหนึ่งของข้อความต้องอาศัยองค์ประกอบอื่นๆ หรือข้อความแวดล้อม จึงจะสามารถเข้าใจความหมายของข้อความนั้นได้ และการเชื่อมโยงความจะต้องประกอบไปด้วย องค์ประกอบหนึ่งที่ทำหน้าที่เป็นตัวชี้แนะ (presupposing) ว่ามีความสัมพันธ์กับอีกองค์ประกอบหนึ่ง (presupposed) อย่างไร

ฮัลลidayและฮาซัน ถือว่าเป็นผู้ที่ได้พัฒนาแนวคิดเรื่องการเชื่อมโยงความเป็นครั้งแรก โดยได้ศึกษาการเชื่อมโยงความในภาษาอังกฤษ (Cohesion in English) และให้ความเห็นว่าเอกภาพอันเกิดจากการเชื่อมโยงความในตัวบทนั้นเกิดจากปัจจัยหลัก 3 ประการ คือ การจำแนกแยกแยะ (identification) การเชื่อม (conjunction) และการใช้คำร่วมกลุ่ม (collocation) โดยมองว่าการเชื่อมโยงในข้อความเป็นเรื่องของการเชื่อมโยงทางความหมาย และที่ทำให้เกิดเป็นข้อความหรือวาทกรรมได้เป็นเพราะมีหน่วยทางความหมาย (semantic unit) ที่สัมพันธ์กันเป็นหนึ่งเดียว (Halliday and Hasan, 1976 อ้างอิงใน จันทิมา อังคพณิกิจ, 2557, หน้า 90)

สมทรง บุรุษพัฒน์ (2537, หน้า 118) อธิบายเกี่ยวกับการเชื่อมโยงความว่า การเชื่อมโยงความหรือเรียกอีกอย่างว่า วจนะสัมพันธ์ เป็นลักษณะสำคัญของวจนะที่ทำให้ข้อความในวจนะเดียวกันมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การเชื่อมโยงความจะเกิดขึ้นเมื่อข้อความตอนใดตอนหนึ่งต้องอ้างอิงข้อความอื่น จึงจะเกิดความเข้าใจในข้อความนั้น

ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดในเรื่องการเชื่อมโยงความคือ การตีความคำสรรพนามว่าหมายถึงใคร อะไร จะต้องอ้างอิงข้อความที่นำมาก่อน ดังตัวอย่างในนิทาน บึงวิเศษ ต่อไปนี้

.....พอตาบุญว้างไ้กระต่ายถึงบึงเล็กๆ แห่งหนึ่ง เขาก็พบกับความแปลกใจ

การที่จะตีความว่า เขา หมายถึงใคร จำเป็นต้องพิจารณาข้อความที่นำมาข้างหน้าในตัวอย่างนี้ เขา หมายถึง ตาบุญ

การเชื่อมโยงความอาจจะเป็นการเชื่อมโยงความระหว่างประโยค ระหว่างย่อหน้า หรือระหว่างส่วนต่างๆของวจนะ (section) ก็ได้ เนื่องจากการเชื่อมโยงความจำแนกออกได้เป็นหลายแบบด้วยกัน ซึ่งวิธีการวิเคราะห์ภาษาระดับข้อความของสมทรง บุรุษพัฒน์นั้นยึดแนวความคิดของโรเบิร์ต อี. ลองเอเคอร์ (Robert E. Longacre, 1983a) เป็นหลัก

นววรรณ พันธุเมธา (2527, หน้า 215) ได้กล่าวถึง การเชื่อมโยงความในลักษณะของประโยคสัมพันธ์ โดยสรุปได้ว่า ความคิดที่เราแสดงออกมาเป็นถ้อยคำมักจะไม่ใช่ประโยคๆเดียว แต่เป็นประโยคหลายประโยคกล่าวติดต่อกันไป ประโยคเหล่านี้บางประโยคก็เชื่อมต่อกันเป็นประโยคความรวม บางประโยคก็ขยายความหมายกันเป็นประโยคความซ้อน บางประโยคเพียงแต่ต่อเนื่องกันไม่มีเครื่องหมายเชื่อมแสดงความสัมพันธ์ แต่ก็มักจะต้องเกี่ยวข้อกันไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่ง

กฤษณา ยอดมงคล (2554, หน้า 148) ได้กล่าวถึงการเชื่อมโยงความโดยใช้คำว่า "คำเชื่อมความ" ซึ่งกล่าวว่า คำเชื่อมความ หมายถึง คำที่ปรากฏในตัวภาษา (endophoric reference) และทำหน้าที่เชื่อมความในตัวภาษาให้สอดคล้องกัน แสดงความเป็นเหตุเป็นผล หรือแสดงความขัดแย้งกัน ฯลฯ หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า คำเชื่อมความ คือ ส่วนของตัวภาษาที่เชื่อมโยงความแต่ละส่วนให้สอดคล้องกัน สามารถเป็นได้ทั้งระดับคำ จนถึงระดับประโยค

สรุปได้ว่า การเชื่อมโยงความ (cohesion) หมายถึง กระบวนการแสดงความสัมพันธ์ทางความหมายหรือทางไวยากรณ์ระหว่างประโยคตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไป ซึ่งการเชื่อมโยงความจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อข้อความตอนใดตอนหนึ่งจะต้องอ้างอิงข้อความอื่น หรือตีความจากข้อความอื่น จึงจะสามารถเข้าใจความหมายของข้อความนั้นได้

ประเภทของการเชื่อมโยงความ (types of cohesion)

มีผู้แบ่งประเภทของการเชื่อมโยงความตามเกณฑ์ของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันไป ในที่นี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเภทของการเชื่อมโยงความตามเกณฑ์ของฮัลลิดี & ฮาซาน และของ

สมทรง บุรุษพัฒน์ เนื่องจากจะใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งแต่ละท่านได้สรุปการแบ่งประเภทของการเชื่อมโยงความไว้ ดังต่อไปนี้

ฮัลลidayและฮาซัน (Halliday and Hasan, 1976 อ้างอิงใน ภัทรวดี อุทธา, 2555) ได้แบ่งประเภทของการเชื่อมโยงความออกเป็น 5 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. การอ้างถึง (reference) เป็นการเชื่อมโยงความที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ทางความหมายของคำหรือวลีที่ไม่มีความหมายเป็นอิสระในตัวเอง โดยใช้รูปภาษาอื่นอ้างถึงคำหรือวลีที่กล่าวไปแล้ว หรือกำลังจะกล่าวถึง ซึ่งมีความหมายเหมือนหรือคล้ายกับคำเดิมหรือวลีเดิม รูปภาษาที่ใช้อ้างถึงสามารถตีความได้จากบริบทว่าหมายถึงสิ่งเดียวกันกับรูปที่ถูกอ้างถึง การเชื่อมโยงความประเภทนี้สามารถแบ่งย่อยออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1.1 การอ้างถึงด้วยบุรุษ (personal reference) คือ การใช้บุรุษสรรพนาม (บุรุษที่ 1 บุรุษที่ 2 และบุรุษที่ 3) อ้างถึงบุคคลหรือสิ่งต่างๆ ที่กล่าวไปแล้ว หรือกำลังจะกล่าวถึงในบริบท เพื่อแสดงการเชื่อมโยงข้อความให้สัมพันธ์กัน แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1.1.1 บุรุษสรรพนาม (personal pronouns) เช่น I , You , We , They , He , She , It เป็นต้น

ตัวอย่าง John has moved to a new house.

He had it built last year. (Halliday and Hasan, 1976, p.55)

จากตัวอย่าง "He" อ้างถึง "John" และ "it" อ้างถึง "a new house"

1.1.2 ส่วนขยายของคำนามที่แสดงความเป็นเจ้าของ (possessive determiners) เช่น my, your, our, their, his, her, its เป็นต้น

ตัวอย่าง John's house is beautiful.

His wife must be delighted with it. (Halliday and Hasan, 1976, p.55)

จากตัวอย่าง "His" เป็นการอ้างถึงโดยแสดงความเป็นเจ้าของ ของคำว่า "John"

1.1.3 สรรพนามที่แสดงความเป็นเจ้าของ (possessive pronouns) เช่น mine , yours, ours, theirs, his, hers, its เป็นต้น

ตัวอย่าง That new house is John's.

I didn't know it was his. (Halliday and Hasan, 1976, p.55)

จากตัวอย่าง "his" เป็นการอ้างถึงโดยแสดงความเป็นเจ้าของ ของคำว่า "John's" เนื่องจากเป็นการละคำนาม หรืออาจกล่าวได้อีกอย่างว่า "his house" นั่นเอง

1.2 การอ้างถึงด้วยการชี้เฉพาะ (demonstrative reference) เป็นการอ้างถึงสิ่งต่างๆ โดยใช้คำชี้เฉพาะประกอบ เพื่อบ่งบอกตำแหน่งตามระยะห่างของสิ่งนั้นๆ (scale of proximity) ทั้งระยะห่างในแง่ของเวลาและระยะทางในการอ้างถึงบุคคล สิ่งของ หรือสถานที่ เพื่อแสดงการเชื่อมโยงข้อความให้สัมพันธ์กัน เช่น this, that, these, those, near, far, now, then, here, there เป็นต้น

ตัวอย่าง I like the lions, and I like the polar bears.

These are my favorites. Those are my favorites too.

(Halliday and Hasan, 1976, p.60)

จากตัวอย่าง "These" เป็นการอ้างถึงแสดงความชี้เฉพาะของ "the lions" ซึ่งแสดงถึงสิ่งที่อยู่ในระยะใกล้ และ "Those" เป็นการอ้างถึงแสดงความชี้เฉพาะของ "the polar bears" ซึ่งแสดงถึงสิ่งที่อยู่ในระยะไกลออกไป

1.3 การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบ (comparative reference) เป็นการอ้างถึงเพื่อแสดงการเปรียบเทียบสิ่งต่างๆ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.3.1 การเปรียบเทียบทั่วไป (general comparison) เป็นการเปรียบเทียบในเรื่องความเหมือนหรือความแตกต่าง เช่น same, similar, identical, equal, different, other เป็นต้น

ตัวอย่าง They've given us special places in the front row.

Would you prefer the other seats?

(Halliday and Hasan, 1976, p.79)

จากตัวอย่าง "other" เป็นการอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบทั่วไประหว่างที่นั่งแถวหน้ากับที่นั่งอื่นๆ

1.3.2 การเปรียบเทียบแบบเฉพาะเจาะจง (particular comparison) เป็นการใช้รูปภาพาแสดงการเปรียบเทียบคุณสมบัติเฉพาะของสิ่งต่างๆ ในเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณ โดยสามารถสังเกตได้จากคำคุณศัพท์หรือคำวิเศษณ์ที่อยู่ในรูปของการเปรียบเทียบ เช่น better, faster, bigger, more เป็นต้น

ตัวอย่าง "Take some more tea" the March Hare said to Alice

"I've had nothing yet, so I can't take more" Alice replied

(Halliday and Hasan, 1976, p.81)

จากตัวอย่าง "more" เป็นการอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบแบบเฉพาะเจาะจง นั่นคือ Alice กล่าวว่าไม่มีชามากไปกว่านี้แล้ว ซึ่งเป็นการตอบกลับหรือเชื่อมโยงไปยังข้อความก่อนหน้านี้

2. การแทนที่ (substitution) เป็นการเชื่อมโยงความที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ กล่าวคือ เป็นการใช้รูปภาษาที่ทำหน้าที่ทางไวยากรณ์เดียวกันมาแทนที่หน่วยเดิมที่มีในข้อความก่อนหน้านี้ การเชื่อมโยงความประเภทนี้สามารถแบ่งย่อยออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

2.1 การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นนาม (nominal substitution) เป็นการใช้รูปภาษาหนึ่งมาแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นคำนามเหมือนกัน

ตัวอย่าง These biscuits are stale.

Get some fresh ones.

(Halliday and Hasan, 1976, p.92)

จากตัวอย่าง "ones" เป็นรูปแทนของคำนาม "biscuits"

2.2 การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นกริยา (verbal substitution) เป็นการใช้รูปภาษาหนึ่งมาแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นกริยาเหมือนกัน

ตัวอย่าง Did anybody feed the cat?

Somebody did.

(Halliday and Hasan, 1976, p.115)

จากตัวอย่าง "did" เป็นรูปแทนของกริยา "feed"

2.3 การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์ (clausal substitution) เป็นการใช้รูปภาษาหนึ่งมาแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์เหมือนกัน

ตัวอย่าง Everyone seems to think he's guilty.

If so, no doubt he'll offer to resign.

(Halliday and Hasan, 1976, p.134)

จากตัวอย่าง "so" เป็นรูปแทนของอนุพากย์ "he's guilty"

3. การละ (ellipsis) เป็นการเชื่อมโยงความที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ เช่นเดียวกับการแทนที่ แต่การละ คือ การแทนที่ที่ไม่ปรากฏรูปแทนนั่นเอง (substitution by zero) การเชื่อมโยงความประเภทนี้สามารถแบ่งย่อยออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

3.1 การละหน่วยเดิมที่เป็นนาม (nominal ellipsis) เป็นการละคำนามที่ปรากฏก่อนหน้านี้ในข้อความที่ตามมา

ตัวอย่าง How did you enjoy the paintings?

A lot of them were very good, though not all. (Halliday and Hasan, 1976, p.149)

จากตัวอย่าง Ø (จุดที่เชิงอรรถ 6) เป็นการละหน่วยเดิมที่เป็นนาม "of the paintings"

3.2 การละหน่วยเดิมที่เป็นกริยา (verbal ellipsis) เป็นการละคำกริยาที่ปรากฏก่อนหน้านี้ในข้อความที่ตามมา

ตัวอย่าง At least Stan has tried.

I don't think Bob has Ø.

(Halliday and Hasan, 1976, p.189)

จากตัวอย่าง Ø เป็นการละหน่วยเดิมที่เป็นกริยา "tried"

3.3 การละหน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์ (clausal ellipsis) ฮัลลidayและฮาซัน อธิบายว่าประโยคจะมีโครงสร้าง 2 ส่วน คือ ส่วนแกน (modal element) และส่วนเนื้อหา (propositional element) ดังนั้น การละหน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์ หมายถึง การละส่วนใดส่วนหนึ่งใน 2 ส่วนนี้ (Halliday and Hasan, 1976 อ้างอิงใน ศิริพร ปัญญาเมธิกุล, 2546)

ตัวอย่าง Who was going to plant a row of poplars in the park?

The Duke was Ø.

(Halliday and Hasan, 1976, p.198)

จากตัวอย่าง Ø เป็นการละหน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์ "going to plant a row of poplars in the park"

4. การใช้คำเชื่อม (conjunction) เป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ของประโยคที่เรียงต่อเนื่องกัน โดยการใช้คำเชื่อมประเภทต่างๆ เพื่อแสดงความสัมพันธ์ทางความหมายของประโยคเหล่านั้น การเชื่อมโยงความประเภที่นี้สามารถแบ่งย่อยออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

4.1 แสดงความคล้ายตามกัน (additive) เช่น ใช้คำว่า and เชื่อมประโยค

ตัวอย่าง ...I was very nearly opening the window, and putting you out into the snow!

And you'd have deserved it... (Halliday and Hasan, 1976, p.245)

4.2 แสดงความขัดแย้งกัน (adversative) เช่น ใช้คำว่า yet หรือ but เชื่อมประโยค

ตัวอย่าง All the figures were correct; they'd been checked. Yet the total came out wrong.

(Halliday and Hasan, 1976, p.250)

4.3 แสดงความเป็นเหตุเป็นผล (causal) เช่น ใช้คำว่า so หรือ because เชื่อมประโยค

ตัวอย่าง ...she felt that there was no time to be lost, as she was shrinking rapidly; so she

got to work at once to eat some of the other bit. (Halliday and Hasan, 1976, p.256)

4.4 แสดงการลำดับเวลา (temporal) เช่น ใช้คำว่า then เชื่อมประโยค

ตัวอย่าง Alice began by taking the little golden key, and unlocking the door that led into the garden. Then she set to work nibbling at the mushroom.

(Halliday and Hasan, 1976, p.261)

5. การเชื่อมโยงคำศัพท์ (lexical cohesion) เป็นการเชื่อมโยงความด้วยการใช้คำศัพท์ที่มีความหมายสัมพันธ์กันระหว่างประโยคหรือข้อความที่นำมาก่อน กับประโยคหรือข้อความที่

ตามมา กล่าวคือ เป็นการแสดงความสัมพันธ์โดยการใช้คำศัพท์ การเชื่อมโยงความประเพณีสามารถแบ่งย่อยออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

5.1 การซ้ำ (reiteration) แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

5.1.1 การใช้คำศัพท์ซ้ำรูปเดิมทั้งหมด (same word) เป็นการซ้ำโดยการใช้คำศัพท์ที่มีรูปภาพเหมือนกันกับคำศัพท์ที่มีในข้อความก่อนหน้านี้

ตัวอย่าง There's a boy climbing that tree.

The boy's going to fall if he doesn't take care.

(Halliday and Hasan, 1976, p.279)

5.1.2 การใช้คำพ้องความหมาย (synonym or near-synonym) เป็นการซ้ำโดยการใช้คำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกันหรือคล้ายกันกับคำศัพท์ที่มีในข้อความก่อนหน้านี้

ตัวอย่าง There's a boy climbing that tree.

The lad's going to fall if he doesn't take care.

(Halliday and Hasan, 1976, p.280)

5.1.3 การใช้คำจากระดับสูง (superordinate) เป็นการซ้ำโดยการใช้คำศัพท์ที่สามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยได้ ซึ่งมีความหมายสัมพันธ์กับคำศัพท์ที่มีในข้อความก่อนหน้านี้

ตัวอย่าง There's a boy climbing that tree.

The child's going to fall if he doesn't take care.

(Halliday and Hasan, 1976, p.280)

5.1.4 การใช้คำที่มีความหมายทั่วไป (general word) เป็นการซ้ำโดยการใช้คำศัพท์ที่มีความหมายกลางๆ ไม่เฉพาะเจาะจง ซึ่งมีความหมายสัมพันธ์กับคำศัพท์ที่มีในข้อความก่อนหน้านี้

ตัวอย่าง There's a boy climbing that tree.

The idiot's going to fall if he doesn't take care.

(Halliday and Hasan, 1976, p.280)

5.2 การใช้คำเข้าชุดกัน (collocation) เป็นการใช้คำที่มีความหมายสอดคล้องหรือสัมพันธ์กัน มักเป็นคำที่ปรากฏร่วมกัน อาจเป็นได้ทั้งคำที่อยู่ในกลุ่มความหมายเดียวกันหรือตรงข้ามกัน เพื่อให้ความหมายของข้อความประสานสอดคล้องเป็นเรื่องเดียวกัน

ตัวอย่าง Why does this little boy wriggle all the time?

Girls don't wriggle.

(Halliday and Hasan, 1976, p.285)

จากตัวอย่าง ถึงแม้ว่า “boy” กับ “girls” จะมีความหมายตรงข้ามกัน แต่ก็ เป็นคำที่ทำให้ข้อความนั้นสอดคล้องเป็นเรื่องเดียวกัน

สมทรง บุรุษพัฒน์ (2537, หน้า 119-136) ได้แบ่งประเภทของการเชื่อมโยงความ ออกเป็น 7 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. การเชื่อมโยงความด้านโครงสร้างของวจนะ (cohesion through discourse structure) โครงสร้างของวจนะ และลักษณะทางไวยากรณ์ ซึ่งเป็นกลไกการเชื่อมโยงความ (cohesive device) อย่างหนึ่งของวจนะ เช่น นิทาน ซึ่งเป็นเรื่องเล่าจะมีโครงสร้างของเรื่องที่ เรียกว่า พล็อต หรือ คำโครงเรื่อง (plot) ส่วนประกอบของคำโครงเรื่องจะแสดงโดยรูปภาษาหรือ ลักษณะทางไวยากรณ์ (grammatical profile) ที่แตกต่างกันไป

การเชื่อมโยงความประเภทนี้เกิดขึ้นเพราะส่วนต่างๆของวจนะประกอบเข้าด้วยกัน โดยมีใจความสำคัญเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (one theme) องค์ประกอบทางความหมายของวจนะ เช่น การนำเรื่อง เหตุการณ์ยั่วๆ การเพิ่มความขัดแย้ง จุดตึงเครียด เหล่านี้จะช่วยให้รู้ว่าเรื่องเล่า ตอนที่กำลังอ่านหรือฟังอยู่นั้นเป็นตอนอะไร และสามารถคาดล่วงหน้าได้ว่าตอนต่อไปเป็นอะไร เพราะว่าสูตรพื้นฐาน (basic formula) ของวจนะ คือ

±	การนำเรื่อง	+	ตัวเรื่อง	±	การสรุปเรื่อง
	Introduction		Nucleus		Conclusion

ความแตกต่างของวจนะแต่ละประเภท จะอยู่ที่ลักษณะทางไวยากรณ์ เช่น ในเรื่องเล่า ตัวเรื่อง ส่วนใหญ่จะแสดงโดยย่อหน้าประเภทเรื่องเล่า (narrative paragraphs) และการอธิบาย ตัวเรื่อง ส่วนใหญ่จะแสดงโดยย่อหน้าประเภทอธิบาย (expository paragraphs) เป็นต้น

การเชื่อมโยงความด้านโครงสร้างของวจนะ มี 2 ลักษณะ คือ

1.1 การเชื่อมโยงความในโครงสร้างคล้าย โครงสร้างคล้าย (cycles) จะ ประกอบด้วยตอน (episodes) ที่มีคำโครงเรื่องคล้ายกัน (similar plots) ข้อความที่คล้ายกันนี้ เรียกว่า ข้อมูลเก่า (old information) ในโครงสร้างคล้ายแต่ละรอบ (cycle) จะมีการเพิ่ม รายละเอียดแตกต่างกันไปในแต่ละรอบ ส่วนฉาก (setting) ส่วนใหญ่จะคงเดิม ตัวอย่าง นิทานเรื่อง “ยายกับตา” ซึ่งเริ่มต้นว่า “ยายกับตาปลูกถั่วปลูกงาให้หลานเฝ้า แต่หลานไม่เฝ้า” ในตอนต่อไปการเล่าจะเป็นโครงสร้างคล้าย ซึ่งเริ่มด้วย “กาจึงกินถั่วกินงา หลานไปหานายพราน...” ในตอนกลางเรื่องการเล่าจะย้อนกลับมาถึงตอนต้น คือตอนที่ “กา กินถั่วกินงา เพราะหลานไม่เฝ้า” (สมทรง บุรุษพัฒน์, 2537, หน้า 121-122)

1.2 การเชื่อมโยงความในโครงสร้างซ้อน โครงสร้างซ้อน (overlay) มักจะพบในวจนะที่ไม่ใช่เรื่องเล่า (non-narrative material) มีลักษณะที่คล้ายการขยายความ (amplification) ที่มีขนาดยาว โครงสร้างนี้จะมีการกล่าวซ้ำข้อความทั้งหมด และจะมีรายละเอียดเพิ่มเติมเหมือนกับการเล่าวนไปมา โครงสร้างนี้จะประกอบด้วยระดับ (planes) ข้อความระดับแรกจะเสนอแต่ข้อมูลใหม่ (new information) ข้อความระดับที่ตามมา จะมีทั้งข้อมูลที่กล่าวซ้ำ (repeated information) และข้อมูลใหม่ แต่การกล่าวซ้ำนี้ไม่จำเป็นว่าจะต้องซ้ำคำต่อคำ (literal repetition) แต่อาจเป็นการกล่าวซ้ำที่เสริมรายละเอียดเพิ่มเติมจากที่กล่าวไปแล้ว

ตัวอย่าง ตัดตอนมาจากวจนะประเภทคำอธิบายในภาษาพวน เรื่อง “ทำไมการทำนาในปัจจุบันจึงไม่ดีเท่าในอดีต” (Chaluay, 1982 อ้างอิงใน สมทรง บุรุษพัฒน์, 2537, หน้า 122-123)

การนำเรื่อง : ชื่อเรื่อง

ฉันจะเล่าเรื่องการทำนาให้ฟัง

เนื้อเรื่อง : การทำนาในอดีต เราใช้ควายไถนา ใช้ตะเกียงที่บ้าน ใช้ขี้ไต้ที่บ้านเวลาไถนา เราใช้ควายและวัวไถนา เราอยู่ในนา ในช่วงไถนา ตื่นเช้าก็ไปไถนา ไถครั้งสองครั้งก็หว่าน ข้าวโตดีมาก เราได้ข้าวอย่างน้อย 4-5 เกวียนต่อนา 10 ไร่

ระดับการกล่าวซ้ำ :

samay⁵ koon⁷ nii⁴ ha⁴ say⁴ khwaay¹ thay⁵ lææw⁴

time past this use buffalo plow then

khaw⁶ ka⁴ huuaŋ¹ ŋay² tææ² sum⁵ pen¹ khaw⁶

rice part ear big out forth clump be rice

ton⁶ cliaw¹ Ɂaw¹ thææ⁴ Ɂaw¹ day⁶ taŋ⁶ kaw⁶

classifier one take real take can up to 9

ton⁶ yil³ sip¹ ton⁶

classifier 20 classifier

ทั้งโครงสร้างคล้ายและโครงสร้างซ้อนจะทำหน้าที่ในระดับวจนะ คือ ทำให้การดำเนินเรื่องหรือเสนอข้อมูลใหม่ช้าลง ข้อความที่กล่าวซ้ำเป็นข้อความที่เป็นแก่นของเรื่อง (theme)

นอกจากนี้ ข้อความที่กล่าวซ้ำจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน เพราะมักปรากฏในรูปแบบต่างๆ กัน แล้วแต่ลีลาของผู้เล่า เช่น การร้องเพลง การใช้คำสัมผัสที่คล้องจองกัน การซ้ำคำ เป็นต้น

2. การเชื่อมโยงความที่เป็นแก่น (theme cohesion) หมายถึง ข้อความที่แสดงในกริยาวลีของมุขยประโยค ไม่รวมถึงข้อความที่เป็นตัวแสดงในนามวลี ซึ่งจัดเป็นการเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิงโดยข้อความที่เป็นแก่นเมื่อเรียงร้อยกันจะเกิดการเชื่อมโยงความ เพราะการตีความจะขึ้นอยู่กับข้อความที่นำมาข้างหน้า

ในวณะประเภทเรื่องเล่า เหตุการณ์แต่ละเหตุการณ์จะเกิดขึ้นต่อเนื่องกันตามกาลเวลา และเรียงร้อยกันเป็นการดำเนินเรื่อง ทำให้เกิดการเชื่อมโยงความ เหตุการณ์เหล่านี้จะมีข้อความที่ไม่ใช่การดำเนินเรื่องแทรกอยู่ทั่วไป

ตัวอย่าง นิทานเรื่อง “บึงวิเศษ”

การดำเนินเรื่อง 1 : เย็นวันหนึ่ง ตานบุญออกมาล่าสัตว์ตั้งแต่เช้า

ข้อความเสริม : ก็ยังล่าสัตว์ไม่ได้สักตัว ขณะที่กำลังเหนื่อยและโมโห

การดำเนินเรื่อง 2 : พลันก็เหลือบไปเห็นกระต่ายน้อยตัวหนึ่ง

การดำเนินเรื่อง 3 : จึงรีบยกปืนขึ้นเล็ง “โป้ง”

การดำเนินเรื่อง 4 : กระต่ายน้อยกระโดดตัวลอย

จากตัวอย่าง เหตุการณ์สำคัญทั้ง 4 เหตุการณ์ซึ่งเกิดขึ้นในเวลาต่อเนื่องกัน มีลักษณะไวยากรณ์ที่โยงเหตุการณ์แต่ละเหตุการณ์เข้าด้วยกันทำให้เกิดการเชื่อมโยงความขึ้น นั่นคือ ในการดำเนินเรื่อง 2 และการดำเนินเรื่อง 3 มีคำว่า “พลันก็” และ “จึง” เป็นตัวเชื่อมโยง ตามลำดับ ส่วนการดำเนินเรื่อง 4 ถึงแม้ว่าจะไม่มีรูปไวยากรณ์เป็นตัวเชื่อมโยง แต่สามารถทราบได้ว่าการดำเนินเรื่อง 3 และดำเนินเรื่อง 4 เกิดขึ้นต่อเนื่องกันโดยพิจารณาจากบริบท (สมทรง บุรุษพัฒน์, 2537, หน้า 124-125)

3. การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิง (cohesion through reference) การเชื่อมโยงความประเภทนี้เกิดขึ้นเมื่อมีหน่วยในภาษาที่ไม่สามารถตีความหมายได้จากตัวของมันเอง แต่ต้องอ้างอิงจากที่อื่น และการอ้างอิงจะต้องเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ จะต้องอ้างอิงถึงสิ่งเดียวกันต่อเนื่องกัน ดังนั้นการอ้างอิงบางอย่างอาจไม่ทำให้เกิดการเชื่อมโยงความ การอ้างอิงแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังต่อไปนี้

3.1 การอ้างอิงที่จำแนกตามบุรุษ (personal reference) การอ้างอิงประเภทนี้ ได้แก่ การอ้างอิงบุรุษที่ 1 การอ้างอิงบุรุษที่ 2 และการอ้างอิงบุรุษที่ 3 รูปภาพที่ใช้ในการอ้างอิง ได้แก่

คำสรรพนาม และคำที่ใช้เหมือนคำสรรพนาม (PRO forms) เช่น คำเครือญาติ ชื่อเฉพาะ ชื่อแสดงตำแหน่งหรือฐานะ ชื่อแสดงอาชีพ รูปศูนย์ (Ø) เป็นต้น

ตัวอย่าง “พอตาบุญวิ่งไล่กระต่ายมาถึงบึงน้ำเล็กๆแห่งหนึ่ง เขาก็พบกับความแปลกใจ เพราะเขาเห็นกระต่ายน้อยกระโดดลงไปในบึง Ø แหกกว่ายในบึงเพียงครึ่งเดียว Ø ก็ขึ้นมาวิ่งตลิ่ง Ø กระโดดโลดเต้นเหมือนเดิมได้”

จากตัวอย่าง คำสรรพนามบุรุษที่ 3 “เขา” อ้างอิงนามวลีที่เป็นชื่อเฉพาะ “ตาบุญ” และรูปศูนย์ (Ø) อ้างอิงนามวลี “กระต่ายน้อย” (สมทรง บุรุษพัฒน์, 2537, หน้า 126-127)

3.2 การอ้างอิงเชิงบ่งชี้ (demonstrative reference) การอ้างอิงประเภทนี้จะเป็นการตีความคำประเภทบ่งชี้ เช่น นี้ นั้น โน้น โนนี่ ที่นี้ ที่นั่น ตอนนี่ ตอนนั้น ซึ่งขึ้นอยู่กับข้อความที่นำมาข้างหน้า

ตัวอย่าง นิทานเรื่อง “หมาจิ้งจอกผู้โง่เขลา”

“มันบังเอิญเดินผ่านรั้วหลังบ้านคนขายเนื้อสัตว์แห่งหนึ่ง รั้วที่ว่านี้เป็นแผ่นไม้กระดานตีปิดไว้อย่างมิดชิดตลอด แต่บังเอิญที่ได้กระดานแผ่นหนึ่งมีร่องแตกอยู่ร่องหนึ่ง ในขนาดแมวพอลอดได้ หมาจิ้งจอกได้กลืนเนื้อเลือดลอดออกมาจากร่องนั้น”

จากตัวอย่าง การตีความคำบ่งชี้ “นี้” และ “นั่น” ขึ้นอยู่กับข้อความที่นำมาข้างหน้า นั่นคือ “รั้วที่ว่านี้” อ้างถึง “รั้วหลังบ้านคนขายเนื้อสัตว์แห่งหนึ่ง” และ “ร่องนั้น” อ้างถึง “ร่องแตก” (สมทรง บุรุษพัฒน์, 2537, หน้า 127)

3.3 การอ้างอิงเชิงเปรียบเทียบ (comparative reference) การเปรียบเทียบจำเป็นต้องมีการอ้างอิงถึงอีกสิ่งหนึ่งเพื่อเปรียบเทียบกัน อาจจำแนกการอ้างอิงเชิงเปรียบเทียบได้ 2 ลักษณะ คือ การเปรียบเทียบทั่วไป (general) เช่น เปรียบเทียบในเรื่องของรูปพรรณ (identity) ความคล้ายคลึง (similarity) ความแตกต่าง (difference) และการเปรียบเทียบเฉพาะเจาะจง (particular) เช่น เปรียบเทียบจำนวน (quantity) หรือเปรียบเทียบคุณสมบัติ (quality)

ตัวอย่าง “เพราะเขาเห็นกระต่ายน้อยกระโดดลงไปในบึง แหกกว่ายในบึงเพียงครึ่งเดียว ก็ขึ้นมาวิ่งตลิ่ง กระโดดโลดเต้นเหมือนเดิมได้”

จากตัวอย่าง คำว่า “เหมือนเดิม” เป็นการอ้างอิงเชิงเปรียบเทียบ โดยอ้างอิงข้อความที่นำมาข้างหน้า นั่นคือ เปรียบเทียบอาการของกระต่ายน้อย ว่าหลังจากที่โดนยิงแล้วกระโดดลงไปในบึงวิเศษ ก็ขึ้นมาจากบึงด้วยอาการที่เหมือนเดิม (สมทรง บุรุษพัฒน์, 2537, หน้า 128)

4. การเชื่อมโยงความโดยการแทนที่และการละข้อความ (cohesion through substitution and ellipsis)

4.1 การแทนที่ (substitution) เกิดขึ้นเมื่อข้อความหนึ่งมีการแทนที่ด้วยอีกข้อความหนึ่ง เพื่อไม่ให้กล่าวซ้ำคำต่อคำ การตีความข้อความที่เข้าไปแทนที่นั้นจะขึ้นอยู่กับข้อความที่นำมาข้างหน้า ซึ่งการแทนที่อาจจะเป็นการแทนที่นามวลี กริยาวลี อนุพากย์ หรือแม้แต่ย่อหน้าหรือตอนก็ได้

ตัวอย่าง พนักงานเสิร์ฟ : จะรับอะไรดีครับ

แดง : เอาข้าวราดหน้าผัดกะเพราไก่ที่หนึ่ง

(พนักงานเสิร์ฟหันไปพูดกับดำ)

พนักงานเสิร์ฟ : คุณจะได้รับอะไรครับ

ดำ : เอาเหมือนกันก็แล้วกัน

จากตัวอย่าง คำว่า “เหมือนกัน” เป็นการแทนที่นามวลี “ข้าวราดหน้าผัดกะเพราไก่” ซึ่งอยู่ในข้อความที่นำมาข้างหน้า (สมทรง บุรุษพัฒน์, 2537, หน้า 128-129)

4.2 การละข้อความ (ellipsis) เป็นการแทนที่แบบหนึ่ง แต่เป็นการแทนด้วยรูปศูนย์ ในการละข้อความนั้น ข้อมูลไม่ได้หายไป แต่สามารถตีความข้อมูลที่ละไว้ได้จากข้อความที่นำมาข้างหน้า การละไว้ในฐานที่เข้าใจ อาจจะเป็นการละคำนาม คำกริยา หรืออนุพากย์

ตัวอย่าง “พุ่มนี้พอจะพาไปป่าอีก ลูกๆกินข้าวเสร็จก็พากันเข้านอน ตื่นเช้าขึ้น พ่อก็พาไป ๐ อีก”

จากตัวอย่าง ๐ เป็นการละคำว่า “ป่า” ซึ่งสามารถตีความได้จากข้อความที่นำมาข้างหน้า (สมทรง บุรุษพัฒน์, 2537, หน้า 130-131)

5. การเชื่อมโยงความโดยใช้การเชื่อมต่อข้อความ (cohesion by conjunction-linkage)

กลไกการเชื่อมโยงความที่สำคัญประเภทหนึ่ง คือ การเชื่อมต่อข้อความ ซึ่งจำแนกลักษณะได้ ดังต่อไปนี้

5.1 การเชื่อมต่อที่มีรูปภาษาบ่งบอกชัดเจน (explicit linkage) การใช้รูปภาษาที่ชัดเจนในการเชื่อมต่อข้อความมี 3 รูปแบบ ดังนี้

5.1.1 การใช้หน่วยคำเชื่อม (conjunctive morphemes) หน่วยคำเชื่อม ได้แก่ คำว่า ก็ จึง ดังนั้น แต่ เพราะ ถ้า หาก เมื่อ หลังจาก ตอน จากนั้น เป็นต้น หน่วยคำเชื่อมเหล่านี้มีหน้าที่ต่างกัน เช่น คำว่า “ดังนั้น” เชื่อมข้อความที่เป็นผล แต่คำว่า “เพราะ” เชื่อมข้อความที่เป็นเหตุ เป็นต้น

ตัวอย่าง นิทานเรื่อง “แม่หมานิล”

“เมื่อพบกับลูกสาวคนกลางแล้ว นายพรานก็เล่าว่าตนพาแม่หมานิลมาเฝ้า นางลูกสาวได้ฟังก็เดินเข้าห้องไปสั่งนางกำนัลให้เอาน้ำร้อนไปสาตรดแม่หมาที่คอยอยู่ที่ประตูเมือง”

จากตัวอย่าง หน่วยคำเชื่อม คำว่า “แล้ว...ก็” เป็นการเชื่อมโยงเหตุการณ์หรือการกระทำที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันตามกาลเวลา (สมทรง บุรุษพัฒน์, 2537, หน้า 131-132)

5.1.2 การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่คล้ายคลึงกัน (parallelism) กลไกการเชื่อมโยงความนี้จะมีการกล่าวซ้ำข้อความบางส่วนของโครงสร้างที่นำมาก่อน

ตัวอย่าง “บนต้นไม้ใหญ่สูงระหง นกอินทรียืนอยู่กอดลูกในรัง

ตอนกลางคืนมีช่องโหว่ แมวกับลูกอยู่ในนั้น

ที่โคนต้น หมูเลี้ยงลูกน้อยๆอยู่ในโพรง” (สมทรง บุรุษพัฒน์, 2537, หน้า 132)

5.1.3 การถอดความและการกล่าวย้อน (paraphrase-restatement) การเชื่อมโยงความที่ใช้กลไกการถอดความและการกล่าวย้อนนั้น ส่วนใหญ่ใช้รูปแบบการเชื่อมต่อท้าย-หัว (tail-head linkage) หรืออาจใช้การเชื่อมต่อหัว-หัว (head-head linkage) ซึ่งเป็นการกล่าวย้อนประโยคแรกของย่อหน้าก่อนหน้า

ตัวอย่าง วจนะประเภทวิธีทำ

“พอใส่เครื่องปรุงครบแล้ว ก็ผัดรวมกันอีกครั้ง แล้วค่อยใส่น้ำมันหอยลงไป รวมทั้งละลายแป้งมันผสมลงไปด้วย เพื่อให้ดูน่าทานยิ่งขึ้น เมื่อเสร็จขบวนการแล้ว ก็ตักใส่จานได้เลย”

จากตัวอย่าง ข้อความ “เมื่อเสร็จขบวนการแล้ว” เป็นการกล่าวสรุปความขั้นตอนที่ทำทั้งหมด เพื่อเชื่อมโยงเข้ากับข้อความที่จะกล่าวต่อไป (สมทรง บุรุษพัฒน์, 2537, หน้า 132)

5.2 การเชื่อมต่อที่ไม่มีรูปภาษาบอกชัดเจน (implicit linkage) การเชื่อมโยงความรูปแบบนี้ จะไม่มีรูปภาษาเป็นตัวเชื่อม แต่สามารถตีความความสัมพันธ์ของข้อความได้จากบริบทความสัมพันธ์ดังกล่าวอาจจำแนกได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

5.2.1 ความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (logical relationship) มีหลายรูปแบบ เช่น ความสัมพันธ์เชิงเงื่อนไข ความสัมพันธ์เชิงแย้งความ ความสัมพันธ์เป็นเหตุเป็นผลกัน

ตัวอย่าง นิทานเรื่อง “หมาจิ้งจอกผู้โง่เขลา”

เหตุ : แต่เนื่องจากตัวมันยังโตไปสักหน่อย ไม่ว่าจะพยายามอย่างไร

ผล : มันก็มุดเข้าไปไม่ได้

เหตุ : มันติดอยู่ที่ท้อง

จากตัวอย่าง ข้อความที่เป็นสาเหตุข้อความแรกมีรูปภาษาชัดเจน คือ “เนื่องจาก” แต่ข้อความที่เป็นสาเหตุข้อความสุดท้ายไม่มีรูปภาษาเป็นตัวเชื่อมข้อความ (สมทรง บุรุษพัฒน์, 2537, หน้า 133)

5.2.2 ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการต่อเนื่องของเวลา (temporal relationships) เหตุการณ์หรือการกระทำที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกัน อาจไม่ปรากฏรูปภาษาแสดงการต่อเนื่องของเวลา จึงต้องอาศัยบริบทในการตีความ

ตัวอย่าง นิทานเรื่อง “หมาจิ้งจอกผู้โง่เขลา”

ข้อความเชื่อมโยง : พุดเสร็จ

การดำเนินเรื่อง 1 : คนขายเนื้อก็คว้ามัดบังตอที่มีไว้สำหรับแลเนื้อสัตว์

การดำเนินเรื่อง 2 : โผล่พรวดเข้ามาหาหมาจิ้งจอกที่กำลังตกใจจนตะลึงลาน

ข้อความเชื่อมโยง : พอหมาจิ้งจอกได้สติ

การดำเนินเรื่อง 3 : มันก็รีบวิ่งกระโจนตรงไปยังร่องแตกที่ตัวเองมุดเข้ามานั้น

การดำเนินเรื่อง 4 : จัดการปีนป่ายตะกายหนีออกไปจากร่องแตกนั้น

จากตัวอย่าง การดำเนินเรื่อง 1 กับ 2 และ 3 กับ 4 เกิดขึ้นต่อเนื่องกันโดยที่ไม่มีรูปภาษาเป็นตัวเชื่อมข้อความ แต่อาศัยบริบทในการตีความ (สมทรง บุรุษพัฒน์, 2537, หน้า 133)

5.3 การจัดกลุ่มข้อความ (grouping) ข้อความที่มีเนื้อหาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจะจัดให้อยู่ในย่อหน้าเดียวกัน ย่อหน้าแต่ละย่อหน้าจะมีแก่น (theme) เดียวกัน ทำให้เกิดการเชื่อมโยงความที่เป็นแก่น (theme cohesion) และมีการใช้คำที่อยู่ในแวดวงความหมายเดียวกัน (common semantic area) ทำให้เกิดการเชื่อมโยงความโดยการใช้คำ (lexical cohesion) ภายในย่อหน้าจะมีการเชื่อมต่อ (linkage) ระหว่างประโยค ขอบเขตของย่อหน้าจะมีลักษณะไวยากรณ์บ่งบอก เช่น ต้นย่อหน้าอาจมีหน่วยคำเชื่อม (conjunctive morphemes) และโครงสร้างไวยากรณ์บางชนิดเป็นตัวบ่งชี้ หรือท้ายย่อหน้าอาจมีการสรุปความ การออกความเห็นเป็นตัวบ่งชี้ เป็นต้น

ตัวอย่าง วจนะประเภทวิธีทำ “วิธีทำสปาเกตตีเบคอน”

ย่อหน้าที่ 1

ขั้นตอนที่ 1 : วิธีทำ นี้โน้บอกว่า ให้ตั้งน้ำจนเดือด.

ขั้นตอนที่ 2 : นำเส้นสปาเกตตีลงไปต้มประมาณ 15 นาที

คำแนะนำ : ตอนต้มนี้โน้บอว่าต้องหมั่นคนด้วย

ขั้นตอนที่ 3 : แล้วใส่เกลือและน้ำมันพืชเล็กน้อยเพื่อไม่ให้เส้นติดกัน

ย่อหน้าที่ 2

ข้อความเชื่อมโยง : เมื่อเส้นสุกแล้ว

ขั้นตอนที่ 4 : ตักลงในน้ำเย็น

ขั้นตอนที่ 5 : แล้วตักขึ้นใส่ตะแกรงพักไว้ให้สะเด็ดน้ำ

ขั้นตอนที่ 6 : เหยาะน้ำมันพืชอีกหน่อย

ขั้นตอนที่ 7 : คนไม่ให้เส้นติดกัน

จากตัวอย่าง มีการแบ่งข้อความทั้งหมดออกเป็น 2 ย่อหน้า คือ ย่อหน้าที่ 1 เป็นกลุ่มข้อความของขั้นตอนการทำให้เส้นสุก ซึ่งเป็นเนื้อหาสำคัญของข้อความ ส่วนย่อหน้าที่ 2 จะเป็นกลุ่มข้อความของวิธีทำหลังจากเส้นสุกแล้ว ย่อนานี้เชื่อมโยงเข้ากับย่อหน้าแรกด้วยวิเศษณานุกรมประโยค “เมื่อเส้นสุกแล้ว” ที่ทำหน้าที่กล่าวย้อนเหตุการณ์ที่ไม่ได้ระบุไว้ก่อน แต่สามารถคาดการณ์ได้เอง (สมทรง บุรุษพัฒน์, 2537, หน้า 134-135)

6. การเชื่อมโยงความโดยใช้คำศัพท์ (cohesion through lexical items - vocabulary) อาจเป็นการกล่าวซ้ำคำศัพท์บางคำ (exact repetition) หรืออาจใช้คำที่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน (synonym or near synonym) หรืออาจใช้คำศัพท์ที่อยู่ในแวดวงความหมายเดียวกัน

ตัวอย่าง นิทานเรื่อง “แม่หมานิล”

“ในที่สุดแม่หมานิลก็ตกจากออกมาเป็นมนุษย์และเป็นผู้หญิงทั้ง 3 คน ทำให้มันแปลกใจยิ่งนัก แต่ก็ไม่เคยนึกถึงลูก นึกในใจว่าลูกตัวทั้ง 3 คน อาจจะเป็นผู้มีบุญมาเกิด จึงผูกพันทะนุถนอมลูกจนสุดชีวิต ให้ลูกกินนมของตัวจนเติบโตใหญ่ต้องหย่านม”

จากตัวอย่าง มีการเชื่อมโยงความโดยการซ้ำคำ นั่นคือ คำว่า “ลูก” และใช้คำศัพท์ที่อยู่ในแวดวงความหมายเดียวกัน นั่นคือ “การเลี้ยงดูลูก” (สมทรง บุรุษพัฒน์, 2537, หน้า 135)

7. การเชื่อมโยงความโดยใช้กลไกที่นอกเหนือจากรูปภาษา (pragmatic cohesion) ในบางครั้งอาจพบว่า การตีความข้อความไม่ได้ขึ้นอยู่กับบริบทที่เป็นรูปภาษา แต่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่นๆที่นอกเหนือจากรูปภาษา เช่น ข้อมูลที่ผู้พูดและผู้ฟังมีร่วมกันซึ่งไม่ได้ปรากฏในข้อความที่พูด

ตัวอย่าง “เทศกาลตรุษจีนนี้ สงสารเปิดกับไก่จ้งเลย”

จากตัวอย่าง ผู้ฟังสามารถตีความได้ก็ต่อเมื่อผู้ฟังมีข้อมูลหรือความรู้ที่ผู้พูดคาดว่าผู้ฟังจะมี นั่นคือ ความรู้ที่ว่าในช่วงเทศกาลตรุษจีน จะมีการไหว้เจ้าด้วยเปิดไก่ ผู้พูดจึงสงสารเปิดไก่ที่ถูกฆ่าในช่วงเทศกาลนี้ ในกรณีที่ผู้ฟังมีข้อมูลหรือความรู้และสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อออกมา แสดงว่าเกิดการเชื่อมโยงความขึ้น (สมทรง บุรุษพัฒน์, 2537, หน้า 136)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงความ

ในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงความที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า พบว่ามีหลากหลายรูปแบบ แต่ในที่นี้ผู้วิจัยได้เลือกงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยชิ้นนี้และงานวิจัยที่นำมาใช้

ในการอ้างอิง นั่นคือ บางงานวิจัยเป็นการศึกษาการเชื่อมโยงความในสื่อต่างๆทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโทรทัศน์ สื่อออนไลน์ และบางงานวิจัยเป็นการศึกษาการเชื่อมโยงความที่เกี่ยวข้องกับทางด้านข่าว แต่ยังไม่มียงานวิจัยใดที่ศึกษากลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก ซึ่งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงความมียดังต่อไปนี้

งานวิจัยของศิริพร ปัญญาเมธิกุล (2546) เรื่อง “ความต่อเนื่องของปฏิสัมพันธ์ในห้องสนทนาไทย : การส่งผลต่อกันระหว่างการเชื่อมโยงความ การมอผลัด และความเกี่ยวข้องของเรื่องที่สนทนา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความต่อเนื่องของปฏิสัมพันธ์ในห้องสนทนาไทย ได้แก่ การเชื่อมโยงความ การมอผลัด และความเกี่ยวข้องของเรื่องที่สนทนา ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากห้องสนทนาในเว็บไซต์พันทิป (www.pantip.com) จากห้องสนทนาจะจำ 3 และห้องสนทนาจะจำ 5 โดยใช้เกณฑ์ของฮาลิเดย์และฮาซาน (Halliday & Hasan, 1976) และเกณฑ์ของวิภา ฌาณวงศ์ (Wipah Chanawangsa, 1986) เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยการเชื่อมโยงความที่พบในห้องสนทนา ได้แก่ การอ้างถึง การแทนที่ การละ การใช้คำเชื่อม การเชื่อมโยงคำ และดัชนีปริจเฉท โดยมีการใช้กลไกการอ้างถึงมากที่สุด เนื่องจากการสนทนาในห้องสนทนาจะมีผู้ร่วมสนทนาเข้ามาเกี่ยวข้องเสมอ ดังนั้น จึงมีการอ้างถึงตัวบุคคลมาก โดยใช้คำสรรพนามไว้รูปมากที่สุดซึ่งเป็นประเภทย่อยของกลไกการอ้างถึงบุคคล และผู้วิจัยพบว่าการแทรกของข้อความระหว่างการสนทนาไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนชนิดของกลไกเชื่อมโยงความ ส่วนปัจจัยการมอผลัด ที่พบในการสนทนาในห้องสนทนา ได้แก่ การเรียกชื่อ การถาม การทักทาย การลา การบอกเล่า และกลวิธีอื่นๆ ซึ่งผู้วิจัยพบว่า ผู้สนทนาเลือกใช้กลวิธีการเรียกชื่อมากที่สุด เนื่องจากการเรียกชื่อเป็นการกำหนดผู้รับอย่างชัดเจน สำหรับปัจจัยความเกี่ยวข้องของเรื่องที่สนทนา ผู้วิจัยพบว่าวิธีการรักษาความเกี่ยวข้องของเรื่องที่สนทนาในห้องสนทนา ได้แก่ การรักษากฎ การทำกฎ และการละเมิดกฎโดยจงใจ ซึ่งวิธีการรักษากฎหรือการตอบตรงประเด็นเป็นวิธีการที่ผู้ร่วมสนทนาใช้มากที่สุด

งานวิจัยของนภัสกร อาธิ์พรพน (2552) เรื่อง “กลไกการเชื่อมโยงความในการสนทนาที่ไม่ได้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน กรณีศึกษาในเว็บไซต์ hi5” ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจาก www.hi5.com จำนวน 5 คู่สนทนา ผลการวิจัยพบว่า กลไกการเชื่อมโยงความในการสนทนาที่ไม่ได้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน มีทั้งหมด 6 ประเภท คือ 1) กลไกการอ้างถึง 2) กลไกการแทนที่ 3) กลไกการละ 4) กลไกการเชื่อมโยงคำ ซึ่งในงานวิจัยนี้ พบว่ามีการซ้ำโครงสร้าง และการซ้ำบางส่วน 5) กลไกการใช้คำเชื่อม 6) ดัชนีปริจเฉท อีกทั้งผู้วิจัยยังได้เปรียบเทียบความแตกต่างของกลไกการเชื่อมโยงความระหว่างการสนทนาที่ไม่ได้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน กับการสนทนาที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน โดย

เปรียบเทียบจากผลการวิจัยของศิริพร ปัญญาเมธิกุล (2546) ที่ศึกษากลไกการเชื่อมโยงความที่พบในการสนทนาที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันในห้องสนทนา ซึ่งทำการเก็บข้อมูลจากห้องสนทนาในเว็บบอร์ดพันทิป และผลการวิจัยพบว่าการสนทนาทั้งสองรูปแบบ มีการใช้กลไกการเชื่อมโยงความ 6 ประเภทเหมือนกัน และมีการใช้กลไกการอ้างถึงมากที่สุดเหมือนกัน ทั้งการสนทนาที่ไม่ได้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันและการสนทนาในห้องสนทนา นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบรูปแบบการใช้ภาษาในการสนทนาที่ไม่ได้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ หรือคำแสดงอารมณ์ การเขียนเลียนแบบภาษาพูดหรือการแทนเสียง การพิมพ์ซ้ำ การใช้อักษรย่อ การใช้คำไม่สุภาพ การใช้สำนวนแฝงนัย และการใช้ภาษาผิดแบบแผน

งานวิจัยของสุภาพร งามประดิษฐ์ (2540) เรื่อง "การเชื่อมโยงความในการรายงานข่าวทางโทรทัศน์ : ข่าวอ่านกับข่าวสดแบบไม่มีบท" ศึกษาจากการรายงานข่าวของสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 ช่อง 5 ช่อง 7 และช่อง 9 ผลการวิจัยพบว่า กลไกการเชื่อมโยงความที่ใช้ในการรายงานข่าว ทั้งข่าวอ่านและข่าวสดแบบไม่มีบท มี 4 ประเภท คือ 1) การเชื่อมโยงความโดยการอ้างอิง ได้แก่ การใช้คำอ้างอิงถึงบุคคล คำเรียกญาติ คำบอกตำแหน่ง คำบอกชื่ออาชีพ และคำสมญานาม 2) การเชื่อมโยงความทางรูปแบบ ได้แก่ การแทนที่ และการละ 3) การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ ได้แก่ การซ้ำคำ คำบอกลำดับกลุ่ม และการใช้คำตรงข้าม 4) การเชื่อมโยงความโดยการใช้คำเชื่อม ได้แก่ คำเชื่อมแสดงการเพิ่มข้อมูล แสดงการเลือก แสดงความตรงข้าม แสดงเหตุผล แสดงเงื่อนไข และแสดงเวลาหรือลำดับเหตุการณ์ และจากการเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความที่พบในข่าวอ่านและข่าวสด ผู้วิจัยพบว่าการเชื่อมโยงความประเภทการอ้างอิง ข่าวอ่านใช้คำอ้างอิงถึงบุคคลและใช้คำอ้างอิงที่แสดงความยกย่องต่อผู้ที่ถูกกล่าวถึงมากกว่าในข่าวสด และข่าวสดใช้คำเรียกญาติ คำบอกตำแหน่ง คำบอกชื่ออาชีพ คำสมญานามมากกว่าในข่าวอ่าน เนื่องจากภาษาในข่าวสดมีลักษณะเป็นภาษาพูด และภาษาในข่าวอ่านมีลักษณะเป็นภาษาเขียน ส่วนการเชื่อมโยงความทางรูปแบบ พบว่า การแทนที่ใช้ในข่าวอ่านมากกว่าในข่าวสด ตรงข้ามกับการละที่ใช้ในข่าวสดมากกว่าข่าวอ่าน ส่วนการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ พบว่า ทั้งข่าวอ่านและข่าวสดใช้กลไกการซ้ำคำมากที่สุด ซึ่งข่าวสดจะใช้คำซ้ำมากกว่าข่าวอ่าน แต่ข่าวอ่านจะใช้คำบอกลำดับกลุ่ม และคำตรงข้ามมากกว่าในข่าวสด ส่วนการเชื่อมโยงความโดยการใช้คำเชื่อม พบว่า ข่าวอ่านใช้คำเชื่อมแสดงการเพิ่มข้อมูลมากที่สุด และข่าวสดใช้คำเชื่อมแสดงเวลา มากที่สุด

งานวิจัยของนิตยสุดา อภินันทาภรณ์ (2534) เรื่อง "ลักษณะการเชื่อมโยงในการรายงานข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ : การศึกษาภาษาระดับข้อความ" ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาการเชื่อมโยงความโดยการอ้างถึงนามวลี และการเชื่อมโยงความโดยการใช้คำเชื่อม โดย

รวบรวมข้อมูลจากข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ตั้งแต่เดือนมกราคม ถึง ธันวาคม พ.ศ. 2531 จำนวน 50 ข่าว โดยผู้วิจัยศึกษาตามองค์ประกอบของข่าว คือ พาดหัวข่าว พรรคนำ และเนื้อเรื่อง ผลการวิจัยพบว่า นามวลีที่ปรากฏในข้อมูลข่าวอาชญากรรมนี้ ได้แก่ ชื่อเฉพาะ คำนามทั่วไป คำสรรพนามบอกบุรุษ คำเรียกญาติ ฉายานาม และคำแสดงสถานภาพทางสังคม ซึ่งการเชื่อมโยงความโดยการอ้างถึงนามวลีที่ปรากฏในข่าว มีลักษณะของรูปภาษา ดังนี้ การละนามวลี การซ้ำรูป การซ้ำความหมาย การใช้คำสัมพันธ์กัน การใช้คำแทน การใช้คำสรรพนาม และการใช้นามวลีบ่งชี้ โดยส่วนของเนื้อเรื่องมีการอ้างถึงนามวลีมากที่สุด กล่าวคือ มีการอ้างถึงนามวลีทุกรูปแบบ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างรูปภาษาที่ใช้อ้างถึงนามวลีกับนามวลีที่ถูกอ้างถึง ซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ ความสัมพันธ์แบบตาม และความสัมพันธ์แบบนำ โดยความสัมพันธ์แบบตามเป็นความสัมพันธ์ที่รูปภาษาที่ใช้อ้างถึงนามวลีปรากฏในประโยคที่อยู่หลังประโยคที่มีนามวลีที่ถูกอ้างถึง ส่วนความสัมพันธ์แบบนำเป็นความสัมพันธ์ที่รูปภาษาที่ใช้อ้างถึงนามวลีปรากฏในประโยคที่อยู่หน้าประโยคที่มีนามวลีที่ถูกอ้างถึง

ส่วนการเชื่อมโยงความโดยการใช้คำเชื่อม ผู้วิจัยพบว่า มีการเชื่อมโยงความ 2 ลักษณะ คือ การเชื่อมโยงความโดยไม่ปรากฏรูปภาษาที่เป็นคำเชื่อมแต่สามารถตีความได้ กับการเชื่อมโยงความที่ปรากฏรูปภาษาที่เป็นคำเชื่อม โดยการเชื่อมโยงความที่ไม่ปรากฏรูปคำเชื่อม แต่สามารถตีความได้จากประโยคที่เรียงต่อเนื่องกัน มีทั้งหมด 9 ประเภท ได้แก่ แสดงลักษณะหรือวิธีการ แสดงความมุ่งหมาย แสดงการสรุปความหรือแสดงผล แสดงเหตุ แสดงการขยายความ แสดงการลำดับเหตุการณ์ แสดงความคล้ายตามกัน แสดงความขัดแย้ง และแสดงความเป็นเจ้าของ ส่วนการเชื่อมโยงความที่ปรากฏรูปคำเชื่อม มีทั้งหมด 13 ประเภท ได้แก่ คำเชื่อมแสดงลักษณะหรือวิธีการ แสดงความมุ่งหมาย แสดงผล แสดงเหตุ แสดงการขยายความ แสดงการลำดับเหตุการณ์ แสดงความคล้ายตามกัน แสดงความขัดแย้ง แสดงความต่างต่อนกัน แสดงการเน้นความ แสดงเงื่อนไข แสดงการเลือก และแสดงสิ่งกำหนด ซึ่งในส่วนพาดหัวข่าวมีเพียงลักษณะการเชื่อมโยงความที่ไม่ปรากฏรูปคำเชื่อมเท่านั้น เนื่องจากต้องใช้ภาษาในเนื้อที่จำกัด นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังกล่าวถึงหน้าที่ของคำเชื่อมซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ ใช้คำเชื่อมภายในย่อหน้า และใช้คำเชื่อมระหว่างย่อหน้า อีกทั้งตำแหน่งของคำเชื่อมที่ปรากฏ มี 2 ลักษณะ คือ คำเชื่อมที่มีตำแหน่งต้นประโยค และคำเชื่อมที่มีตำแหน่งต้นและกลางประโยค

งานวิจัยของนักภาษาศาสตร์ ศิลปะศร (2542) เรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความในรายการสารคดีไทยและสารคดีแปลทางโทรทัศน์” ผลการวิจัยพบว่า การเชื่อมโยงความในสารคดีไทยและสารคดีแปลทางโทรทัศน์ มี 5 ประเภท คือ การเชื่อมโยงความโดยการอ้างถึง การ

แทนที่ การละ การใช้คำเชื่อม และการเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ โดยผู้วิจัยศึกษาเปรียบเทียบความถี่ของการเชื่อมโยงความในแต่ละประเภท ดังนี้ 1) การเชื่อมโยงความโดยการอ้างถึง ได้แก่ การอ้างถึงด้วยสรรพนาม การอ้างถึงด้วยการชี้เฉพาะ การอ้างถึงด้วยการเปรียบเทียบ พบว่า สารคดีแปลมีการเชื่อมโยงความโดยการอ้างถึงด้วยสรรพนามและการอ้างถึงด้วยการเปรียบเทียบมากกว่าสารคดีไทย แต่สารคดีไทยมีการเชื่อมโยงความโดยการ อ้างถึงด้วยการชี้เฉพาะมากกว่าสารคดีแปล 2) การเชื่อมโยงความโดยการแทนที่ พบว่า สารคดีแปลมีการเชื่อมโยงความโดยการแทนที่มากกว่าสารคดีไทย 3) การเชื่อมโยงความโดยการละ พบว่า สารคดีไทยมีการเชื่อมโยงความโดยการละมากกว่าสารคดีแปล 4) การเชื่อมโยงความโดยการใช้คำเชื่อม พบว่า สารคดีแปลมีการเชื่อมโยงความโดยการใช้คำเชื่อมมากกว่าสารคดีไทย 5) การเชื่อมโยงความทางคำศัพท์ ได้แก่ การซ้ำ และการใช้คำซ้ำชุดกัน พบว่า สารคดีไทยมีการเชื่อมโยงความโดยการซ้ำมากกว่าสารคดีแปล แต่สารคดีแปลใช้คำซ้ำชุดกันมากกว่าสารคดีไทย

งานวิจัยของภัทรวดี อุทธา (2555) เรื่อง “การเชื่อมโยงความในวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน เรื่อง ชูลูนางอ้วน” ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการเชื่อมโยงความที่พบในวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน เรื่อง ชูลูนางอ้วน มีกลไกการเชื่อมโยงความ 6 ลักษณะ ได้แก่ การอ้างถึง การแทนที่ การละ การซ้ำ การเชื่อมโยงคำศัพท์ และการใช้คำเชื่อม โดยการเชื่อมโยงความประเภทการอ้างถึง แบ่งย่อยออกเป็น 3 ประเภท คือ การอ้างถึงโดยใช้คำสรรพนาม การอ้างถึงโดยใช้คำนาม และการอ้างถึงด้วยการเปรียบเทียบ ซึ่งพบการอ้างถึงโดยใช้คำสรรพนามมากที่สุด การเชื่อมโยงความโดยการแทนที่พบเฉพาะการแทนที่หน่วย อนุพจน์หรือประโยค การเชื่อมโยงความโดยการละ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะการละคำในหน่วยนาม ได้แก่ การละหน่วยนามในตำแหน่งประธาน และการละหน่วยนามในตำแหน่งกรรม ซึ่งพบการละหน่วยนามในตำแหน่งประธานมากกว่าการละหน่วยนามในตำแหน่งกรรม การเชื่อมโยงความโดยการซ้ำ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะการซ้ำรูป และการซ้ำโครงสร้าง ซึ่งพบการซ้ำโครงสร้างมากกว่าการซ้ำรูป การเชื่อมโยงความโดยการเชื่อมโยงคำศัพท์ ผู้วิจัยพบว่าการเชื่อมโยงความโดยการใช้คำจากกลุ่ม คำพ้องความหมาย คำแสดงองค์ประกอบย่อย คำตรงกันข้าม และคำซ้ำชุดกัน ซึ่งพบการใช้คำพ้องความหมายมากที่สุด ส่วนการเชื่อมโยงความโดยการใช้คำเชื่อม ผู้วิจัยพบว่าการใช้คำเชื่อม 5 ประเภท คือ การคล้องยตามกัน การขัดแย้งกัน การแสดงเหตุผล การแสดงเวลา และการแสดงทางเลือก ซึ่งพบการใช้ประเภทการคล้องยตามกันมากที่สุด

งานวิจัยของขึ้นจิตต์ อธิวรกุล (2553) เรื่อง “การเชื่อมโยงความและความเกี่ยวข้องของเรื่องที่สนทนาในการสนทนาแบบเป็นกันเองระหว่างเพศชายและเพศหญิง” ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูล

จากการบันทึกเสียงการสนทนาของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่อยู่ในระดับชั้นปีเดียวกัน จำนวน 15 คู่ โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ การสนทนาของเพศชายล้วน 5 คู่ เพศหญิงล้วน 5 คู่ และเพศหญิง-เพศชายอีก 5 คู่ ผลการวิจัยพบว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างใช้กลไกเชื่อมโยงความ 5 ประเภทเช่นเดียวกัน คือ การอ้างถึง การแทนที่ การละ การใช้คำเชื่อม และการเชื่อมโยงคำ โดยกลไกการอ้างถึงเป็นกลไกที่เพศชายและเพศหญิงทั้ง 3 กลุ่มเลือกใช้มากที่สุด และผู้วิจัยพบว่าเพศของผู้สนทนาไม่ส่งผลต่อการเลือกใช้กลไกการเชื่อมโยงความแต่ละชนิด ยกเว้นการใช้คำเชื่อมเพื่อแสดงความต่อเนื่องที่พบว่าเพศหญิงมักใช้ในการสนทนามากกว่าเพศชาย เนื่องจากเพศหญิงมีลักษณะการสนทนาที่วกวน ยืดยาว และชอบขยายความสิ่งที่สนทนา ส่วนผลการวิจัยในเรื่องของวิธีการรักษาความเกี่ยวข้องของเรื่องที่สนทนาพบว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิงใช้วิธีการรักษาความเกี่ยวข้องของเรื่องที่สนทนาเหมือนกัน คือ การรักษากฎ การทำกฎ การละเมิดกฎโดยจงใจ และการขึ้นหัวข้อสนทนาใหม่ โดยเพศชายเลือกใช้วิธีการรักษากฎมากเมื่อสนทนากับเพศชาย แต่จะใช้วิธีการรักษากฎน้อยลงเมื่อสนทนากับเพศหญิง อีกทั้งเพศชายจะใช้วิธีการขึ้นหัวข้อสนทนาใหม่มากกว่าเพศหญิง ส่วนเพศหญิงเลือกใช้วิธีการรักษากฎมากเมื่อสนทนากับเพศชาย แต่จะใช้วิธีการรักษากฎน้อยลงเมื่อสนทนากับเพศหญิง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสรุปว่า เพศไม่มีผลต่อการเลือกใช้กลไกการเชื่อมโยงความ แต่มีผลต่อการเลือกวิธีการรักษาความเกี่ยวข้องของเรื่องที่สนทนา

งานวิจัยของ Supadtra Kohkaew (2003) เรื่อง “การเชื่อมโยงความในบทความทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ” จากคอลัมน์ “เศรษฐศาสตร์นอกตำรา” ที่ตีพิมพ์ระหว่างเดือนมกราคม ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ.2543 ผลการวิจัยพบว่า บทความนี้มีกลไกการเชื่อมโยงความ 6 ประเภท คือ 1) การอ้างถึง ได้แก่ การอ้างถึงด้วยสรรพนาม การอ้างถึงด้วยการใช้คำชี้เฉพาะ การอ้างถึงด้วยการเปรียบเทียบ และการอ้างถึงโดยการแสดงจำนวน 2) การแทนที่ ได้แก่ การแทนที่คำนาม และการแทนที่ข้อความ 3) การละ ได้แก่ การละในระดับคำและวลี การละในระดับประโยค และการละในระดับข้อความ 4) การซ้ำ ได้แก่ การซ้ำสมบูรณ์ซึ่งมีการซ้ำในระดับคำ วลี ประโยค ข้อความ และการซ้ำบางส่วน 5) การเชื่อมโยงคำศัพท์ ได้แก่ การใช้คำพ้องความหมาย คำตรงกันข้าม คำจากกลุ่ม คำที่มีความหมายทั่วไป และคำเข้าชุดกัน 6) การใช้คำเชื่อม ในงานวิจัยนี้พบการใช้คำเชื่อม 21 ประเภท ได้แก่ คำเชื่อมแสดงการสรุปความ แสดงการแยกส่วน แสดงความขัดแย้ง แสดงความคล้ายตามกัน แสดงความคิดเห็น แสดงความต่อเนื่องกัน แสดงการแจกแจง แสดงความต่างต่อนกัน แสดงเวลา แสดงการเหมารวม แสดงการเน้นความ แสดงวิธีการ แสดงการเพิ่มข้อมูล แสดงเหตุ แสดงผล แสดงวัตถุประสงค์ แสดงการไขความ แสดงการอ้างอิง แสดงการ

ยกตัวอย่าง แสดงการเลือก และแสดงเงื่อนไข นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างรูปภาษาที่ใช้อ้างถึง กับรูปภาษาที่ถูกอ้างถึง พบว่าการเชื่อมโยงความโดยการอ้างถึง การแทนที่ และการละ มีลักษณะความสัมพันธ์ 2 ลักษณะ คือ ความสัมพันธ์แบบตามซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่รูปภาษาที่ใช้อ้างถึงปรากฏตามรูปภาษา ที่ถูกอ้างถึง และความสัมพันธ์แบบนำซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่รูปภาษาที่ใช้อ้างถึงปรากฏนำหน้ารูปภาษาที่ถูกอ้างถึง

งานวิจัยของ Nantawan Mongpin (1989) เรื่อง "Cohesion in Thai Conversation" ซึ่งเป็นการศึกษาการเชื่อมโยงความในบทสนทนาภาษาไทย โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ประเด็น คือ 1) การเชื่อมโยงความที่เกิดในสิ่งที่อยู่เหนือกฎเกณฑ์ของภาษา ได้แก่ ความรู้ทางวัฒนธรรม การมีประสบการณ์ร่วมกัน และสภาพแวดล้อมในขณะที่สนทนากัน 2) การเชื่อมโยงความที่เป็นแก่นหรือใจความหลักของบทสนทนา แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ใจความหลักของบทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนร่วมในการสนทนา ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่ใช้การละสรรพนามในตำแหน่งประธานของประโยคในการแสดงการเริ่มต้นและดำเนินใจความหลักของบทสนทนา อีกประเภทหนึ่งคือใจความหลักของบทสนทนาที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนร่วมในการสนทนา ผลการวิจัยพบว่า มีการใช้คำนามในตำแหน่งประธานหรือกรรมของประโยคในการแสดงการเริ่มต้นใจความหลักของบทสนทนา และมีการใช้คำนามหรือสรรพนาม รวมทั้งมีการละคำนามหรือสรรพนามในตำแหน่งประธานหรือกรรมของประโยคในการแสดงการดำเนินใจความหลักของบทสนทนา 3) การเชื่อมโยงความที่เกิดในโครงสร้างของภาษา ได้แก่ การเชื่อมโยงความทางไวยากรณ์ การเชื่อมโยงความทางเสียง และการเชื่อมโยงความที่เกี่ยวกับคำ ซึ่งการเชื่อมโยงความทางไวยากรณ์นั้นศึกษาการเชื่อมโยงความโดยการแทนที่ การละ และการใช้คำเชื่อม ส่วนการเชื่อมโยงความทางเสียง ผู้วิจัยพบว่า เสียงมีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงข้อความที่อยู่ก่อนหน้ากับข้อความที่ตามมาให้มีความสัมพันธ์กัน โดยมีเสียงที่แสดงความสนใจและเข้าใจ เสียงที่ตอบกลับในทางบวก เสียงที่แสดงการตกลงหรือเห็นด้วย และเสียงที่ตอบกลับในทางลบ ส่วนการเชื่อมโยงความที่เกี่ยวกับคำ ผู้วิจัยพบว่า ผู้สนทนาใช้การซ้ำคำเป็นการเชื่อมโยงความในการสนทนา

งานวิจัยของ Wipah Channawangsa (1986) เรื่อง "Cohesion in Thai" ซึ่งเป็นการศึกษาการเชื่อมโยงความในภาษาไทยจากภาษาพูดและภาษาเขียน โดยรวบรวมข้อมูลภาษาพูดจากการสนทนา การอภิปราย และสุนทรพจน์ ส่วนข้อมูลภาษาเขียนรวบรวมจากบทความ บทบรรณาธิการ จดหมายเล่าเรื่อง จดหมายข่าว รายงาน และอนุสารอศท. ผลการวิจัยพบว่า ในภาษาไทยมีกลไกการเชื่อมโยงความ 6 ประเภท ดังนี้ 1) การอ้างถึง ได้แก่ การอ้างถึงด้วยสรรพนาม การอ้างถึงด้วยการใช้คำชี้เฉพาะ และการอ้างถึงด้วยการเปรียบเทียบ โดยการอ้างถึงด้วยสรรพนาม

นั้นมีทั้งการใช้บุรุษสรรพนาม การใช้คำนามเป็นสรรพนาม (เช่น คำเรียกญาติ ชื่อเฉพาะบุคคล คำแสดงมิตรภาพ อาชีพ ตำแหน่ง) การใช้สรรพนามไว้รูป และการใช้คำแสดงความเป็นเจ้าของ 2) การแทนที่ ผู้วิจัยพบว่า ในภาษาไทยไม่มีการแทนที่หน่วยนามหรือหน่วยกริยา มีเพียงการแทนที่หน่วยอนุพากย์เท่านั้น 3) การละ ได้แก่ การละหน่วยนาม การละหน่วยกริยา และการละหน่วยอนุพากย์หรือประโยค 4) การซ้ำ ได้แก่ การซ้ำคำหรือกลุ่มคำ การซ้ำโครงสร้าง และการซ้ำความ ซึ่งลักษณะของการซ้ำนั้นมีทั้งการซ้ำสมบูรณ์ การซ้ำบางส่วน และการซ้ำความหมาย 5) การเชื่อมโยงคำศัพท์ ได้แก่ การใช้คำพ้องความหมาย คำตรงกันข้าม คำจากกลุ่ม คำรวม-คำแสดงส่วนประกอบย่อย และคำเข้าชุดกัน 6) การใช้คำเชื่อม ซึ่งผู้วิจัยพบว่า ในภาษาไทยมีการใช้คำเชื่อมทั้งหมด 16 ประเภท ได้แก่ คำเชื่อมเพื่อเพิ่มเติมข้อมูล คำเชื่อมแสดงการแจกแจง รายละเอียดตามลำดับเวลา คำเชื่อมเพื่อแสดงการเลือก คำเชื่อมเพื่อแสดงการเปรียบเทียบ คำเชื่อมเพื่อแสดงความสัมพันธ์แบบตรงข้าม คำเชื่อมเพื่อแสดงความคล้อยตามทางความคิด คำเชื่อมเพื่อแสดงตัวอย่าง คำเชื่อมเพื่อแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งที่กล่าวมา คำเชื่อมเพื่อแสดงความเป็นเหตุเป็นผล คำเชื่อมเพื่อแสดงวัตถุประสงค์ คำเชื่อมเพื่อแสดงผล คำเชื่อมเพื่อแสดงเงื่อนไข คำเชื่อมเพื่อแสดงความสัมพันธ์ของบทสรุปที่ได้มาจากเงื่อนไขที่ปรากฏจากประโยคนำมา คำเชื่อมเพื่อแสดงความสัมพันธ์ลำดับเวลาและเหตุการณ์ คำเชื่อมเพื่อแสดงการเปลี่ยนเรื่อง และ คำเชื่อมเพื่อแสดงความต่อเนื่อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในสื่อออนไลน์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในสื่อออนไลน์ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า พบว่ามีมากมาย และมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ในที่นี้ผู้วิจัยได้เลือกงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยชิ้นนี้และนำมาใช้ในการอ้างอิง ซึ่งมีดังต่อไปนี้

งานวิจัยของชัชวดี ศรีลัมพ์ (2544) เรื่อง “การใช้ภาษาในห้องสนทนา” ผู้วิจัยศึกษาจากการสนทนาในห้องสนทนาของเว็บไซต์พันทิป (www.pantip.com) และจากห้องสนทนาในเว็บไซต์ไทยเนตล์ (www.thaimail.com) ซึ่งเป็นการสนทนาผ่านโปรแกรมไอซีคิว (ICQ) และเพิร์ช (Pirch) ผลการวิจัยพบว่า การใช้ภาษาในห้องสนทนานั้นมีลักษณะ ดังนี้ 1) การเปิดและปิดการสนทนาโดยพิมพ์ข้อมูลเลียนแบบการออกเสียงตามภาษาพูด เช่น หวัดดี แทนคำว่า สวัสดี เป็นต้น 2) การใช้ส่วนต้นคำพูด เช่น อืม อะนะ อ้อ ก็/ก็อ เนี่ย เป็นต้น 3) การเปลี่ยนหัวข้อในการสนทนา เช่น เปลี่ยนหัวข้อด้วยประโยคคำถาม ประโยคบอกเล่า การใช้คำหรือเครื่องหมายแสดงอารมณ์ความรู้สึกเพื่อให้อีกฝ่ายสนใจ และการนำบทกวี เพลง หรือบทโฆษณามาสสร้างเป็นหัวข้อใหม่ในการสนทนา 4) การแสดงความสุภาพในการสนทนา โดยการเปลี่ยนการสะกดคำ เช่น ตู แทนคำว่า

ญ , สาด แทนคำว่า สัตว์ หรืออาจสะกดด้วยภาษาอังกฤษ เช่น hia แทนคำว่า เหี้ย เป็นต้น นอกจากนี้อาจแสดงความรู้สึกโดยการละคำ ซึ่งอาจละบางส่วนของคำหรือละทั้งคำก็ได้ หรืออาจพิมพ์เครื่องหมาย หรือ ----- แทนคำที่ละไว้ก็ได้ 5) การแสดงอารมณ์ความรู้สึก โดยการให้สัญลักษณ์ (emoticon) เช่น :- (หมายถึง เสียใจ , 5555 หมายถึง หัวเราะ , zzzz หมายถึง หลับ เป็นต้น หรืออาจแสดงอารมณ์ความรู้สึกโดยการพิมพ์แบบพิเศษ ได้แก่ การพิมพ์ซ้ำ เช่น คิดถึงมากกกก การพิมพ์คำเลียนเสียงพูดไม่ชัด เช่น เต๋ว แทนคำว่า เตี้ยว การเว้นระยะห่างของตัวอักษร เช่น ข อ บ ค ุ ณ เป็นต้น 6) การใช้ตัวย่อ เช่น นศ. หมายถึง นักศึกษา , U หมายถึง you , CU หมายถึง see you , LOL หมายถึง laughing out loud เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสรุปว่า การใช้ภาษาในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต เป็นลักษณะรวมของทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน แต่มีลักษณะของภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน โดยเป็นการใช้ภาษาพูด ที่ผ่านการพิมพ์เป็นตัวอักษร ซึ่งเป็นลักษณะของภาษาเขียนนั่นเอง

งานวิจัยของศิริพร ปัญญาเมธิกุล (2548) เรื่อง “ภาษาในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต” ผู้วิจัยศึกษาจากการสนทนาในห้องสนทนาของเว็บไซต์พันทิป (www.pantip.com) เว็บไซต์หรรษา (www.hunsa.com) และโปรแกรมการสนทนาไออาร์ซี (Internet Relay Chat : IRC) ผลการวิจัยพบว่า การใช้ภาษาในการสนทนาในห้องสนทนาจากเว็บไซต์และโปรแกรมหกกล่าว ซึ่งเป็นการสนทนาที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันหรือผู้สื่อสารสามารถโต้ตอบกันได้ทันที มีลักษณะดังต่อไปนี้ 1) การทักทายและการบอกลา โดยที่การทักทายจะเป็นการเสนอเพื่อให้ตัวเองเด่น เพื่อดึงดูดความสนใจจากคนในห้องสนทนาให้เข้ามาพูดคุยกับตน ส่วนการบอกลาผู้สนทนาอาจมีการนัดเวลาในการพบกันครั้งต่อไปก่อนที่จะจบการสนทนา 2) มีการเรียกชื่อของผู้สนทนาอยู่ตลอดเวลา เพื่อลดความกำกวม ความไม่ต่อเนื่องของข้อความ เนื่องจากจะมีการแทรกของบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สนทนาของตน 3) การใช้ภาษาพูดในการเขียน เช่น คำพยานะหรือสระให้เหมือนเป็นการลากเสียง หรือมีการใช้ภาษาเด็กให้เลดูน่ารัก เป็นกันเอง 4) การตัดคำให้สั้น หรือตัดพยานะ สระบางตัวออกเพื่อให้พิมพ์ได้เร็วขึ้น 5) การใช้สัญลักษณ์ (emoticon) แสดงอารมณ์ความรู้สึก และ 6) การแสดงท่าทางต่างๆโดยการพิมพ์ข้อความ

งานวิจัยของทินวัฒน์ สร้อยกุดเรือ (2549) เรื่อง “ลักษณะการใช้ภาษาในห้องสนทนาแบบส่วนตัว” ผู้วิจัยศึกษาจากบทสนทนาในโปรแกรมเอ็มเอสเอ็น เวอร์ชัน 7.0 (MSN messenger) ซึ่งเป็นโปรแกรมสนทนาแบบส่วนตัว ผลการวิจัยพบว่า การใช้ภาษาในห้องสนทนาแบบส่วนตัวนั้นมีลักษณะ ดังนี้ 1) การเปิดการสนทนา ได้แก่ การกล่าวคำทักทายโดยการกล่าวสวัสดิ์ หรือจะใช้คำเลียนเสียงเรียก หรือจะเรียกชื่อคู่สนทนาอย่างเดียว หรือจะใช้สัญลักษณ์ (emoticon) นอกจากนี้อาจ

เปิดการสนทนาด้วยประโยคคำถามหรือประโยคบอกเล่าก็ได้ 2) การปิดการสนทนา ได้แก่ ปิดการสนทนาเพียงครั้งเดียว ปิดการสนทนามากกว่า 1 ครั้ง และปิดการสนทนาที่ไม่ใช้คำอำลาหรือคำอวยพร 3) การแสดงหัวเรื่อง โดยการใช้ประโยคคำถามและประโยคบอกเล่า ซึ่งพบว่าใช้ประโยคคำถามมากที่สุด 4) การเปลี่ยนหัวเรื่อง ซึ่งพบว่ามีทั้งใช้สัญญาณและไม่ใช้สัญญาณในการเปลี่ยนหัวเรื่อง โดยการใช้สัญญาณในการเปลี่ยนหัวเรื่องนั้น ได้แก่ การใช้คำเรียกขาน การใช้ส่วนคันคำพูด และการใช้รูปภาพแสดงการตัดตอนหรือแยกส่วน ส่วนการเปลี่ยนหัวเรื่องโดยไม่ใช้สัญญาณนั้น จะใช้ประโยคคำถามหรือประโยคบอกเล่าในการเปลี่ยนหัวเรื่อง และการเปลี่ยนหัวเรื่องโดยไม่ใช้สัญญาณนี้พบว่า มีการใช้มากกว่าการใช้สัญญาณในการเปลี่ยนหัวเรื่อง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้กล่าวถึงการเชื่อมโยงความประเภทการอ้างถึง การใช้หน่วยเชื่อม และการซ้ำ ซึ่งในแต่ละประเภทได้มีการแบ่งย่อยออกเป็นประเภทต่างๆ

งานวิจัยของกานต์วี ชมเชย (2556) เรื่อง “ภาษาไทยเน็ต : ภาษาเฉพาะกลุ่มของคนไทยรุ่นใหม่ในการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต” ผู้วิจัยศึกษาจากการใช้ภาษาไทยของกลุ่มเด็ก กลุ่มวัยรุ่น และกลุ่มวัยทำงานที่ปรากฏในกระดานแสดงความคิดเห็นของเว็บไซต์เอ็นตาไฟ (www.yenta4.com) เว็บไซต์พันทิป (www.pantip.com) เว็บไซต์เด็กดี (www.dek-d.com) และเว็บไซต์เฟซบุ๊ก (www.facebook.com) ในช่วงปี 2555-2556 ผลการวิจัยพบว่า ภาษาไทยเน็ตมีลักษณะ ดังนี้ 1) การแปรด้านการสะกดคำทั้งพยัญชนะและสระ 2) การพิมพ์แบบพิเศษ ได้แก่ การพิมพ์ซ้ำตัวอักษร และการพิมพ์เว้นวรรคระหว่างตัวอักษร 3) การใช้สัญลักษณ์ (emoticon) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์เดียว และการใช้สัญลักษณ์ประกอบข้อความ 4) การสร้างคำใหม่ ได้แก่ คำแสดงเสียงอารมณ์และกิริยาอาการ คำลงท้าย คำแสดงการตอบรับ และการนำคำที่มีอยู่แล้วในความหมายอื่นมาใช้สื่อสารในอีกความหมายหนึ่งเนื่องจากออกเสียงคล้ายกัน 5) การใช้เครื่องหมายต่างๆ เช่น เครื่องหมายปริศนา (?) ในประโยคคำถาม เครื่องหมายอัศจรรย์ (!) ในประโยคอุทาน และประโยคที่ต้องการเน้นเสียงเพื่อดึงดูดความสนใจ และเครื่องหมายจุดไข่ปลา (.) 6) การใช้ภาษาอังกฤษปนภาษาไทย ส่วนใหญ่จะใช้ภาษาอังกฤษในคำทับศัพท์ที่นิยมใช้กันในภาษาพูด นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาภาษาไทยเน็ตที่ปรากฏในภาษาสื่อมวลชนและวรรณกรรมรักวัยรุ่น พบว่า ภาษาไทยเน็ตที่พบในภาษาสื่อมวลชนนั้นใช้เพื่อเสียดสี ล้อเลียน สร้างความสนุกสนานและดึงดูดความสนใจ ส่วนในวรรณกรรมรักวัยรุ่นมีการใช้สัญลักษณ์เพื่อแสดงสีหน้า อารมณ์ของตัวละคร และมีการพิมพ์ซ้ำเพื่อแสดงเสียงต่างๆ ภายในเรื่องนั่นเอง

งานวิจัยของดวงพร อันไพรวลัย (2556) เรื่อง “การใช้ภาษาไทยในการสนทนาบนสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2556” ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับการใช้

ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2556 ที่ใช้บนสื่อออนไลน์ ประเภทไลน์ (LINE) และเฟซบุ๊ก (facebook) ผลการวิจัยพบว่า การใช้ภาษาไทยของนักเรียนนั้นมีการเปลี่ยนแปลงไปจากรูปแบบดั้งเดิม โดยมีลักษณะ ดังนี้ ใช้กลุ่มคำพ้องเสียงที่ไม่มีในพจนานุกรม ใช้การรวมคำหรือรวบเสียงให้สั้นลงโดยยังมีเสียงที่ใกล้เคียงกับคำเดิม ใช้การตัดคำหรือประโยคให้สั้นลง เปลี่ยนการสะกดคำเพื่อลดความหยาบคาย ใช้คำอุทานแสดงอารมณ์ที่เข้าใจในกลุ่มวัยรุ่น บัญญัติศัพท์ใหม่ที่ใช้เฉพาะกลุ่ม และการใช้ไอคอนแสดงอารมณ์แทนคำพูด

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า งานวิจัยเหล่านั้นเป็นการศึกษา กลวิธีการเชื่อมโยงความจากสื่อต่างๆ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโทรทัศน์ หรือแม้แต่ในสื่อออนไลน์ แต่ยังไม่มียานวิจัยใดที่ศึกษาวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊กต่างๆ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้”

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วย แหล่งข้อมูลและข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แหล่งข้อมูลและข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยรวบรวมจาก www.facebook.com ในเพจ “เรื่องเล่าเช้านี้” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากพาดหัวข่าวและความคิดเห็นของผู้อ่าน ซึ่งคัดเลือกข้อมูลโดยวิธีการสุ่ม (Random Sampling) จาก 5 อันดับข่าว ประจำวันที่ 25 กรกฎาคม 2559 ที่มีผู้ทweetsข้อความ (SMS) และแฟนข่าวกดถูกใจ (like) ผ่านเฟซบุ๊กมากที่สุด ได้แก่

- พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 “ผีพนันเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่นบ่อนผั่งเขมร”
- พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 “ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจูออนเดินประคบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่”
- พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 “แก๊งแว่นอุท้ยฯชิงจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน”
- พาดหัวข่าวอันดับที่ 4 “เจ้าของบ้านผวา อัคคีปญจอาจด้วยาวเลื้อยชุกบ้านนาน 3 วัน ภูภัยยังไม่พบตัว”
- พาดหัวข่าวอันดับที่ 5 “แซกร่วมใส่ชุดสีแดง เดินรำนางานศพไว้อาลัยผู้ตายที่เพชรบูรณ์”

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้โปรแกรม Microsoft Excel ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยออกแบบตารางที่ใช้ในการบันทึกพาดหัวข่าวและความคิดเห็นของผู้อ่าน ดังต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงตัวอย่างตารางที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

อันดับที่ (ที่สุดของ ข่าว)	พาดหัวข่าว	ลำดับของผู้ แสดงความ คิดเห็นไปยัง ข่าว	ลำดับของผู้ แสดงความ คิดเห็นไปยัง ความคิดเห็น ก่อนหน้านี้	ความคิดเห็น
1	ผีพนันเข้าสิง พ่อ แม่ทิ้งลูก 3 เดือน ในโรงแรมสระแก้ว ก่อนข้ามเล้าเป่อน ฝั่งเขมร	1 2 3	3.1	จริตใจทำด้วยอะไร ไปชะหลาด้าพ่อแม่บ้าพนันขนาดเน้ ผีพนันทั้งคู่ โดยเฉพาะอีแม่สงสัยหมดตัว ก็ขายตัวเล่นต่อเลยมั้ง ใช่คุณพูดถูก
2	ดูกันชัดๆ! คลิปผี สาวจูออนเดิน ประคบหม่มญี่ปุ่น ขณะก้าวขึ้นแท็กซี่	1 2 3	3.1	ผมว่าไม่ใช่ผีแต่เป็นมิติเวลาครับ มองไม่ออก จูออนอยู่เกาหลีไม่ใช่เหวอ ญี่ปุ่นครับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลพาดหัวข่าวและความคิดเห็นของผู้อ่าน มีดังต่อไปนี้

1. เก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของผู้อ่านทุกความคิดเห็น ซึ่งไม่มีการดัดแปลงข้อมูลใดๆ ทั้งความคิดเห็นที่แสดงไปยังพาดหัวข่าว จำนวน 366 ความคิดเห็น และความคิดเห็นที่แสดงหรือตอบกลับไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้ จำนวน 44 ความคิดเห็น โดยเรียงลำดับตามเวลาล่าสุดที่แสดงความคิดเห็น ซึ่งข้อมูลที่รวบรวมนั้นมีทั้งที่เป็นข้อความและรูปภาพหรือที่เรียกว่าสติ๊กเกอร์ (sticker) (ดูที่เชิงอรรถ 7)

2. นำข้อมูลทั้งหมดมาบันทึกลงในตารางที่ได้ออกแบบไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์กลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่านและการเชื่อมโยงความระหว่างความคิดเห็นของผู้อ่านที่แสดงหรือตอบกลับไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้หลักเกณฑ์การแบ่งประเภทการเชื่อมโยงความตามเกณฑ์ของฮัลลidayและฮาซัน (Halliday and Hasan, 1976) และสมทรง บุรุษพัฒน์

(2537) โดยนำทั้งสองหลักเกณฑ์มาผสมผสานกัน และคัดเลือกเฉพาะหลักเกณฑ์ที่มีความใกล้เคียงกับงานวิจัยนี้ เนื่องจากข้อมูลในงานวิจัยนี้เป็นภาษาไทย ผู้วิจัยจึงนำเกณฑ์บางข้อของสมทรง บุรุษพัฒน์ (2537) มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนั้นประเภทของการเชื่อมโยงความในงานวิจัยนี้ จึงแบ่งออกเป็น 6 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. การอ้างถึง (reference) แบ่งย่อยออกเป็น 3 ประเภท คือ

1.1 การอ้างถึงด้วยบุรุษ (personal reference) ได้แก่ คำสรรพนาม คำเรียกญาติ ชื่อเฉพาะ ชื่อแสดงตำแหน่งหรือฐานะ ชื่อแสดงอาชีพ

1.2 การอ้างถึงด้วยการชี้เฉพาะ (demonstrative reference) เช่น นี่ นั้น โน้น โนน ที่นี่ ที่นั่น ตอนนี ตอนนั้น เป็นต้น

1.3 การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบ (comparative reference) เช่น เหมือนเดิม เหมือนกับ แตกต่างจาก เท่ากับ มากกว่า ดีกว่า เป็นต้น

2. การแทนที่ (substitution) แบ่งย่อยออกเป็น 3 ประเภท คือ

2.1 การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นนาม (nominal substitution)

2.2 การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นกริยา (verbal substitution)

2.3 การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นอนุพจน์หรือประโยค (clausal substitution)

3. การละ (ellipsis) แบ่งย่อยออกเป็น 3 ประเภท คือ

3.1 การละหน่วยเดิมที่เป็นนาม (nominal ellipsis)

3.2 การละหน่วยเดิมที่เป็นกริยา (verbal ellipsis)

3.3 การละหน่วยเดิมที่เป็นอนุพจน์หรือประโยค (clausal ellipsis)

4. การซ้ำ (reiteration) แบ่งย่อยออกเป็น 4 ประเภท คือ

4.1 การใช้คำศัพท์ซ้ำรูปเดิมทั้งหมด (same word)

4.2 การใช้คำพ้องความหมาย (synonym)

4.3 การใช้คำจ่ากลุ่ม (superordinate)

5. การใช้คำเชื่อม (conjunction) เช่น แต่ แล้ว...ก็ เพราะ ดังนั้น เป็นต้น

6. การใช้กลไกที่นอกเหนือจากภาษา (pragmatic cohesion) เช่น มีประสบการณ์ร่วมกัน

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลตามหลักเกณฑ์ข้างต้นเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงนำข้อมูลที่ได้รวบรวมและจำแนกการเชื่อมโยงความในแต่ละประเภทมาคำนวณอัตราความถี่เป็นร้อยละ เพื่อ

เปรียบเทียบความถี่ที่ปรากฏของการเชื่อมโยงความประเทต่าง ๆ โดยใช้สูตรในการคำนวณต่อไปนี

$$\text{ร้อยละการปรากฏของการเชื่อมโยงความ} = \frac{\text{จำนวนกลวิธีการเชื่อมโยงความแต่ละประเภทที่ปรากฏ} \times 100}{\text{จำนวนกลวิธีการเชื่อมโยงความทั้งหมดที่ได้จากการเก็บข้อมูล}}$$

จากนั้นสรุปและอภิปรายผลที่ได้จากการคำนวณและการเปรียบเทียบของข้อมูล

ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่าน

ตัวอย่างที่ 1 พาดหัวข่าว : ฝึพนันเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่นบ่อนฝั้งเขมร

ความคิดเห็นที่ 1 : จริตใจทำด้วยอะไร

- การละหน่วยเดิมที่เป็นนาม ในตำแหน่งประธาน นั้นคือ

พาดหัวข่าว : ฝึพนันเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่นบ่อนฝั้งเขมร

ความคิดเห็น : จริตใจทำด้วยอะไร

(1.3.1-1(ดูที่เชิงอรรถ 8) ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 1)

ความคิดเห็นที่ 2 : ไปชะหน้าถ้าพ่อแม่บ้าพนันขนาดเน

- การซ้ำรูปเดิมทั้งหมด นั้นคือ

พาดหัวข่าว : ฝึพนันเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่นบ่อนฝั้งเขมร

ความคิดเห็น : ไปชะหน้าถ้าพ่อแม่บ้าพนันขนาดเน

(1.4.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 7)

ความคิดเห็นที่ 3 : ฝึพนันทั้งคู่ โดยเฉพาะอี่แม่สงสัยหมดตัวก็ขายตัวเล่นต่อเลยมั้ง

- การซ้ำรูปเดิมทั้งหมด นั้นคือ

พาดหัวข่าว : ฝึพนันเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่นบ่อนฝั้งเขมร

ความคิดเห็น : ฝึพนันทั้งคู่ โดยเฉพาะอี่แม่สงสัยหมดตัวก็ขายตัวเล่นต่อเลยมั้ง

(1.4.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 24)

- การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นนาม นั่นคือ

พาดหัวข่าว : ฝัฟนั้เข้าสิง พ่อแม่ทั้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่นบ่อน

ฝั่งเขมร

ความคิดเห็น : ฝัฟนั้ทั้งคู่ โดยเฉพาะอีแม่สงสัยหมดตัวก็ขายตัวเล่นต่อเลยมั้ง

(1.2.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 8)

ตัวอย่างที่ 2 พาดหัวข่าว : ดูกันชัดๆ! คลิปฝัสาวจูออนเดินประกบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่

ความคิดเห็นที่ 1 : ผมว่าไม่ใช่ฝัแต่เป็นมิติเวลาครับ

- การซ้ำ้การใช้คำจากกลุ่ม นั่นคือ

พาดหัวข่าว : ดูกันชัดๆ! คลิปฝัสาวจูออนเดินประกบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่

ความคิดเห็น : ผมว่าไม่ใช่ฝัแต่เป็นมิติเวลาครับ

(1.4.3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 2)

ความคิดเห็นที่ 2 : มองไม่ออก

- การละหน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค นั่นคือ

พาดหัวข่าว : ดูกันชัดๆ! คลิปฝัสาวจูออนเดินประกบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่

ความคิดเห็น : มองไม่ออก

(1.3.3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 1)

- การซ้ำ้การใช้คำฟ้องความหมาย นั่นคือ

พาดหัวข่าว : ดูกันชัดๆ! คลิปฝัสาวจูออนเดินประกบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่

ความคิดเห็น : มองไม่ออก

(1.4.2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 1)

ความคิดเห็นที่ 3 : จูออนอยู่เกาหลีไม่ใช่เหรอ

- การซ้ำ้รูปเดิมทั้งหมด นั่นคือ

พาดหัวข่าว : ดูกันชัดๆ! คลิปฝัสาวจูออนเดินประกบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่

ความคิดเห็น : จูออนอยู่เกาหลีไม่ใช่เหรอ

(1.4.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 5)

2. การเชื่อมโยงความระหว่างความคิดเห็นของผู้อ่านที่แสดงหรือตอบกลับไปยัง

ความคิดเห็นก่อนหน้า

ตัวอย่างที่ 1

ความคิดเห็นที่ 1 : ฝัฟนั้ทั้งคู่ โดยเฉพาะอีแม่สงสัยหมดตัวก็ขายตัวเล่นต่อเลยมั้ง

ความคิดเห็นที่ 2 : ใช้คุณพุดถูก

- การอ้างถึงด้วยบุรุษ นั้นคือ ใช้คุณพุดถูก

(2.1.1-1 ; ความคิดเห็นที่ 1)

- การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค นั้นคือ

ความคิดเห็นที่ 1 : มีพจน์ทั้งคู่โดยเฉพาะอิมแม่สงสัยหมดตัวก็ขายตัวเล่นต่อเลยมั้ง

ความคิดเห็นที่ 2 : ใช้คุณพุดถูก

(2.2.1 ; ความคิดเห็นที่ 1)

ตัวอย่างที่ 2

ความคิดเห็นที่ 1 : จูออนอยู่เกาหลีไม่ใช่เธอ

ความคิดเห็นที่ 2 : ญี่ปุ่นครับ

- การละหน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค นั้นคือ

ความคิดเห็นที่ 1 : จูออนอยู่เกาหลีไม่ใช่เธอ

ความคิดเห็นที่ 2 : ญี่ปุ่นครับ

(2.3.2 ; ความคิดเห็นที่ 3)

หมายเหตุ ตัวอย่างที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถดูได้จาก ภาคผนวก ข

บทที่ 4

กลวิธีการเชื่อมโยงความ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงผลการวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วย กลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่าน และกลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างความคิดเห็นของผู้อ่านที่แสดงหรือตอบกลับไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้ในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้” โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 กลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้”

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยพบว่า มีกลวิธีการเชื่อมโยงความตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 3 ทั้งหมด 6 ประเภท ได้แก่ การอ้างถึง (reference) การแทนที่ (substitution) การละ (ellipsis) การซ้ำ (reiteration) การใช้คำเชื่อม (conjunction) และการใช้กลไกที่นอกเหนือจากภาษา (pragmatic cohesion) นอกจากนั้นยังพบว่า มีกลวิธีการเชื่อมโยงความโดยการใช้ข้อความแสดงอารมณ์ความรู้สึก และสัญลักษณ์ (emoticon or sticker) จึงมีกลวิธีการเชื่อมโยงความ ทั้งหมด 7 ประเภท ดังที่แสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 แสดงความถี่ที่ปรากฏและอัตราส่วนของกลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้”

กลวิธีการเชื่อมโยงความ	ความถี่ที่ปรากฏ	ร้อยละ
1.1 การอ้างถึง	110	15.62
1.2 การแทนที่	78	11.08
1.3 การละ	137	19.46
1.4 การซ้ำ	229	32.53
1.5 การใช้คำเชื่อม	2	0.28
1.6 การใช้กลไกที่นอกเหนือจากภาษา หรือการมี ประสบการณ์ร่วมกัน	22	3.13

ตาราง 2 (ต่อ)

กลวิธีการเชื่อมโยงความ	ความถี่ที่ปรากฏ	ร้อยละ
1.7 การใช้ข้อความแสดงอารมณ์ความรู้สึก และ สัญลักษณ์อารมณ์	126	17.90
รวม	704	100

ซึ่งในแต่ละประเภทมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1.1 การอ้างถึง เป็นการเชื่อมโยงความที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ทางความหมายของคำหรือวลี โดยใช้รูปภาพอื่นอ้างถึงคำหรือวลีที่กล่าวไปแล้ว หรือกำลังจะกล่าวถึง ซึ่งมีความหมายเหมือนหรือคล้ายกับคำเดิมหรือวลีเดิม รูปภาพที่ใช้อ้างถึงสามารถตีความได้จากบริบทว่าหมายถึงสิ่งเดียวกันกับรูปที่ถูกอ้างถึง แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ การอ้างถึงด้วยบุรุษ การอ้างถึงด้วยการชี้เฉพาะ และการอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบ

ตาราง 3 แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทการอ้างถึง

ประเภทของการอ้างถึง	ความถี่ที่ปรากฏ	ร้อยละ
1.1.1 การอ้างถึงด้วยบุรุษ	55	7.81
1) การใช้บุรุษสรรพนาม	37	5.26
2) การใช้คำเรียกญาติ	16	2.27
3) การใช้ชื่อเฉพาะ	1	0.14
4) การใช้ชื่อแสดงตำแหน่งหรือฐานะ	1	0.14
1.1.2 การอ้างถึงด้วยการชี้เฉพาะ	16	2.27
1.1.3 การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบ	39	5.54
1) การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่มีคำบ่งชี้ชัดเจน	5	0.71
2) การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่ไม่ปรากฏรูป คำบ่ง หรือละคำบ่ง	12	1.70
3) การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์	22	3.13
รวม	110	15.62

1.1.1 การอ้างถึงด้วยบุรุษ เป็นการอ้างถึงโดยการให้บุรุษสรรพนาม คำเรียกญาติ ชื่อเฉพาะ ชื่อแสดงตำแหน่งหรือฐานะ ชื่อแสดงอาชีพ ซึ่งในงานวิจัยนี้พบว่า ภาษากายที่ใช้ในการอ้างถึงประเภทนี้ ได้แก่ การใช้บุรุษสรรพนาม คำเรียกญาติ ชื่อเฉพาะ และชื่อแสดงตำแหน่งหรือฐานะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การใช้บุรุษสรรพนาม ในงานวิจัยนี้พบการใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 2 และบุรุษที่ 3 อ้างถึงบุคคล และสัตว์ที่มีในพาดหัวข่าว เนื่องจากการอ้างถึงสิ่งอื่นที่มีในพาดหัวข่าว ซึ่งไม่ได้หมายถึงตัวผู้แสดงความคิดเห็น จึงไม่มีการใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 พาดหัวข่าว : ฝิ่นมันเข้าสิง พ่อแม่ทั้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเส้น
บ่อนฝิ่นเขมร

ความคิดเห็นที่ 1 : มันเอาสมองส่วนใดคิดทั้งลูกได้ลงคอ ชั่วจริงๆ

(1.1.1-1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 6)

ความคิดเห็นที่ 2 : คุณทั้ง 2 ไม่พร้อม และไม่มีคุณสมบัติ ที่จะเป็นพ่อแม่คน

(1.1.1-1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 7)

ความคิดเห็นที่ 3 : เค้ายกทำลายหนแล้ว...สงสารเด็ก

(1.1.1-1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 15)

ความคิดเห็นที่ 4 : จังแม่นมึงชั่วคักเนาะ

(1.1.1-1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 18)

ความคิดเห็นที่ 5 : ถ้านูโตขึ้นหนูก็ดื่มยา ลูกเต่าให้แม่กินแล้วกันนะ สงสารเด็กจัง

(1.1.1-1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 23)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 ถึงความคิดเห็นที่ 5 มีการใช้บุรุษสรรพนามอ้างถึง “พ่อแม่” ได้แก่ “มัน” “คุณทั้ง 2” “เค้า” และ “มึง” ส่วนอ้างถึง “ลูก 3 เดือน” ได้แก่ “หนู”

ตัวอย่างที่ 2 พาดหัวข่าว : แก๊งแว่นอุทัยฯชิงจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง
6 เดือน

ความคิดเห็นที่ 1 : ให้มันตายวันละร้อยยิ่งดี

(1.1.1-1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 2)

ความคิดเห็นที่ 2 : ดี..สมน้ำหน้ามันตายโหด....สงสารเจ้าของรถกระบะจัง..

(1.1.1-1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 3)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 และความคิดเห็นที่ 2 เป็นการให้คำสรรพนามบุรุษที่ 3 คือ “มัน” อ้างถึง “แก๊งแว่น” นั่นเอง

ตัวอย่างที่ 3 พาดหัวข่าว : เจ้าของบ้านผวา อัศจรรย์งูจงอางตัวยาวเลื้อยชุกบ้านนาน 3 วัน กู้ภัย
ยังไม่พบตัว

ความคิดเห็นที่ 1 : ดูรกมากนะบ้านคุณ แล้วจะไม่ให้มีงูได้ไง

(1.1.1-1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 4 : ความคิดเห็นที่ 1)

ความคิดเห็นที่ 2 : มันคงออกไปแล้วมั้งคะ

(1.1.1-1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 4 : ความคิดเห็นที่ 2)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 เป็นการใช้อำสรพนามบุรุษที่ 2 คือ "คุณ" อ้างถึง
"เจ้าของบ้าน" และความคิดเห็นที่ 2 เป็นการใช้อำสรพนามบุรุษที่ 3 คือ "มัน" อ้างถึง "งู"

2) การใช้คำเรียกญาติในงานวิจัยนี้ พบการใช้คำเรียกญาติอ้างถึงบุคคลที่
มีในพาดหัวข่าว ได้แก่ คำว่า "หลาน" "ผัว" "เมีย" "พ่อ" "แม่" "พี่" "น้อง" ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 พาดหัวข่าว : ผีพนันเข้าสิง พ่อแม่หึงลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่น
ปอนผั่งเขมร

ความคิดเห็นที่ 1 : ตายายไปไหนทำไมปล่อยหลาน

(1.1.1-2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 3)

ความคิดเห็นที่ 2 : เอาเอกสารสำคัญไว้ให้เรียบร้อยคงงใจจะทิ้งน้องแล้วจริง ๆ

(1.1.1-2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 6)

ความคิดเห็นที่ 3 : ขอเบิ่งหน้าผัวเมียคู่นี้แน

(1.1.1-2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 8)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 "หลาน" อ้างถึง "ลูก 3 เดือน" ส่วนความคิดเห็นที่ 2
"น้อง" อ้างถึง "ลูก 3 เดือน" และความคิดเห็นที่ 3 ซึ่งเป็นภาษาอีสาน "ผัวเมีย" อ้างถึง "พ่อแม่"

ตัวอย่างที่ 2 พาดหัวข่าว : ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจูออนเดินประจบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่

ความคิดเห็นที่ 1 : พี่ไปไหนหนุไปด้วย

(1.1.1-2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 1)

ความคิดเห็นที่ 2 : เมียมันใช้คาถาถอดจิตตามผัวมันปาวมันผึกจากในเฟสเห็นลงกันบ่อยๆ

(1.1.1-2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 2)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 "พี่" อ้างถึง "หนุ่มญี่ปุ่น" ส่วนในความคิดเห็นที่ 2 "เมีย"
อ้างถึง "ผีสาวจูออน" และ "ผัว" อ้างถึง "หนุ่มญี่ปุ่น"

ตัวอย่างที่ 3 พาดหัวข่าว : แก๊งแว่นอุทัยฯชิงจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง
6 เดือน

ความคิดเห็นที่ 1 : ท้องอยู่จะเป็นแม่คนยังไม่มีความคิดเลย

(1.1.1-2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 1)

ความคิดเห็นที่ 2 : สงสารเด็กเพราะพ่อแม่แท้ๆ

(1.1.1-2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 4)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 “แม่” อ้างถึง “สาวท้อง 6 เดือน” ส่วนในความคิดเห็นที่ 2 “พ่อแม่” อ้างถึง “แก๊งแว่น” ซึ่งหมายรวมถึงผู้ชายและผู้หญิงในแก๊งแว่นนั่นเอง

3) การใช้ชื่อเฉพาะ ในงานวิจัยนี้พบการใช้ชื่อเฉพาะเพียงคำเดียว ในพาดหัวข่าวอันดับที่ 4 เท่านั้น นั่นคือ อ้างถึงสัตว์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 พาดหัวข่าว : เจ้าของบ้านผวา อัคคีพิรุณจ้องตัวยาวเลื้อยชุกบ้านนาน 3 วัน กู๊วยังไม่พบตัว

ความคิดเห็น : น่ากลัวมาก ถ้าเจอแบบนี้ที่ทุ่งแบบนี้ คงต้องนั่งลงกับพื้นแล้วยกมือทาบหน้าอกตามด้วยร้องขอชีวิตจากพี่จิ้งก้านละ

(1.1.1-3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 4 : ความคิดเห็นที่ 1)

จากตัวอย่าง คำว่า “พี่จิ้ง” เป็นการใช้ชื่อเฉพาะอ้างถึง “งูจงอาง” นั่นเอง

4) การใช้ชื่อแสดงตำแหน่งหรือฐานะ ในงานวิจัยนี้พบการใช้ชื่อแสดงตำแหน่งหรือฐานะเพียงคำเดียว ในพาดหัวข่าวอันดับที่ 1 เท่านั้น นั่นคือ อ้างถึงบุคคล ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 พาดหัวข่าว : ฝิพนันเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเลนบ่อนผั่งเขมร

ความคิดเห็น : คิดจะรวยกับการพนันเหรอ ลูกพี่ ไม่น่าเป็นพ่อแม่คน

(1.1.1-4 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 1)

จากตัวอย่าง คำว่า “ลูกพี่” เป็นการใช้ชื่อแสดงตำแหน่งหรือฐานะอ้างถึง “พ่อแม่” นั่นเอง

1.1.2 การอ้างถึงด้วยการชี้เฉพาะ เป็นการอ้างถึงสิ่งต่างๆ เพื่อบ่งบอกหรือระบุชี้ชัดถึงบุคคล สัตว์ สิ่งของ เวลา สถานที่ หรือเหตุการณ์ โดยใช้คำบ่งชี้เฉพาะประกอบ เช่น นี่ นั่น โน้น โมน ที่นี้ ที่นั่น ตอนนี่ ตอนนั้น เป็นต้น ซึ่งในงานวิจัยนี้พบว่า ภาษากายที่ใช้ในการอ้างถึงประเภทนี้ ได้แก่ คำว่า “นี้” และ “นี่” ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 พาดหัวข่าว : ฝิพนันเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเลนบ่อนผั่งเขมร

ความคิดเห็นที่ 1 : อยากเห็นนำผี2โตนี้ที่มันทิ้งลูกนอะ

(1.1.2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 2)

ความคิดเห็นที่ 2 : สงสารเด็กที่เกิดมาอยู่ครอบครัวนี้

(1.1.2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 3)

ความคิดเห็นที่ 3 : ผมเคยเจอมากับตัวผีนี่..ไม่มีเวทมนต์หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายทำอันตรายผีนี่ได้...

(1.1.2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 5)

ความคิดเห็นที่ 4 : ดีสิเด็กคนนี้จะได้แกร่ง 5555

(1.1.2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 6)

ความคิดเห็นที่ 5 : ขอเบิ่งหน้าผัวเมียคู่นี้แน

(1.1.2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 9)

จากตัวอย่าง คำว่า “นี้” ในความคิดเห็นที่ 1 ถึงความคิดเห็นที่ 5 เป็นการอ้างถึงแบบชี้เฉพาะ กล่าวคือ ความคิดเห็นที่ 1 ความคิดเห็นที่ 2 และความคิดเห็นที่ 5 อ้างถึง “พ่อแม่” ส่วนความคิดเห็นที่ 3 อ้างถึง “พ่ำน” และความคิดเห็นที่ 4 อ้างถึง “ลูก 3 เดือน”

ตัวอย่างที่ 2 พาดหัวข่าว : ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจูอนเดินประกบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่
ความคิดเห็นที่ 1 : จริงหรอคะนี่

(1.1.2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 2)

ความคิดเห็นที่ 2 : คลิปนี้คนอวดผีเามาออกมานานแล้วครับ

(1.1.2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 3)

จากตัวอย่าง คำว่า “นี้” ในความคิดเห็นที่ 1 เป็นการอ้างถึงแบบชี้เฉพาะ โดยอ้างถึง “ผีสาวจูอนเดินประกบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่” ส่วนคำว่า “นี้” ในความคิดเห็นที่ 2 เป็นการอ้างถึงแบบชี้เฉพาะ โดยอ้างถึง “คลิป” ตามลำดับ

ตัวอย่างที่ 3 พาดหัวข่าว : แก๊งแวนอุทักฯชิงจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน

ความคิดเห็นที่ 1 : นี่ละสนุกไม่ห่วงความเดือดร้อน

(1.1.2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 1)

ความคิดเห็นที่ 2 : เด็กพวกนี้ขยะสังคมแต่สงสารเด็ก

(1.1.2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 2)

จากตัวอย่าง คำว่า “นี้” ในความคิดเห็นที่ 1 และคำว่า “นี้” ในความคิดเห็นที่ 2 เป็นการอ้างถึงแบบชี้เฉพาะ โดยอ้างถึง “แก๊งแวนอุทักฯ”

1.1.3 การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบ เป็นการใช้รูปภาพเพื่อเปรียบเทียบในเรื่องความเหมือนหรือความแตกต่าง ทั้งในเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณ เช่น เหมือนเดิม เหมือนกับ แตกต่างจาก เท่ากับ มากกว่า ดีกว่า เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ในงานวิจัยนี้พบการอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบ 3 ลักษณะ คือ การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่มีคำบ่งชี้ชัดเจน การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่ไม่ปรากฏรูปคำบ่งชี้หรือละคำบ่ง และการอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์ (metaphor) (ดูที่เชิงอรรถ 9)

1) การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่มีคำบ่งชี้ชัดเจน เป็นการเปรียบเทียบที่มีรูปภาพบ่งบอกชัดเจน ซึ่งในงานวิจัยนี้พบว่า คำบ่งชี้ที่ใช้ในการอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบกับพาดหัวข่าว ได้แก่ คำว่า “เหมือน” “ยิ่งกว่า” “ดีกว่า” “น้อยกว่า” ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 พาดหัวข่าว : ฝืนน้ำเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเลน
ปอนฝรั่งเขมร

ความคิดเห็นที่ 1 : มันจะไปเล่นแล้วมันเอาลูกไปทำไม ตัวเสียยิ่งกว่าหมา

(1.1.3-1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 1)

ความคิดเห็นที่ 2 : ให้พ่อกะแม่ตายดีกว่ามัย

(1.1.3-1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 2)

จากตัวอย่าง คำว่า “ยิ่งกว่า” ในความคิดเห็นที่ 1 และ “ดีกว่า” ในความคิดเห็นที่ 2 เป็นการอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่มีคำบ่งชี้ชัดเจน หรือเป็นการเปรียบเทียบในชั้นกว่า โดยคำว่า “ยิ่งกว่า” ในความคิดเห็นที่ 1 อ้างถึง “พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือน” และเปรียบเทียบไปยังคำที่ถูกนำมาเปรียบเทียบ คือ คำว่า “หมา” ซึ่งสามารถตีความได้ว่า “พฤติกรรมของพ่อแม่มันเสียหรือแย่มากกว่าหมาที่ยังไม่ทิ้งลูกของมัน” ส่วนคำว่า “ดีกว่า” ในความคิดเห็นที่ 2 อ้างถึง “พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือน” เช่นกัน และเปรียบเทียบไปยังคำที่ถูกนำมาเปรียบเทียบ คือ คำว่า “ตาย” ซึ่งสามารถตีความได้ว่า “พฤติกรรมของพ่อแม่มันสมควรตายมากกว่า”

ตัวอย่างที่ 2 พาดหัวข่าว : ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจูออนเดินประจบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่
ความคิดเห็น : เหมือนครึ่งภูเกิดเลย

(1.1.3-1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 1)

จากตัวอย่าง คำว่า “เหมือน” เป็นการอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่มีคำบ่งชี้ชัดเจน หรือเป็นการเปรียบเทียบในชั้นเท่ากัน โดยอ้างถึง “ผีสาวจูออนเดินประจบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่” และเปรียบเทียบไปยังคำที่ถูกนำมาเปรียบเทียบ คือ คำว่า “ภูเกิด” ซึ่งสามารถตีความได้ว่า “เหตุการณ์นี้เคยเกิดขึ้นที่ภูเกิดเช่นเดียวกัน”

2) การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่ไม่ปรากฏรูปคำบ่งหรือละคำบ่ง เป็นการเปรียบเทียบที่ไม่มีรูปภาษาบ่งบอก หรืออาจจะรูปคำบ่ง ซึ่งในงานวิจัยนี้พบว่า การอ้างถึง โดยการเปรียบเทียบที่ไม่ปรากฏรูปคำบ่งนี้ เป็นการเปรียบเทียบระหว่างคำหรือข้อความที่มีในพาดหัวข่าว กับคำหรือข้อความที่มีในความคิดเห็นของแต่ละบุคคลที่แสดงความคิดเห็น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 พาดหัวข่าว : ฝึพนันเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเลน

บ่อนฝึงเขมร

ความคิดเห็นที่ 1 : ลูกเรา ป.1 ยังไม่ให้คาดสายตาเลย ยกเว้นตอนไปโรงเรียน ใจมันทำด้วยอะไรเนาะ

(1.1.3-2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 1)

ความคิดเห็นที่ 2 : เกินคำบรรยายละ หมามันยังรักลูกของมันเลย

(1.1.3-2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 7)

จากตัวอย่าง “ลูกเรา” ในความคิดเห็นที่ 1 เป็นการอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่ไม่ปรากฏรูปคำบ่ง ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบระหว่าง “ลูกของผู้แสดงความคิดเห็น” กับ “ลูก 3 เดือน” ที่มีในพาดหัวข่าว ส่วน “หมามันยังรักลูกของมันเลย” ในความคิดเห็นที่ 2 เป็นการอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่ไม่ปรากฏรูปคำบ่งเช่นกัน ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบระหว่าง “หมา” กับ “พ่อแม่” ที่มีในพาดหัวข่าว

ตัวอย่างที่ 2 พาดหัวข่าว : เขกร่วมใส่ชุดสีแดง เดินรำนงานศพให้อาลัยผู้ตายที่เพชรบูรณ์

ความคิดเห็น : งานบวชร้างานศพสงสยคนจ้างมาจัดคิว

(1.1.3-2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 5 : ความคิดเห็นที่ 1)

จากตัวอย่าง คำว่า “งานบวช” เป็นการอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่ไม่ปรากฏรูปคำบ่ง ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบระหว่าง “งานบวช” กับ “งานศพ” ที่มีในพาดหัวข่าว

3) การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์ เป็นการเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่ง ซึ่งในงานวิจัยนี้พบว่า การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์ เป็นการเปรียบเทียบด้วยการใช้คำคำ และการประชิดประชัน ทั้งนี้อุปลักษณ์ของคำคำ หมายถึง รูปภาษาที่ผู้ดำแสดงการเปรียบเทียบผู้ที่ถูกดำหรือสิ่งที่ถูกเปรียบ (tenor) กับสรรพสิ่งต่างๆหรือแบบเปรียบต่างๆ (vehicle) (อรรถย ชินอัครพงศ์, 2557, หน้า 62) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 พาดหัวข่าว : ฝึพนันเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเลน

บ่อนฝึงเขมร

ความคิดเห็นที่ 1 : สัตว์นรกเลย ไม่ลิสต์สัตว์ยังรักลูกของมัน

(1.1.3-3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 1)

ความคิดเห็นที่ 2 : ยิงปลาเพลินไปหน่อย

(1.1.3-3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 2)

ความคิดเห็นที่ 3 : ผีเน่า กับ โรงผูก เอากัน

(1.1.3-3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 11)

ความคิดเห็นที่ 4 : ซาตเปรต

(1.1.3-3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 15)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 ถึงความคิดเห็นที่ 4 เป็นการอ้างอิงถึงการเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์ ซึ่งเปรียบเทียบ “สัตว์นรก” “ผีเน่า กับ โรงผูก” “ซาตเปรต” กับ “พ่อแม่” ที่มีในพาดหัวข่าว และเปรียบเทียบ “ยิงปลา” กับ “พนัน” ที่มีในพาดหัวข่าว เนื่องจาก “ยิงปลา” หมายถึง เกมสชนิดหนึ่งที่ผู้ใช้สื่อออนไลน์เล่นกันในปัจจุบัน

ตัวอย่างที่ 2 พาดหัวข่าว : แก๊งแว่นอุทัยฯชิงจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน

ความคิดเห็นที่ 1 : เด็กพวกนี้ขยะสังคมแต่สงสารเด็ก

(1.1.3-3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 1)

ความคิดเห็นที่ 2 : ขยะที่เน่าสมควร

(1.1.3-3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 2)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 และความคิดเห็นที่ 2 เป็นการอ้างอิงโดยการเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์ ซึ่งเปรียบเทียบ “ขยะสังคม” “ขยะที่เน่า” กับ “แก๊งแว่นอุทัยฯ” ที่มีในพาดหัวข่าว

1.2 การแทนที่ เป็นการเชื่อมโยงความโดยใช้รูปภาพที่ทำหน้าที่ทางไวยากรณ์เดียวกันมาแทนที่หน่วยเดิมที่มีในข้อความก่อนหน้านี้ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นนาม การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นกริยา และการแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นอนุพจน์หรือประโยค

ตาราง 4 แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทการแทนที่

ประเภทของการแทนที่	ความถี่ที่ปรากฏ	ร้อยละ
1.2.1 การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นนาม	35	4.97
1.2.2 การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นกริยา	1	0.14

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเภทของการแทนที่	ความถี่ที่ปรากฏ	ร้อยละ
1.2.3 การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค	42	5.97
รวม	78	11.08

1.2.1 การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นนาม เป็นการใช้นามมาแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นคำนามหรือนามวลี ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 พาดหัวข่าว : ฝีมือแน่นเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเส้น
ปอนฝั่งเขมร

ความคิดเห็นที่ 1 : ชีวิตดีดีเนอะเจ้าสองคนผัวเมียเนะ

(1.2.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 1)

ความคิดเห็นที่ 2 : สงสารเด็กที่เกิดมาอยู่ครอบครัวนี้

(1.2.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 6)

ความคิดเห็นที่ 3 : อนาคตเด็กคนนี้น่าสงสารจัง พ่อแม่แบบนี้แย่มากๆ จับทั้งสองคนทำหมันซะ
และหาคนอุปการะเด็ก แยกไปเลย

(1.2.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 7)

ความคิดเห็นที่ 4 : ฝีมือแน่นทั้งคู่สงสัยจะเจอกันในปอน

(1.2.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 9)

ความคิดเห็นที่ 5 : เนื่อคู่กันเนอะ

(1.2.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 17)

ความคิดเห็นที่ 6 : บุญรักษาเทวดาคุ่มครอง ขอให้อยู่รอดปลอดภัยนะ เจ้าตัวเล็ก

(1.2.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 18)

ความคิดเห็นที่ 7 : คนใจร้ายทั้งได้แม้แต่ลูกของตัวเอง

(1.2.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 26)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 ถึงความคิดเห็นที่ 7 มีการแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นนาม “พ่อแม่” ได้แก่ “เจ้าสองคน” “ครอบครัว” “ทั้งสองคน” “ทั้งคู่” “เนื่อคู่” “คนใจร้าย” และการแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นนาม “ลูก 3 เดือน” ได้แก่ “คน” “เจ้าตัวเล็ก”

ตัวอย่างที่ 2 พาดหัวข่าว : แก๊งแว้นอุทัยฯชิงจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน

ความคิดเห็นที่ 1 : นำส่งสารคู่กรณี..ต้องมารับผิดชอบ..

(1.2.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 2)

ความคิดเห็นที่ 2 : คนช่วยคือรถกระบะ

(1.2.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 3)

ความคิดเห็นที่ 3 : เด็กพวกนี้ขี้ยะสั่งคมแต่สงสารเด็ก

(1.2.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 4)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 ถึงความคิดเห็นที่ 3 มีการแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นนาม "กระบะ" ได้แก่ "คู่กรณี" "คนช่วย" และการแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นนาม "แก๊งแว้นอุทัยฯ" ได้แก่ "เด็กพวก"

ตัวอย่างที่ 3 พาดหัวข่าว : เจ้าของบ้านผวา อัคคีภัยจู่โจมด้วยาวเลื้อยชุกบ้านนาน 3 วัน กู้ภัยยังไม่พบตัว

ความคิดเห็นที่ 1 : น่ากลัวมาก ขอให้เจอตัวไวๆนะ

(1.2.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 4 : ความคิดเห็นที่ 1)

ความคิดเห็นที่ 2 : ขอให้หาตัวเจอไวๆนะคะ

(1.2.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 4 : ความคิดเห็นที่ 2)

จากตัวอย่าง คำว่า "ตัว" ในความคิดเห็นที่ 1 และความคิดเห็นที่ 2 เป็นการแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นนาม "งูจ้อง"

1.2.2 การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นกริยา เป็นการใช้รูปกริยามาแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นกริยาหรือกริยาวลี ซึ่งในงานวิจัยนี้พบการแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นกริยาเพียงคำเดียว ในพาดหัวข่าวอันดับที่ 1 เท่านั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 พาดหัวข่าว : ฝิพนันเข้าสิง พ่อแม่หึงลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่น ปอนฝรั่งเขมร

ความคิดเห็น : ชั่วมากทำไมทำกับน้องเค้าได้คนไม่มีความรับผิดชอบ

(1.2.2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 1)

จากตัวอย่าง คำว่า "ทำ" เป็นการแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นกริยา "หึง"

1.2.3 การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค เป็นการใช้รูปภาษาอื่นมาแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 พาดหัวข่าว : ฝีมือเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเส้น
ป๋อนฝั่งเขมร

ความคิดเห็นที่ 1 : ทำไปได้เน้อ

(1.2.3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 1)

ความคิดเห็นที่ 2 : แย่มากเลย พ่อแม่แบบนี้ มันตั้งใจให้เกิดเรื่องเน

(1.2.3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 2)

ความคิดเห็นที่ 3 : ขนาดนี้เลยนะ

(1.2.3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 14)

ความคิดเห็นที่ 4 : คิดได้ยังไง หน้ามืดตามัวสุดๆ

(1.2.3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 22)

ความคิดเห็นที่ 5 : อย่างงี้ก็มีด้วย เห้อเศร้าใจ

(1.2.3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 27)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 ถึงความคิดเห็นที่ 5 มีการแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค “ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเส้นป๋อนฝั่งเขมร” ได้แก่ “ทำ” “แบบนี้” “ให้เกิดเรื่อง” “คิด” ส่วนการแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค “พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเส้นป๋อนฝั่งเขมร” ได้แก่ “ขนาดนี้” “อย่างงี้”

ตัวอย่างที่ 2 พาดหัวข่าว : ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจูออนเดินประคบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่

ความคิดเห็น : ฝีมือให้เห็นแบบนี้ไม่มีหรรหะคะ ไม่เชื่อ!

(1.2.3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 1)

จากตัวอย่าง คำว่า “แบบนี้” เป็นการแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค “เดินประคบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่”

ตัวอย่างที่ 3 พาดหัวข่าว : แก๊งแว่นอุทักขิงจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง
6 เดือน

ความคิดเห็นที่ 1 : เป็นภาพที่ไม่มีใครอยากให้เกิดคะ เห็นแล้วเศร้าใจคะ น่าสงสารจัง

(1.2.3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 1)

ความคิดเห็นที่ 2 : เพราะความคะนองและวุฒิภาวะจึงทำให้เกิดเรื่องราวที่ไม่คาดคิดและทำให้
ผู้อื่นต้องเดือดร้อนไปด้วย...ดูไว้เตือนใจ ดูอย่างแต่อย่าเอาอย่าง...เสียใจกับ
ครอบครัวที่เสียชีวิตด้วยนะคะ

(1.2.3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 2)

ความคิดเห็นที่ 3 : สงสารเด็กที่ไม่รู้เรื่องที่มารับกำที่พ่อแม่ทำ เลยไม่ได้เกิดมาสัมผัสตาอุโลก

(1.2.3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 3)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 ถึงความคิดเห็นที่ 3 มีการแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค “จยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน” ได้แก่ “เกิด” “เกิดเรื่องราวที่ไม่คาดคิด” ส่วนการแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค “ซึ่งจยย.ชนกระบะ” ได้แก่ “ทำ”

1.3 การละ เป็นการเชื่อมโยงความที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ เช่นเดียวกับการแทนที่ โดยการละเป็นการแทนด้วยอรูป (Ø = substitution by zero) สามารถตีความข้อมูลที่ละไว้ได้จากข้อความที่นำมาข้างหน้า หรือละไว้ในฐานที่เข้าใจ การละแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ การละหน่วยเดิมที่เป็นนาม การละหน่วยเดิมที่เป็นกริยา และการละหน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค

ตาราง 5 แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทการละ

ประเภทของการละ	ความถี่ที่ปรากฏ	ร้อยละ
1.3.1 การละหน่วยเดิมที่เป็นนาม	115	16.34
1) การละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งประธาน	85	12.07
2) การละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งกรรม	16	2.27
3) การละหน่วยเดิมที่เป็นนาม ทั้งตำแหน่งประธานและตำแหน่งกรรม	14	1.99
1.3.2 การละหน่วยเดิมที่เป็นกริยา	2	0.28
1.3.3 การละหน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค	20	2.84
รวม	137	19.46

1.3.1 การละหน่วยเดิมที่เป็นนาม เป็นการละคำนามหรือนามวลีที่ปรากฏในข้อความก่อนหน้า ซึ่งสามารถละในตำแหน่งประธานหรือตำแหน่งกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือสามารถละได้ทั้งตำแหน่งประธานและตำแหน่งกรรม

1) การละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งประธาน เป็นการละคำนามหรือนามวลีที่ปรากฏในข้อความก่อนหน้า ในตำแหน่งประธานของประโยคหรือข้อความที่ตามมาดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 พาดหัวข่าว : ฝืนน้ำเข้าสิง พ่อแม่ทั้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเส้น
ปอนฝั่งเขมร

ความคิดเห็นที่ 1 : ouch ulya nee

(1.3.1-1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 2)

ความคิดเห็นที่ 2 : ouch ulya nee

(1.3.1-1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 4)

ความคิดเห็นที่ 3 : ouch ulya nee

(1.3.1-1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 12)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 ถึงความคิดเห็นที่ 3 เป็นการละหน่วยเดิมที่เป็นนามใน
ตำแหน่งประธาน นั่นคือ "พ่อแม่"

ตัวอย่างที่ 2 พาดหัวข่าว : ดูกันชัดๆ! คลิปมีสาวจูออนเดินประจบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่

ความคิดเห็นที่ 1 : ouch ulya nee 555

(1.3.1-1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 2)

ความคิดเห็นที่ 2 : จิงหรอ....ปกติอยู่ญี่ปุ่นไม่ใช่หรอ

(1.3.1-1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 4)

ความคิดเห็นที่ 3 : ขึ้นแท็กซี่ไปด้วยกัน ouch ulya nee 555

(1.3.1-1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 3)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 ถึงความคิดเห็นที่ 3 เป็นการละหน่วยเดิมที่เป็นนามใน
ตำแหน่งประธานเหมือนกัน ซึ่งในความคิดเห็นที่ 1 และความคิดเห็นที่ 2 เป็นการละ "มีสาวจูออน"
ส่วนในความคิดเห็นที่ 3 เป็นการละ "หนุ่มญี่ปุ่น"

ตัวอย่างที่ 3 พาดหัวข่าว : แก๊งแว่นอุทักขิงจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง
6 เดือน

ความคิดเห็นที่ 1 : ouch ulya nee 555 แต่รถกระบะนี่สิต้องมารับผิดด้วย

(1.3.1-1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 2)

ความคิดเห็นที่ 2 : ouch ulya nee 555 สงสารเด็กที่เกิดมายังไม่ทันมองตาโลกเนอะ

(1.3.1-1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 4)

ความคิดเห็นที่ 3 : ouch ulya nee 555 เป็นแม่คนยังไม่มีความคิดเลย

(1.3.1-1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 5)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 ถึงความคิดเห็นที่ 3 เป็นการละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งประธานเหมือนกัน ซึ่งในความคิดเห็นที่ 1 และความคิดเห็นที่ 2 เป็นการละ “แก๊งค์อู๋ทัก” ส่วนในความคิดเห็นที่ 3 เป็นการละ “สาว”

ตัวอย่างที่ 4 พาดหัวข่าว : เจ้าของบ้านผวา อัคคีพิรุณจางตัวยาวเลื้อยชุกบ้านนาน 3 วัน กู้ภัยยังไม่พบตัว

ความคิดเห็นที่ 1 : ของคุณผู้ชายรีบล่า

(1.3.1-1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 4 : ความคิดเห็นที่ 1)

ความคิดเห็นที่ 2 : รกไปนะบ้าน ขอให้เฉลียวไฉนนะ

(1.3.1-1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 4 : ความคิดเห็นที่ 2)

ความคิดเห็นที่ 3 : นรกแล้วมาก ขอให้เฉลียวไฉนนะ

(1.3.1-1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 4 : ความคิดเห็นที่ 3)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 ถึงความคิดเห็นที่ 3 เป็นการละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งประธานเหมือนกัน ซึ่งในความคิดเห็นที่ 1 เป็นการละ “งูจาง” ส่วนในความคิดเห็นที่ 2 และความคิดเห็นที่ 3 เป็นการละ “เจ้าของบ้าน”

2) การละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งกรรม เป็นการละคำนามหรือนามวลีที่ปรากฏในข้อความก่อนหน้านี้ ในตำแหน่งกรรมของประโยคหรือข้อความที่ตามมาดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 พาดหัวข่าว : ผีพนันเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเส้นบ่อนผั่งเขมร

ความคิดเห็นที่ 1 : เราว่ามันตั้งใจทิ้งอะ

(1.3.1-2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 2)

ความคิดเห็นที่ 2 : นำส่งสาวอั้งเจกรรมจริงๆ

(1.3.1-2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 3)

ความคิดเห็นที่ 3 : อยากตบกะบานอได้

(1.3.1-2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 12)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 ถึงความคิดเห็นที่ 3 เป็นการละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งกรรมเหมือนกัน ซึ่งในความคิดเห็นที่ 1 และความคิดเห็นที่ 2 เป็นการละ “ลูก 3 เดือน” ส่วนในความคิดเห็นที่ 3 เป็นการละ “พ่อแม่”

ตัวอย่างที่ 2 พาดหัวข่าว : แก๊งแว่นอุท้ยฯชิงจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน

ความคิดเห็นที่ 1 : เป็นภาพที่ไม่มีใครอยากให้เกิดค่ะ เห็นแล้วเศร้าใจค่ะ น่าสงสารจัง

(1.3.1-2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 1)

ความคิดเห็นที่ 2 : เมาธ.. เท่านั้นหลีกเลียงไม่ได้หรอก

(1.3.1-2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 2)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 และความคิดเห็นที่ 2 เป็นการละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งกรรม นั่นคือ “แก๊งแว่นอุท้ยฯ”

3) การละหน่วยเดิมที่เป็นนามทั้งตำแหน่งประธานและตำแหน่งกรรม เป็นการละคำนามหรือนามวลีที่ปรากฏในข้อความก่อนหน้านี้ ทั้งในตำแหน่งประธานและตำแหน่งกรรมของประโยคหรือข้อความที่ตามมา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 พาดหัวข่าว : ฝืนน้ำเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเลน ปอนฝิ่งเขมร

ความคิดเห็นที่ 1 : ใจดำมาก เห็นแล้วสงสาร

(1.3.1-3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 2)

ความคิดเห็นที่ 2 : ใจจะทิ้งอะไรไปของสำคัญของลูกวางไว้เพื่อ

(1.3.1-3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 4)

ความคิดเห็นที่ 3 : ก็ยังดีที่อย่าฆ่าทิ้งเสีย

(1.3.1-3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 6)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 ถึงความคิดเห็นที่ 3 เป็นการละหน่วยเดิมที่เป็นนามทั้งในตำแหน่งประธานและตำแหน่งกรรม ซึ่งในตำแหน่งประธานเป็นการละ “พ่อแม่” ส่วนในตำแหน่งกรรมเป็นการละ “ลูก 3 เดือน”

ตัวอย่างที่ 2 พาดหัวข่าว : แก๊งแว่นอุท้ยฯชิงจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน

ความคิดเห็นที่ 1 : ไม่น่าสงสารเลยทำอะไรไม่คิดหน้าคิดหลังเห็นแต่ความสนุกสนาน

(1.3.1-3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 1)

ความคิดเห็นที่ 2 : ขับรถผ่านเลนอะไร..อะไรกันก็กระนองมาก

(1.3.1-3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 2)

ความคิดเห็นที่ 3 : ขับเร็วมากๆแข่งกันเอง

(1.3.1-3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 3)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 ถึงความคิดเห็นที่ 3 เป็นการละหน่วยเดิมที่เป็นนามทั้งในตำแหน่งประธานและตำแหน่งกรรม ซึ่งในความคิดเห็นที่ 1 เป็นการละ “แก๊งแวนอุทัยฯ” ทั้งในตำแหน่งประธานและตำแหน่งกรรม ส่วนในความคิดเห็นที่ 2 เป็นการละ “แก๊งแวนอุทัยฯ” ในตำแหน่งประธาน และละ “แก๊งแวนอุทัยฯ” กับ “จยย.” ในตำแหน่งกรรม ตามลำดับ ส่วนในความคิดเห็นที่ 3 เป็นการละ “แก๊งแวนอุทัยฯ” ในตำแหน่งประธาน และละ “จยย.” ในตำแหน่งกรรม

1.3.2 การละหน่วยเดิมที่เป็นกริยา เป็นการละคำกริยาหรือกริยาวลีที่ปรากฏในข้อความก่อนหน้านี้ ซึ่งในงานวิจัยนี้พบการละประเภทนี้ ในพาดหัวข่าวอันดับที่ 3 เท่านั้น และมีความถี่ในการปรากฏน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับการละประเภทอื่น เนื่องจากหากมีการละกริยาที่ถือว่าเป็นหน่วยหลักของประโยค อาจส่งผลกระทบต่อความได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 พาดหัวข่าว : แก๊งแวนอุทัยฯชิงจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน

ความคิดเห็นที่ 1 : สมควร

(1.3.2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 1)

ความคิดเห็นที่ 2 : ชะปะที่เฝ้าสมควร

(1.3.2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 2)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 และความคิดเห็นที่ 2 เป็นการละหน่วยเดิมที่เป็นกริยานั้นคือ “ดับ” ซึ่งหมายถึง ตาย นั่นเอง

1.3.3 การละหน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค เป็นการละอนุพากย์หรือประโยคที่ปรากฏในข้อความก่อนหน้านี้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 พาดหัวข่าว : ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจูงอนเดินประคบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่

ความคิดเห็นที่ 1 : ๐จริงหอคะนี่

(1.3.3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 4)

ความคิดเห็นที่ 2 : #วัย๐นากลัว

(1.3.3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 5)

ความคิดเห็นที่ 3 : ๐เชื่อไม่ได้

(1.3.3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 17)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 ความคิดเห็นที่ 2 และความคิดเห็นที่ 3 เป็นการละหน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค นั่นคือ “คลิปผีสาวจูงอนเดินประคบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่”

ตัวอย่างที่ 2 พาดหัวข่าว : แก๊งแว่นอุทัยฯชิงจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน

ความคิดเห็น : แก๊งอะไรทำไมได้แล้ว...ดู๘เป็นอุทาหรณ์และกันนะเพื่อนๆ

(1.3.3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 1)

จากตัวอย่างเป็นการละหน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค นั่นคือ "แก๊งแว่นอุทัยฯชิงจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ"

ตัวอย่างที่ 3 พาดหัวข่าว : แหกร่วมใส่ชุดสีแดง เต็มรำนางงานศพไว้อาลัยผู้ตายที่เพชรบูรณ์

ความคิดเห็น : เห็น๘อยู่เหมือนกันแปลคดี

(1.3.3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 5 : ความคิดเห็นที่ 1)

จากตัวอย่างเป็นการละหน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค นั่นคือ "แหกร่วมใส่ชุดสีแดง เต็มรำนางงานศพไว้อาลัยผู้ตายที่เพชรบูรณ์" ซึ่งเป็นข้อความหรือเหตุการณ์ตามพาดหัวข่าว

1.4 การซ้ำ เป็นการเชื่อมโยงความด้วยการใช้คำศัพท์ที่มีรูปภาษา หรือมีความหมายเหมือนกันหรือคล้ายกันกับคำศัพท์ที่มีในข้อความก่อนหน้านี้ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ การใช้คำศัพท์ซ้ำรูปเดิมทั้งหมด การใช้คำพ้องความหมาย และการใช้คำจากกลุ่ม

ตาราง 6 แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทการซ้ำ

ประเภทของการซ้ำ	ความถี่ที่ปรากฏ	ร้อยละ
1.4.1 การใช้คำศัพท์ซ้ำรูปเดิมทั้งหมด	129	18.33
1.4.2 การใช้คำพ้องความหมาย	12	1.70
1.4.3 การใช้คำจากกลุ่ม	88	12.50
รวม	229	32.53

1.4.1 การใช้คำศัพท์ซ้ำรูปเดิมทั้งหมด เป็นการซ้ำโดยการใช้คำศัพท์ที่มีรูปภาษาเหมือนกันกับคำศัพท์ที่มีในข้อความก่อนหน้านี้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 พาดหัวข่าว : ฝึพนักเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่น ปอนฝรั่งเขมร

ความคิดเห็นที่ 1 : มันจะไปเล่นแล้วมันเอาลูกไปทำไมตัวเสียยิ่งกว่าหมา

(1.4.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 1)

ความคิดเห็นที่ 2 : แย่มากเลย พ่อแม่แบบนี้ มันตั้งใจให้เกิดเรื่องแน่

(1.4.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 2)

ความคิดเห็นที่ 3 : มีขบวนการตั้งอยู่ด้วย สามเดือนคงหนีบจับขบวนการมันเองได้เนอะ

(1.4.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 6)

ความคิดเห็นที่ 4 : มันเอาสมองส่วนใดคิดหึ่งลูกได้ลงคอ ชั่วจริงๆๆ

(1.4.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 8)

ความคิดเห็นที่ 5 : ฝิพนันมันไม่เคยลืมนูสิมตาเลยจริงๆ

(1.4.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 16)

ความคิดเห็นที่ 6 : ดีไม่ขายเด็กให้เขมร สงสารจัง

(1.4.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 86)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 ถึงความคิดเห็นที่ 6 มีการซ้ำรูปเดิมทั้งหมดกับคำหรือวลีที่มีในพาดหัวข่าว ได้แก่ “เล่น” “ลูก” “พ่อแม่” “สามเดือน” “หึ่งลูก” “ฝิพนัน” “เขมร”

ตัวอย่างที่ 2 พาดหัวข่าว : ดูกันชัดๆ! คลิปฝิสาวจูอนเดินประกบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่
ความคิดเห็นที่ 1 : “ดูกันชัดๆ!” นี่ชัดแล้วนะ

(1.4.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 2)

ความคิดเห็นที่ 2 : ขึ้นแท็กซี่ไปด้วยกันโดนฝิกัดหัวแน่ๆ..

(1.4.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 3)

ความคิดเห็นที่ 3 : นานละคลิปนี้

(1.4.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 11)

ความคิดเห็นที่ 4 : จิงหรอ....ปกติอยู่ญี่ปุ่นไม่ใช่หรอ

(1.4.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 12)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 ถึงความคิดเห็นที่ 4 มีการซ้ำรูปเดิมทั้งหมดกับคำหรือวลีที่มีในพาดหัวข่าว ได้แก่ “ดูกันชัดๆ!” “ขึ้นแท็กซี่” “คลิป” “ญี่ปุ่น”

ตัวอย่างที่ 3 พาดหัวข่าว : แก๊งแวนอุทักขิงจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน

ความคิดเห็นที่ 1 : อุทักไม่มีเด็กแวนนะคะน้องไปทริปกันคะ

(1.4.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 3)

ความคิดเห็นที่ 2 : ท้องอยู่จะเป็นแม่คนยังไม่มีความคิดเลย

(1.4.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 6)

ความคิดเห็นที่ 3 : รถกระบะชวยเลย..

(1.4.1 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 9)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 ถึงความคิดเห็นที่ 3 มีการซ้ำรูปเดิมทั้งหมดกับคำหรือวลีที่มีในพาดหัวข่าว ได้แก่ “อุทัย” “แวน” “ท้อง” “กระบะ”

1.4.2 การใช้คำพ้องความหมาย เป็นการซ้ำโดยการใช้น้ำคำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกันหรือคล้ายกันกับคำศัพท์ที่มีในข้อความก่อนหน้านี้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 พาดหัวข่าว : ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจูออนเดินประบกหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่
ความคิดเห็นที่ 1 : มองไม่ออก

(1.4.2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 1)

ความคิดเห็นที่ 2 : อยากดู ปกล้าเบิ่ง

(1.4.2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 2)

ความคิดเห็นที่ 3 : ภาพซ้อนเฟรมเห็นได้ชัด !

(1.4.2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 3)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 ถึงความคิดเห็นที่ 3 คำว่า “มอง” “เบิ่ง” และ “เห็น” เป็นการซ้ำโดยใช้คำพ้องความหมาย นั่นคือ ซ้ำกับ “ดู” ที่มีในพาดหัวข่าว

ตัวอย่างที่ 2 พาดหัวข่าว : แก๊งแวนอุทัยซึ่งจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน

ความคิดเห็นที่ 1 : ให้มันตายวันละร้อยยิ่งดี

(1.4.2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 4)

ความคิดเห็นที่ 2 : R.i.P..แต่ เด็กอุทัยธานี ผมจะไม่ซ้ำเติมผู้ที่เสียชีวิตนะครับ เพราะอุทัยธานีคือบ้านเกิดผม

(1.4.2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 6)

ความคิดเห็นที่ 3 : ขับเร็วมาก ๆ แข่งกันเอง

(1.4.2 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 9)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 ถึงความคิดเห็นที่ 3 มีการซ้ำโดยใช้คำพ้องความหมายกับคำหรือวลีที่มีในพาดหัวข่าว นั่นคือ ในความคิดเห็นที่ 1 “ตาย” ซ้ำกับ “ดับ” ที่มีในพาดหัวข่าว ส่วนในความคิดเห็นที่ 2 “ผู้ที่เสียชีวิต” ซ้ำกับ “ศพ” ที่มีในพาดหัวข่าว และในความคิดเห็นที่ 3 “ขับเร็วมาก ๆ” ซ้ำกับ “ซึ่ง” ที่มีในพาดหัวข่าว

1.4.3 การใช้คำจำกัดกลุ่ม เป็นการซ้ำโดยการใช้น้ำคำศัพท์ที่สามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยได้ ซึ่งมีความหมายสัมพันธ์กับคำศัพท์ที่มีในข้อความก่อนหน้านี้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 พาดหัวข่าว : ฝัพนันเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเส้น
บ่อนฝังเขมร

ความคิดเห็นที่ 1 : เด็กเกิดมากับสภาพแวดล้อมแบบนี้ส่งผลกระทบต่อชีวิตของเด็กจัง
(1.4.3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 1)

ความคิดเห็นที่ 2 : เด็กน้อยเขี่ยมองเห็นอนาคตเลย
(1.4.3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 35)

ความคิดเห็นที่ 3 : มนุษย์เรามีหลายแบบจริงๆ
(1.4.3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 42)

ความคิดเห็นที่ 4 : บ้าไปแล้วคนสมัยนี้ (1.4.3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 44)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 ถึงความคิดเห็นที่ 4 มีการซ้ำโดยใช้คำจากกลุ่ม นั่นคือซ้ำ
กับ "ลูก" ที่มีในพาดหัวข่าว ได้แก่ "เด็ก" "เด็กน้อย" ส่วนที่ซ้ำกับ "พ่อแม่" ที่มีในพาดหัวข่าว ได้แก่
"มนุษย์" "คน"

ตัวอย่างที่ 2 พาดหัวข่าว : ดูกันชัดๆ! คลิปฝัสาวจูออนเดินประกบนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่
ความคิดเห็นที่ 1 : ขึ้นแท็กซี่ไปด้วยกันโดนฝักัดหัวแน่ๆ..
(1.4.3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 1)

ความคิดเห็นที่ 2 : ฝัหลอก555+
(1.4.3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 10)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 และความคิดเห็นที่ 2 "ฝั" เป็นการซ้ำโดยใช้คำจากกลุ่ม
นั่นคือ ซ้ำกับ "ฝัสาวจูออน" ที่มีในพาดหัวข่าว

ตัวอย่างที่ 3 พาดหัวข่าว : เจ้าของบ้านผวา อัคคีปฐูจางตัวยาวเลื้อยชุกบ้านนาน 3 วัน กู้ภัย
ยังไม่พบตัว

ความคิดเห็นที่ 1 : งูสิงไม่ใช่งูจาง
(1.4.3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 4 : ความคิดเห็นที่ 1)

ความคิดเห็นที่ 2 : รกไปนะบ้าน ขอให้เจองูไวๆนะ
(1.4.3 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 4 : ความคิดเห็นที่ 3)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 และความคิดเห็นที่ 2 "งู" เป็นการซ้ำโดยใช้คำจากกลุ่ม
นั่นคือ ซ้ำกับ "งูจาง" ที่มีในพาดหัวข่าว

1.5 การใช้คำเชื่อม เป็นการเชื่อมโยงความโดยการใช้คำเชื่อมประเภทต่างๆ เพื่อแสดง
ความสัมพันธ์ทางความหมาย ซึ่งในงานวิจัยนี้พบการเชื่อมโยงความประเภที่น้อยที่สุดเมื่อเทียบ

กับการเชื่อมโยงความประเภทอื่น เนื่องจากการใช้คำเชื่อมส่วนใหญ่ที่ปรากฏจะเป็นคำเชื่อมระหว่างข้อความที่อยู่ในความคิดเห็นเดียวกัน จึงแทบจะไม่ปรากฏการใช้คำเชื่อมที่เชื่อมโยงไปยังพาดหัวข่าว

ตาราง 7 แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทการใช้คำเชื่อม

ประเภทของการใช้คำเชื่อม	ความถี่ที่ปรากฏ	ร้อยละ
1.5.1 การใช้คำเชื่อมแสดงความขัดแย้ง	1	0.14
1.5.2 การใช้คำเชื่อมแสดงเหตุ	1	0.14
รวม -	2	0.28

1.5.1 การใช้คำเชื่อมแสดงความขัดแย้ง

ตัวอย่างที่ 1 พาดหัวข่าว : ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจูงอนเดินประกบนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่
 ความคิดเห็น : แต่รู้สึกขนพอง มีด้วยเหว

(1.5 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 : ความคิดเห็นที่ 1)

จากตัวอย่าง คำว่า “แต่” ในความคิดเห็นเป็นการเชื่อมโยงความโดยการใช้คำเชื่อมที่แสดงความขัดแย้งไปยังพาดหัวข่าว

1.5.2 การใช้คำเชื่อมแสดงเหตุ

ตัวอย่างที่ 1 พาดหัวข่าว : แก๊งแวนอุทัยฯชิงจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน

ความคิดเห็น : เพราะความคะนองและวุฒิภาวะจึงทำให้เกิดเรื่องราวที่ไม่คาดคิดและทำให้ผู้อื่นต้องเดือดร้อนไปด้วย..ดูไว้เตือนใจ ดูอย่างแต่อย่าเอาอย่าง..เสียใจกับครอบครัวที่เสียชีวิตด้วยนะคะ

(1.5 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 1)

จากตัวอย่าง คำว่า “เพราะ” ในความคิดเห็นเป็นการเชื่อมโยงความโดยการใช้คำเชื่อมที่แสดงเหตุไปยังพาดหัวข่าว

1.6 การใช้กลไกที่นอกเหนือจากรูปภาษา หรือการมีประสบการณ์ร่วมกัน เป็นการเชื่อมโยงความที่การตีความไม่ได้ขึ้นอยู่กับบริบทที่เป็นรูปภาษา แต่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่นๆ ที่นอกเหนือจากรูปภาษา เช่น ข้อมูลที่ผู้พูดและผู้ฟังมีส่วนร่วมซึ่งไม่ได้ปรากฏในข้อความที่พูด

กลไกที่นอกเหนือจากกฎหมาย	ความถี่ที่ปรากฏ	ร้อยละ
กลไกที่นอกเหนือจากกฎหมาย หรือการมี ประสบการณ์ร่วมกัน	22	3.13
รวม	22	3.13

ความคิดเห็นที่ 1 : โฉยเนาะตาสีโดนเด็กน้อยได้วาสนาเกิดมาเป็นลูกมีพินัน

(1.6 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 3)

ความคิดเห็นที่ 2 : สำนียังเกิดเป็นคน เปรตเอ๊ย

(1.6 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 9)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 และความคิดเห็นที่ 2 คำว่า “ตาสีโตน” “สำนิ” ผู้อ่านจะสามารถเข้าใจความหมายหรือตีความได้ ก็ต่อเมื่อผู้อ่านเข้าใจภาษาถิ่นที่ผู้แสดงความคิดเห็นได้ใช้ภาษาตามภูมิภาคของตนเองในการแสดงความคิดเห็น

ตัวอย่างที่ 2 พาดหัวข่าว : แก๊งแว้นอุทัยฯชิงจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน

ความคิดเห็นที่ 1 : นำส่งสารเด็กในท้องอะ

(1.6 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 1)

ความคิดเห็นที่ 2 : แสดงหลายกะต่ายชะ สงสารเด็กที่เกิดมายังไม่ทันมองตาตาดโลกเนอะ

(1.6 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคิดเห็นที่ 2)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 1 และความคิดเห็นที่ 2 คำว่า “เด็ก” “เด็กที่เกิดมายังไม่ทันมองตาသူโลก” ผู้อ่านจะสามารถเข้าใจความหมายหรือตีความได้ว่า หมายถึงเด็กที่อยู่ในห้อง 6 เดือนที่มีใบพาดหัวข่าว เนื่องจากการมีประสบการณ์ร่วมกันของคนไทยนั่นเอง

1.7 การใช้ข้อความแสดงอารมณ์ความรู้สึก และสัญลักษณ์ ที่สามารถเชื่อมโยงไปยังพาดหัวข่าวได้ว่าผู้แสดงความคิดเห็นมีความรู้สึกอย่างไรกับข่าวนั้นๆ

ตาราง 9 แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความโดยใช้ข้อความแสดงอารมณ์ความรู้สึก
และสัญลักษณ์

การใช้ข้อความแสดงอารมณ์ความรู้สึก-สัญลักษณ์	ความถี่ที่ปรากฏ	ร้อยละ
การใช้ข้อความแสดงอารมณ์ความรู้สึก และสัญลักษณ์	126	17.90
รวม	126	17.90

ตัวอย่างที่ 1 พาดหัวข่าว : ฝืนน้ำเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเส้น
ปอนฝั่งเขมร

ความคิดเห็นที่ 1 : สงสารเด็กที่เกิดมาอยู่ครอบครัวนี้

(1.7 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 8)

ความคิดเห็นที่ 2 : เศร้าใจ

(1.7 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 51)

ความคิดเห็นที่ 3 : จิตหลย คือกล้ำปล่อยลูกไว้ เอาอิหยังคิด

(1.7 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 66)

ความคิดเห็นที่ 4 :

(1.7 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 5)

ความคิดเห็นที่ 5 :

(1.7 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : ความคิดเห็นที่ 26)

จากตัวอย่าง “สงสาร” ในความคิดเห็นที่ 1 และ “เศร้าใจ” ในความคิดเห็นที่ 2 เป็นการ
แสดงอารมณ์ความรู้สึกที่เชื่อมโยงไปยังพาดหัวข่าว นั่นคือ รู้สึกเสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และ
“จิตหลย” ในความคิดเห็นที่ 3 ซึ่งเป็นภาษาอีสาน เป็นการแสดงอารมณ์ความรู้สึกที่เชื่อมโยงไปยัง
พาดหัวข่าว นั่นคือ รู้สึกประหลาดใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ส่วนความคิดเห็นที่ 4 และความ
คิดเห็นที่ 5 เป็นการใช้นิยมนามที่เชื่อมโยงไปยังพาดหัวข่าว นั่นคือ รู้สึกโกรธ และรู้สึกเสียใจ
กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตามลำดับ

ตัวอย่างที่ 2 พาดหัวข่าว : เจ้าของบ้านผวา อัคคีปฐางงตัวยาวเลียชุกบ้านนาน 3 วัน กู้ภัย
ยังไม่พบตัว

ความคิดเห็นที่ 1 : นกกลัวมากขอให้เจตตัวไว้นะ

(1.7 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 4 : ความคิดเห็นที่ 1)

ความคิดเห็นที่ 2 :

(1.7 ; พาดหัวข่าวอันดับที่ 4 : ความคิดเห็นที่ 3)

จากตัวอย่าง “นากลัว” ในความคิดเห็นที่ 1 เป็นการแสดงอารมณ์ความรู้สึกที่เชื่อมโยงไปยังพาดหัวข่าว นั่นคือ รู้สึกกลัวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ส่วนความคิดเห็นที่ 2 เป็นการใช้สัญลักษณ์อารมณ์ที่เชื่อมโยงไปยังพาดหัวข่าว นั่นคือ รู้สึกประหลาดใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ตอนที่ 2 กลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างความคิดเห็นของผู้อ่านที่แสดงหรือตอบกลับไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้ในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้”

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยพบว่ามีกลวิธีการเชื่อมโยงความตามหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 3 ทั้งหมด 6 ประเภท ได้แก่ การอ้างถึง (reference) การแทนที่ (substitution) การละ (ellipsis) การซ้ำ (reiteration) การใช้คำเชื่อม (conjunction) และการใช้กลไกที่นอกเหนือจากรูปภาษา (pragmatic cohesion) นอกจากนั้นยังพบว่ามีกลวิธีการเชื่อมโยงความโดยการใช้ข้อความแสดงอารมณ์ความรู้สึก และสัญลักษณ์อารมณ์ (emoticon or sticker) อีกทั้งยังพบว่าในบางความคิดเห็นนั้นไม่สามารถเชื่อมโยงความไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้ได้ แต่เป็นการแสดงความคิดเห็นเพื่อเชื่อมโยงความไปยังพาดหัวข่าว จึงมีกลวิธีการเชื่อมโยงความทั้งหมด 8 ประเภท ดังที่แสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 10 แสดงความถี่ที่ปรากฏและอัตราส่วนของกลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างความคิดเห็นของผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้”

กลวิธีการเชื่อมโยงความ	ความถี่ที่ปรากฏ	ร้อยละ
2.1 การอ้างถึง	10	14.08
2.2 การแทนที่	5	7.04
2.3 การละ	12	16.90
2.4 การซ้ำ	28	39.44
2.5 การใช้คำเชื่อม	1	1.41
2.6 การใช้กลไกที่นอกเหนือจากรูปภาษา หรือการมี ประสบการณ์ร่วมกัน	2	2.82

ตาราง 10 (ต่อ)

กลวิธีการเชื่อมโยงความ	ความถี่ที่ปรากฏ	ร้อยละ
2.7 การใช้ข้อความแสดงอารมณ์ความรู้สึก และ สัญลักษณ์อารมณ์	9	12.68
2.8 การแสดงความคิดเห็นเพื่อเชื่อมโยงความไปยัง พาดหัวข่าว	4	5.63
รวม	71	100

ซึ่งในแต่ละประเภทมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

2.1 การอ้างถึง ในงานวิจัยนี้พบกลวิธีการอ้างถึง 2 ประเภท ได้แก่ การอ้างถึงด้วยบุรุษ และการอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบ ดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 11 แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทการอ้างถึง

ประเภทของการอ้างถึง	ความถี่ที่ปรากฏ	ร้อยละ
2.1.1 การอ้างถึงด้วยบุรุษ	7	9.86
1) การใช้บุรุษสรรพนาม	5	7.04
2) การใช้คำเรียกญาติ	1	1.41
3) การใช้ชื่อเฉพาะ	1	1.41
4) การใช้ชื่อแสดงตำแหน่งหรือฐานะ	0	0.00
2.1.2 การอ้างถึงด้วยการชี้เฉพาะ	0	0.00
2.1.3 การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบ	3	4.22
1) การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่มีคำบ่งชี้ชัดเจน	1	1.41
2) การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่ไม่ปรากฏรูป คำบ่ง หรือละคำบ่ง	2	2.81
3) การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์	0	0.00
รวม	10	14.08

2.1.1 การอ้างถึงด้วยบุรุษ ซึ่งในงานวิจัยนี้พบว่า ภาษารูปคำที่ใช้ในการอ้างถึงประเภทนี้ ได้แก่ การใช้บุรุษสรรพนาม การใช้คำเรียกญาติ และการใช้ชื่อเฉพาะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การใช้บุรุษสรรพนาม ในงานวิจัยนี้ พบการใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 2 และบุรุษที่ 3 อ้างถึงบุคคลที่มีในความคิดเห็นก่อนหน้านี้ อีกทั้งยังพบการใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 เนื่องจากเป็นการตอบกลับไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ความคิดเห็นที่ 1 : ฝีมือทั้งคู่ โดยเฉพาะอีแม่ส่งสยหมดตัวก็ขายตัวเล่นต่อเลยมั้ง

ความคิดเห็นที่ 2 : ไซ้คุณพูดถูก

(2.1.1-1 ; ความคิดเห็นที่ 1)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 “คุณ” เป็นการใช้นามสรรพนามบุรุษที่ 2 เพื่ออ้างถึงบุคคลที่แสดงความคิดเห็นที่ 1

ตัวอย่างที่ 2 ความคิดเห็นที่ 1 : พ่อแม่เป็นแบบนี้ แล้วอนาคตลูกจะเป็นอย่างไร พ่อแม่ควรเป็นแบบอย่างดูแลลูกให้ดีลูกแค่สามเดือนทิ้งลูกไปได้เนอะรักพ่อกันมากกว่าลูก

ความคิดเห็นที่ 2 : มันคงคิดว่าลูกเป็นเด็กอัจฉริยะ

(2.1.1-1 ; ความคิดเห็นที่ 2)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 “มัน” เป็นการใช้นามสรรพนามบุรุษที่ 3 เพื่ออ้างถึง “พ่อแม่” ที่มีในข้อความในความคิดเห็นที่ 1

ตัวอย่างที่ 3 ความคิดเห็นที่ 1 : สงสารคนขับกระบะที่ขับมาดีๆ แล้วต้องชดใช้ค่าเสียหาย

ความคิดเห็นที่ 2 : ถ้าเขามาตามเลนเค้ามันไม่ผิดแน่นอน นอกจากเค้ามาขับไม่ ต้องเสียสั๊กบาท ถ้ารถกระบะเสียหายก็เรียกค่าเสียหายได้ นอกเสียจากเรามีน้ำใจ จะค่าทำศพเขาเล็กๆน้อยๆหรือมากก็แล้วแต่

(2.1.1-1 ; ความคิดเห็นที่ 5)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 “เขา” “เค้า” เป็นการใช้นามสรรพนามบุรุษที่ 3 และ “เรา” เป็นการใช้นามสรรพนามบุรุษที่ 1 เพื่ออ้างถึง “คนขับกระบะ” ที่มีในข้อความในความคิดเห็นที่ 1

2) การใช้คำเรียกญาติ ในงานวิจัยนี้ พบการใช้คำเรียกญาติเพียงคำเดียว ซึ่งอ้างถึงบุคคลที่แสดงความคิดเห็นไปยังพาดหัวข่าวเท่านั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ความคิดเห็นที่ 1 : จงใจจะทิ้งรึป่าวของสำคัญของลูกวางไว้เพื่อ

ความคิดเห็นที่ 2 : ปล่อยแล้วเหมือนจงใจทิ้งเนาะป๊ะ

(2.1.1-2 ; ความคิดเห็นที่ 1)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 คำว่า “ปี” ซึ่งเป็นภาษาเหนือ หมายถึง ปี เป็นการใช้คำเรียกญาติเพื่ออ้างถึงบุคคลที่แสดงความคิดเห็นที่ 1

3) การใช้ชื่อเฉพาะ ในงานวิจัยนี้พบการใช้ชื่อเฉพาะเพียงคำเดียว ซึ่งอ้างถึงบุคคลที่แสดงความคิดเห็นไปยังพาดหัวข่าวเท่านั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ความคิดเห็นที่ 1 : ตายน้อยไป..แต่รถกระบะนี้สีต้องมารับผิดด้วย

ความคิดเห็นที่ 2 : เห็นด้วยค่ะ ถาวร สิงห์สุข

(2.1.1-3 ; ความคิดเห็นที่ 1)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 “ถาวร สิงห์สุข” เป็นการใช้ชื่อเฉพาะเพื่ออ้างถึงบุคคลที่แสดงความคิดเห็นที่ 1

4) การใช้ชื่อแสดงตำแหน่งหรือฐานะ ในงานวิจัยนี้ไม่พบการอ้างถึงประเภทนี้

2.1.2 การอ้างถึงด้วยการชี้เฉพาะ ในงานวิจัยนี้ไม่พบการอ้างถึงประเภทนี้

2.1.3 การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบ ในงานวิจัยนี้พบการอ้างถึงประเภทนี้ 2

ลักษณะ คือ การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่มีคำบ่งชี้ชัดเจน และการอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่ไม่ปรากฏรูปคำบ่งหรือละคำบ่ง

1) การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่มีคำบ่งชี้ชัดเจน ดังตัวอย่างต่อไปนี้
ตัวอย่างที่ 1 ความคิดเห็นที่ 1 : จงใจจะทิ้งรื้อป่าของสำคัญของลูกวางไว้เพื่อ

ความคิดเห็นที่ 2 : ผ่อแล้วเหมือนจงใจทิ้งนะปี

(2.1.2-1 ; ความคิดเห็นที่ 1)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 คำว่า “เหมือน” เป็นการอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่มีคำบ่งชี้ชัดเจน โดยอ้างถึงหรือเห็นด้วยกับบุคคลที่แสดงความคิดเห็นที่ 1

2) การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่ไม่ปรากฏรูปคำบ่งหรือละคำบ่ง
ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ความคิดเห็นที่ 1 : ตายน้อยไป..แต่รถกระบะนี้สีต้องมารับผิดด้วย

ความคิดเห็นที่ 2 : คุณก็ตายตามเค้าไปสีจะได้มีศพเพิ่มขึ้น

(2.1.2-2 ; ความคิดเห็นที่ 1)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 คำว่า “เพิ่มขึ้น” เป็นการอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่ไม่ปรากฏรูปคำบ่ง ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบกับคำว่า “น้อยไป” ในความคิดเห็นที่ 1

3) การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์ ในงานวิจัยนี้ไม่พบการอ้างถึงประเภทนี้

2.2 การแทนที่ ในงานวิจัยนี้ไม่พบการแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นนาม และการแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นกริยา พบเพียงการแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยคเท่านั้น ดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 12 แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทการแทนที่

ประเภทของการแทนที่	ความถี่ที่ปรากฏ	ร้อยละ
2.2.1 การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นนาม	0	0.00
2.2.2 การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นกริยา	0	0.00
2.2.3 การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค	5	7.04
รวม	5	7.04

ตัวอย่างที่ 1 ความคิดเห็นที่ 1 : คลิปนี้รายการคนอวดฝีมือออกมาออกตั้งนาน แล้วไม่ใช่ที่

ญี่ปุ่นด้วย

ความคิดเห็นที่ 2 : ใช่ครับ

(2.2.1 ; ความคิดเห็นที่ 2)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 “ใช่” เป็นการแทนที่ “คลิปนี้รายการคนอวดฝีมือออกมาออกตั้งนาน แล้วไม่ใช่ที่ญี่ปุ่นด้วย”

ตัวอย่างที่ 2 ความคิดเห็นที่ 1 : นำส่งสารคู่กรณี..ต้องมารับผิดชอบ..

ความคิดเห็นที่ 2 : เห็นด้วยเลยขั้บมาดีๆแท้ๆ

(2.2.1 ; ความคิดเห็นที่ 5)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 “เห็นด้วย” เป็นการแทนที่ “นำส่งสารคู่กรณี..ต้องมารับผิดชอบ”

2.3 การละ ในงานวิจัยนี้พบกลวิธีการละ 2 ประเภท ได้แก่ การละหน่วยเดิมที่เป็นนาม และการละหน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค ดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 13 แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทการละ

ประเภทของการละ	ความถี่ที่ปรากฏ	ร้อยละ
2.3.1 การละหน่วยเดิมที่เป็นนาม	9	12.68
1) การละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งประธาน	7	9.86
2) การละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งกรรม	2	2.82
3) การละหน่วยเดิมที่เป็นนาม ทั้งตำแหน่งประธาน และตำแหน่งกรรม	0	0.00
2.3.2 การละหน่วยเดิมที่เป็นกริยา	0	0.00
2.3.3 การละหน่วยเดิมที่เป็นอนุพจน์หรือประโยค	3	4.22
รวม	12	16.90

2.3.1 การละหน่วยเดิมที่เป็นนาม ในงานวิจัยนี้พบการละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งประธาน และการละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งกรรม

1) การละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งประธาน ดังตัวอย่างต่อไปนี้
ตัวอย่างที่ 1 ความคิดเห็นที่ 1 : พ่อแม่เป็นแบบนี้ แล้วอนาคตลูกจะเป็นอย่างไร พ่อแม่ควรเป็นแบบอย่างดูแลลูกให้ดีลูกแค่สามเดือนทิ้งลูกไปได้เนอะรักพ่อกว่าลูก
ความคิดเห็นที่ 2 : โอแค่ 3ด จะรู้จักหิบบวดนมไหม ถ้าหิว

(2.3.1-1 ; ความคิดเห็นที่ 2)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 เป็นการละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งประธาน นั่นคือ “ลูก”

ตัวอย่างที่ 2 ความคิดเห็นที่ 1: อุทัยไม่มีเด็กแฉ่นะคะน้องไปทริปปั่นคะ
ความคิดเห็นที่ 2 : อ้อปาด ยกล้อ ขนาดนั้นหรือครับที่เรียกไม่แฉ่น อ้อปัสัก 80 ก็ไปทริปได้ครับ

(2.3.1-1 ; ความคิดเห็นที่ 4)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 เป็นการละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งประธาน นั่นคือ “น้อง”

2) การละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งกรรม ดังตัวอย่างต่อไปนี้
ตัวอย่างที่ 1 ความคิดเห็นที่ 1 : เราก็ดูแลอย่างดี 24 ชมแล้วยังทอดทิ้งไปให้กินในห้องนอนเลย กลัวหิวนอนไม่ตื่น กลัวลูกจะหิว

ความคิดเห็นที่ 2 : กราบบบบบ๑

(2.3.1-2 ; ความคิดเห็นที่ 1)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 เป็นการละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งกรรม นั่นคือ "เรา" หรือบุคคลที่แสดงความคิดเห็นที่ 1

3) การละหน่วยเดิมที่เป็นนามทั้งตำแหน่งประธานและตำแหน่งกรรม ในงานวิจัยนี้ไม่พบการละประเภทนี้

2.3.2 การละหน่วยเดิมที่เป็นกริยา ในงานวิจัยนี้ไม่พบการละประเภทนี้

2.3.3 การละหน่วยเดิมที่เป็นอนุภาคหรือประโยค ดังตัวอย่างต่อไปนี้
ตัวอย่างที่ 1 ความคิดเห็นที่ 1 : เมี่ยมันใช้คาถาถอดจิตตามผัวมันปาวมันผึกจากในเฟสเห็น
ลงกันบ่อยๆ

ความคิดเห็นที่ 2 : เออน๊ะ๑ถ้าจะจริง

(2.3.2 ; ความคิดเห็นที่ 2)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 เป็นการละหน่วยเดิมที่เป็นอนุภาคหรือประโยค นั่นคือ "เมี่ยมันใช้คาถาถอดจิตตามผัวมันปาว"

2.4 การซ้ำ ในงานวิจัยนี้พบกลวิธีการซ้ำ 3 ประเภท ได้แก่ การใช้คำศัพท์ซ้ำรูปเดิมทั้งหมด การใช้คำพ้องความหมาย และการใช้คำจากกลุ่ม ดังในตารางต่อไปนี้

ตาราง 14 แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทรการซ้ำ

ประเภทของการซ้ำ	ความถี่ที่ปรากฏ	ร้อยละ
2.4.1 การใช้คำศัพท์ซ้ำรูปเดิมทั้งหมด	22	30.99
2.4.2 การใช้คำพ้องความหมาย	4	5.63
2.4.3 การใช้คำจากกลุ่ม	2	2.82
รวม	28	39.44

2.4.1 การใช้คำศัพท์ซ้ำรูปเดิมทั้งหมด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ความคิดเห็นที่ 1 : ลูกเรา ป.1 ยังไม่ให้คาดสายตาเลย ยกเว้นตอนไปโรงเรียน ใจมันทำด้วยอะไรนะ

ความคิดเห็นที่ 2 : ลูกชาย 11 ขวบกับลูกสาว 9 ขวบเรายังไม่คลาสสายตาเลยคะ เป็นห่วง

(2.4.1 ; ความคิดเห็นที่ 1)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 “ลูก” และ “ยังไม่คลาสสายตาเลย” เป็นการซ้ำรูปเดิมทั้งหมดกับคำที่มีในความคิดเห็นที่ 1

ตัวอย่างที่ 2 ความคิดเห็นที่ 1 : น้องเสียชีวิตหอคะ

ความคิดเห็นที่ 2 : น้องไม่ได้เสียชีวิตคะ

(2.4.1 ; ความคิดเห็นที่ 6)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 “น้อง” และ “เสียชีวิต” เป็นการซ้ำรูปเดิมทั้งหมดกับคำที่มีในความคิดเห็นที่ 1

ตัวอย่างที่ 3 ความคิดเห็นที่ 1 : น่าสงสารคู่วรณ..ต้องมารับผิดชอบ..

ความคิดเห็นที่ 2 : จริงๆคร่ำสงสารมาก

(2.4.1 ; ความคิดเห็นที่ 16)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 “สงสาร” เป็นการซ้ำรูปเดิมทั้งหมดกับคำที่มีในความคิดเห็นที่ 1

2.4.2 การใช้คำพ้องความหมาย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ความคิดเห็นที่ 1 : เมียมั่นใช้คาถาถอดจิตตามผัวมันไปว่ามันผีจากในเฟสเห็นลงกันบ่อยๆ

ความคิดเห็นที่ 2 : ตอนนี้มีวิชาใหม่ถอดกางเกงในน้องเมียด้วย

(2.4.2 ; ความคิดเห็นที่ 1)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 “วิชา” เป็นการซ้ำโดยใช้คำพ้องความหมาย นั่นคือ ซ้ำกับ “คาถา” ที่มีในความคิดเห็นที่ 1

ตัวอย่างที่ 2 ความคิดเห็นที่ 1 : อยากดู บักล้าเบ้ง Non Nuntawat

ความคิดเห็นที่ 2 : แค่นี้กะย่านไฉ่ เดียวพาเบ้งๆ

(2.4.2 ; ความคิดเห็นที่ 2)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 “ย่าน” ซึ่งเป็นภาษาอีสาน แปลว่า กลัว เป็นการซ้ำโดยใช้คำพ้องความหมาย นั่นคือ ซ้ำกับ “บักล้า” ที่มีในความคิดเห็นที่ 1 ซึ่งเป็นภาษาอีสานเช่นกัน แปลว่า ไม่กล้า

2.4.3 การใช้คำจำกัดกลุ่ม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ความคิดเห็นที่ 1 : น้องเสียชีวิตหอคะ

ความคิดเห็นที่ 2 : พี่ไม่กล้าอ่านดูแต่รูป...อ่านแต่คอมเม้น..ฟังแล้วเครียด..

สงสารเด็ก

(2.4.3 ; ความคิดเห็นที่ 1)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 “เด็ก” เป็นการซ้ำโดยใช้คำจากกลุ่ม นั่นคือ ซ้ำกับ “น้อง” ที่มีในความคิดเห็นที่ 1

ตัวอย่างที่ 2 ความคิดเห็นที่ 1 : ไม่น่าสงสารเลยทำอะไรไม่คิดหน้าคิดหลังเห็นแต่ความ

สนุกสนาน

ความคิดเห็นที่ 2 : เคยผ่านช่วงเวลานี้ใหม่ความคิดอยู่ตรงไหน

(2.4.3 ; ความคิดเห็นที่ 2)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 “ความคิด” เป็นการซ้ำโดยใช้คำจากกลุ่ม นั่นคือ ซ้ำกับ “คิดหน้าคิดหลัง” ที่มีในความคิดเห็นที่ 1

2.5 การใช้คำเชื่อม ในงานวิจัยนี้พบกลวิธีการใช้คำเชื่อมเพื่อเชื่อมโยงความระหว่างความคิดเห็นของผู้อ่านเพียงข้อความเดียวเท่านั้น ดังในตารางและตัวอย่างต่อไปนี้

ตาราง 15 แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทการใช้คำเชื่อม

ประเภทของการใช้คำเชื่อม	ความถี่ที่ปรากฏ	ร้อยละ
การใช้คำเชื่อมแสดงเงื่อนไข	1	1.41
รวม	1	1.41

ตัวอย่างที่ 1 ความคิดเห็นที่ 1 : สงสารคนขับกระบะที่ขับมาดีๆแล้วต้องชดใช้ค่าเสียหาย

ความคิดเห็นที่ 2 : ถ้าเขาไปตามเลนค่านั้นไม่ผิดแน่นอน นอกจากเค้ามาขับ ไม่
ต้องเสียสัปดาห์ ถ้ารถกระบะเสียหายก็เรียกค่าเสียหายได้ นอกเสียจากเขามีน้ำใจ
จะค่าทำศพเขาเล็กๆน้อยๆหรือมากก็แล้วแต่

(2.5 ; ความคิดเห็นที่ 1)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 คำว่า “ถ้า” เป็นการเชื่อมโยงความโดยการใช้คำเชื่อมที่แสดงเงื่อนไข เพื่อแสดงความคิดเห็นหรือตอบกลับไปยังบุคคลที่แสดงความคิดเห็นที่ 1

2.6 การใช้กลไกที่นอกเหนือจากรูปภาษา หรือการมีประสบการณ์ร่วมกัน ผลการวิจัยของการเชื่อมโยงความประเภทนี้ ดังในตารางและตัวอย่างต่อไปนี้

ตาราง 16 แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทกลไกที่นอกเหนือจากภาษา

กลไกที่นอกเหนือจากภาษา	ความถี่ที่ปรากฏ	ร้อยละ
กลไกที่นอกเหนือจากภาษา หรือการมี ประสบการณ์ร่วมกัน	2	2.82
รวม	2	2.82

ตัวอย่างที่ 1 ความคิดเห็นที่ 1 : จงใจจะทิ้งรึป่าวของสำคัญของลูกวางไว้เพื่อ

ความคิดเห็นที่ 2 : ปล่อยแล้วเหมือนจงใจทิ้งนะป๊ะ

(2.6 ; ความคิดเห็นที่ 1)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 คำว่า “ปล่อย” “ป๊ะ” ผู้อ่านจะสามารถเข้าใจความหมายหรือ
ตีความได้ ก็ต่อเมื่อผู้อ่านเข้าใจภาษาถิ่นที่ผู้แสดงความคิดเห็นได้ใช้ภาษาตามภูมิลำเนาของตนเอง
ในการแสดงความคิดเห็น

2.7 การใช้ข้อความแสดงอารมณ์ความรู้สึก และสัญลักษณ์ เพื่อเชื่อมโยง
ความระหว่างความคิดเห็นของผู้อ่าน ดังในตารางและตัวอย่างต่อไปนี้

ตาราง 17 แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความโดยการใช้ข้อความแสดงอารมณ์ความรู้สึก
และสัญลักษณ์

การใช้ข้อความแสดงอารมณ์ความรู้สึก และ สัญลักษณ์	ความถี่ที่ปรากฏ	ร้อยละ
การใช้ข้อความแสดงอารมณ์ความรู้สึก และ สัญลักษณ์	9	12.68
รวม	9	12.68

ตัวอย่างที่ 1 ความคิดเห็นที่ 1 : เราแอบน้ำยังเอาลูกใส่รถเข็นไปรอนในห้องน้ำด้วยเลย
ใจคอทำ ด้วยอะไรคะ

ความคิดเห็นที่ 2 :

(2.7 ; ความคิดเห็นที่ 1)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 เป็นการใช้สัญลักษณ์เชื่อมโยงความหรือตอบกลับไปยังบุคคลที่แสดงความคิดเห็นที่ 1 เพื่อแสดงความรู้สึกชอบนั่นเอง

ตัวอย่างที่ 2 ความคิดเห็นที่ 1 : น้องเสียชีวิตหอคะ

ความคิดเห็นที่ 2 : พี่ไม่กล้าอ่านดูแต่รูป...อ่านแต่คอมเม้น..ฟังแล้วเครียด..

สงสารเด็ก

(2.7 ; ความคิดเห็นที่ 5)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 คำว่า “ไม่กล้า” “เครียด” “สงสาร” เป็นการแสดงอารมณ์ความรู้สึก เพื่อเชื่อมโยงความหรือตอบกลับไปยังบุคคลที่แสดงความคิดเห็นที่ 1

ตัวอย่างที่ 3 ความคิดเห็นที่ 1 : คนขับกระบะ you're my hero

ความคิดเห็นที่ 2 :

(2.6 ; ความคิดเห็นที่ 9)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 เป็นการใช้สัญลักษณ์เชื่อมโยงความหรือตอบกลับไปยังบุคคลที่แสดงความคิดเห็นที่ 1 เพื่อแสดงความรู้สึกชอบหรือเห็นด้วยนั่นเอง

2.8 การแสดงความคิดเห็นเพื่อเชื่อมโยงความไปยังพาดหัวข่าว ผู้วิจัยพบว่าการแสดงความคิดเห็นหรือตอบกลับไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้ ในบางความคิดเห็นนั้นไม่สามารถเชื่อมโยงความไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้ได้ แต่เป็นการแสดงความคิดเห็นเพื่อเชื่อมโยงความไปยังพาดหัวข่าว ดังในตารางและตัวอย่างต่อไปนี้

ตาราง 18 แสดงกลวิธีการเชื่อมโยงความโดยการแสดงความคิดเห็นเพื่อเชื่อมโยงความไปยังพาดหัวข่าว

การแสดงความคิดเห็นเพื่อเชื่อมโยงความไปยังพาดหัวข่าว	ความถี่ที่ปรากฏ	ร้อยละ
การแสดงความคิดเห็นเพื่อเชื่อมโยงความไปยังพาดหัวข่าว	4	5.63
รวม	4	5.63

ตัวอย่างที่ 1 ความคิดเห็นที่ 1 : ไปให้ยายเลี้ยงดีที่สุด

ความคิดเห็นที่ 2 : อยากเห็นหน้าคนที่มันทิ้งลูกจัง

(2.8 ; ความคิดเห็นที่ 2)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 เป็นการแสดงความคิดเห็นที่เชื่อมโยงความไปยังพาดหัวข่าว นั่นคือ “ผีพนันเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่นปอนฝรั่งเขมร”

ตัวอย่างที่ 2 ความคิดเห็นที่ 1 : ไม่น่าสงสารเลยทำอะไรไม่คิดหน้าคิดหลังเห็นแต่ความ

สนุกสนาน

ความคิดเห็นที่ 2 : ไม่กล้าดูคลิปเลยช้ำเร็วมาก

(2.8 ; ความคิดเห็นที่ 3)

จากตัวอย่างในความคิดเห็นที่ 2 เป็นการแสดงความคิดเห็นที่เชื่อมโยงความไปยังพาดหัวข่าว นั่นคือ “แก๊งแว่นอุทัยชิงจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน”

บทที่ 5

บทสรุป

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก เรื่องเล่าเช้านี้” ผู้วิจัยมุ่งศึกษากลวิธีการเชื่อมโยงความ โดยวัตถุประสงค์ของงานวิจัย คือ วิเคราะห์กลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่าน และวิเคราะห์กลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างความคิดเห็นของผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้” ว่ามีการปรากฏกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทใดบ้าง และกลวิธีการเชื่อมโยงความประเภทใดปรากฏมากที่สุดหรือเป็นที่นิยมใช้มากที่สุด

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยรวบรวมจาก www.facebook.com ในเพจ “เรื่องเล่าเช้านี้” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากพาดหัวข่าวและความคิดเห็นของผู้อ่าน ซึ่งคัดเลือกข้อมูลโดยวิธีการสุ่ม (Random Sampling) จาก 5 อันดับข่าว ประจำวันที่ 25 กรกฎาคม 2559 ที่มีผู้ชมส่งข้อความ (SMS) และแฟนข่าวกดถูกใจ (like) ผ่านเฟซบุ๊กมากที่สุด ได้แก่

- พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 “ผีพนันเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้าม
เล่นปอนฝรั่งเขมร”
- พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 “ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจูออนเดินประคบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้น
แท็กซี่”
- พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 “แก๊งแว่นอุทัยฯชิงจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาว
ท้อง 6 เดือน”
- พาดหัวข่าวอันดับที่ 4 “เจ้าของบ้านผวา อัคคีปฐางด้วยาวเลื้อยชุกบ้านนาน 3 วัน
ก๊วยยังไม่พบตัว”
- พาดหัวข่าวอันดับที่ 5 “แขกร่วมใส่ชุดสีแดง เดินรำนางานศพไว้อาลัยผู้ตายที่
เพชรบูรณ์”

ส่วนข้อมูลความคิดเห็นของผู้อ่าน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมทุกความคิดเห็นที่ปรากฏในแต่ละหัวข่าวนั้น ทั้งความคิดเห็นที่แสดงไปยังพาดหัวข่าว จำนวน 366 ความคิดเห็น และความคิดเห็นที่แสดงหรือตอบกลับไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้จำนวน 44 ความคิดเห็น โดยเรียงลำดับตามเวลาล่าสุดที่แสดงความคิดเห็น ซึ่งข้อมูลที่รวบรวมนั้นมีทั้งที่เป็นข้อความและรูปภาพหรือที่เรียกว่า สติกเกอร์ (sticker)

จากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์กลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่าน และการเชื่อมโยงความระหว่างความคิดเห็นของผู้อ่านที่แสดงหรือตอบกลับไปยังความคิดเห็นก่อนหน้า โดยนำหลักเกณฑ์การแบ่งประเภทการเชื่อมโยงความตามเกณฑ์ของฮัลลiday และฮาซัน (Halliday and Hasan, 1976) และสมทรง บุรุษพัฒน์ (2537) มาผสมผสานกันและคัดเลือกเฉพาะหลักเกณฑ์ที่มีความใกล้เคียงกับงานวิจัยนี้ เนื่องจากข้อมูลเป็นภาษาไทย ผู้วิจัยจึงนำเกณฑ์บางข้อของสมทรง บุรุษพัฒน์ (2537) มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยสามารถสรุปผลการวิจัย ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 19 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างกลวิธีการเชื่อมโยงความของพาดหัวข่าวและความคิดเห็นของผู้อ่าน กับกลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างความคิดเห็นของผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้”

กลวิธีการเชื่อมโยงความ	ระหว่างพาดหัวข่าวกับ ความคิดเห็นของผู้อ่าน (ร้อยละ)	ระหว่างความ คิดเห็นของผู้อ่าน (ร้อยละ)
1. การอ้างถึง	15.62	14.08
2. การแทนที่	11.08	7.04
3. การละ	19.46	16.90
4. การซ้ำ	32.53	39.44
5. การใช้คำเชื่อม	0.28	1.41
6. การใช้กลไกที่นอกเหนือจากรูปภาษา หรือการมีประสบการณ์ร่วมกัน	3.13	2.82
7. การใช้ข้อความแสดงอารมณ์ ความรู้สึกร่วม และสัญลักษณ์	17.90	12.68
8. การแสดงความคิดเห็นเพื่อเชื่อมโยง ความไปยัง พาดหัวข่าว	-	5.63
รวม	100	100

1. กลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้”

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยพบว่ากลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้” มีทั้งหมด 7 ประเภท ซึ่งเรียงลำดับตามความถี่ในการปรากฏการเชื่อมโยงความประเภทต่างๆได้ ดังที่แสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 20 แสดงการจัดอันดับของกลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้”

อันดับที่	กลวิธีการเชื่อมโยงความ	ร้อยละ
1	การซ้ำ	32.53
2	การละ	19.46
3	การใช้ข้อความแสดงอารมณ์ความรู้สึก และ สัญลักษณ์	17.90
4	การอ้างถึง	15.62
5	การแทนที่	11.08
6	การใช้กลไกที่นอกเหนือจากภาษา หรือการ มีประสบการณ์ร่วมกัน	3.13
7	การใช้คำเชื่อม	0.28
	รวม	100

1.1 การซ้ำ พบการปรากฏเป็นจำนวนทั้งหมด 229 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 32.53 ซึ่งถือว่าเป็นกลวิธีการเชื่อมโยงความที่ปรากฏมากที่สุดจากกลวิธีการเชื่อมโยงความทั้งหมด แบ่งออกเป็น 3 ประเภท และเรียงลำดับตามความถี่ในการปรากฏ ได้แก่ การใช้คำศัพท์ซ้ำรูปเดิมทั้งหมด ซึ่งปรากฏมากที่สุด รองลงมา คือ การใช้คำจากกลุ่ม และการใช้คำพ้องความหมายตามลำดับ

1.1.1 การใช้คำศัพท์ซ้ำรูปเดิมทั้งหมด เป็นประเภทการซ้ำที่ปรากฏมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.33

1.1.2 การใช้คำจากกลุ่ม เป็นประเภทการซ้ำที่ปรากฏมากเป็นอันดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 12.50

1.1.3 การใช้คำพ้องความหมาย เป็นประเภทการซ้ำที่ปรากฏน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.70

1.2 การละ พบบการปรากฏเป็นจำนวนทั้งหมด 137 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 19.46 แบ่งออกเป็น 3 ประเภท และเรียงลำดับตามความถี่ในการปรากฏ ได้แก่ การละหน่วยเดิมที่เป็นนาม ซึ่งปรากฏมากที่สุด รองลงมา คือ การละหน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค และการละหน่วยเดิมที่เป็นกริยา ตามลำดับ

1.2.1 การละหน่วยเดิมที่เป็นนาม เป็นประเภทการละที่ปรากฏมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.34 ซึ่งมี 3 ลักษณะ ได้แก่ การละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งประธาน การละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งกรรม และการละหน่วยเดิมที่เป็นนามทั้งตำแหน่งประธานและตำแหน่งกรรม โดยพบว่าการละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งประธานมีการปรากฏมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.07 รองลงมา คือ การละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งกรรม คิดเป็นร้อยละ 2.27 ส่วนการละหน่วยเดิมที่เป็นนามทั้งตำแหน่งประธานและตำแหน่งกรรม พบว่ามีการปรากฏน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.99

1.2.2 การละหน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค เป็นประเภทการละที่ปรากฏมากเป็นอันดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 2.84

1.2.3 การละหน่วยเดิมที่เป็นกริยา เป็นประเภทการละที่ปรากฏน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.28

1.3 การใช้ข้อความแสดงอารมณ์ความรู้สึก และสัญลักษณ์ พบการปรากฏเป็นจำนวนทั้งหมด 126 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 17.90

1.4 การอ้างถึง พบบการปรากฏเป็นจำนวนทั้งหมด 110 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 15.62 แบ่งออกเป็น 3 ประเภท และเรียงลำดับตามความถี่ในการปรากฏ ได้แก่ การอ้างถึงด้วยบุรุษ ซึ่งปรากฏมากที่สุด รองลงมา คือ การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบ และการอ้างถึงด้วยการชี้เฉพาะตามลำดับ

1.4.1 การอ้างถึงด้วยบุรุษ เป็นประเภทการอ้างถึงที่ปรากฏมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.81 และรูปภาษาที่ใช้ในการอ้างถึงประเภทนี้ ได้แก่ การใช้บุรุษสรรพนาม คำเรียกญาติ ชื่อเฉพาะ และชื่อแสดงตำแหน่งหรือฐานะ โดยพบว่าการใช้บุรุษสรรพนามมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.26 รองลงมา คือ การใช้คำเรียกญาติ คิดเป็นร้อยละ 2.27 ส่วนการใช้ชื่อเฉพาะ และการใช้ชื่อแสดงตำแหน่งหรือฐานะ พบว่ามีจำนวนเท่ากัน และมีการปรากฏน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.14

1.4.2 การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบ เป็นประเภทการอ้างถึงที่ปรากฏมากเป็นอันดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 5.54 ซึ่งมี 3 ลักษณะและเรียงลำดับตามความถี่ในการปรากฏ ได้แก่ การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์ ซึ่งมีการปรากฏมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.13 รองลงมา คือ การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่ไม่ปรากฏรูปคำบ่งหรือละคำบ่ง คิดเป็นร้อยละ 1.70 ส่วนการอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่มีคำบ่งชัดเจน พบว่ามีการปรากฏน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.71

1.4.3 การอ้างถึงด้วยการชี้เฉพาะ เป็นประเภทการอ้างถึงที่ปรากฏน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.27

1.5 การแทนที่ พบการปรากฏเป็นจำนวนทั้งหมด 78 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 11.08 แบ่งออกเป็น 3 ประเภท และเรียงลำดับตามความถี่ในการปรากฏ ได้แก่ การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นอนุพจน์หรือประโยค ซึ่งปรากฏมากที่สุด รองลงมา คือ การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นนาม และการแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นกริยา ตามลำดับ

1.5.1 การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นอนุพจน์หรือประโยค เป็นประเภทการแทนที่ที่ปรากฏมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.97

1.5.2 การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นนาม เป็นประเภทการแทนที่ที่ปรากฏมากเป็นอันดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 4.97

1.5.3 การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นกริยา เป็นประเภทการแทนที่ที่ปรากฏน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.14

1.6 การใช้กลไกที่นอกเหนือจากรูปภาษา หรือการมีประสบการณ์ร่วมกัน พบการปรากฏเป็นจำนวนทั้งหมด 22 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 3.13

1.7 การใช้คำเชื่อม พบการปรากฏเป็นจำนวนทั้งหมด 2 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 0.28 ซึ่งถือว่าเป็นกลวิธีการเชื่อมโยงความที่ปรากฏน้อยที่สุดจากกลวิธีการเชื่อมโยงความทั้งหมด

2. กลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างความคิดเห็นของผู้อ่านที่แสดง หรือตอบกลับไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้ในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้”

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยพบว่ากลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างความคิดเห็นของผู้อ่านที่แสดงหรือตอบกลับไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้ในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้” มีทั้งหมด 8 ประเภท ซึ่งเรียงลำดับตามความถี่ในการปรากฏการเชื่อมโยงความประเภทต่างๆ ได้ ดังที่แสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 21 แสดงการจัดอันดับของกลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างความคิดเห็นของผู้อ่านในเพลงเฟซบุ๊ก "เรื่องเล่าเช้านี้"

อันดับที่	กลวิธีการเชื่อมโยงความ	ร้อยละ
1	การซ้ำ	39.44
2	การละ	16.90
3	การอ้างถึง	14.08
4	การใช้ข้อความแสดงอารมณ์ความรู้สึก และ สัญลักษณ์	12.68
5	การแทนที่	7.04
6	การแสดงความคิดเห็นเพื่อเชื่อมโยงความไปยัง พาดหัวข่าว	5.63
7	การใช้กลไกที่นอกเหนือจากภาษา หรือการมี ประสบการณ์ร่วมกัน	2.82
8	การใช้คำเชื่อม	1.41
รวม		100

2.1 การซ้ำ พบการปรากฏเป็นจำนวนทั้งหมด 28 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 39.44 ซึ่งถือว่าเป็นกลวิธีการเชื่อมโยงความที่ปรากฏมากที่สุดจากกลวิธีการเชื่อมโยงความทั้งหมด ในงานวิจัยนี้พบกลวิธีการซ้ำ 3 ประเภท และเรียงลำดับตามความถี่ในการปรากฏ ได้แก่ การใช้คำศัพท์ซ้ำรูปเดิมทั้งหมด ซึ่งปรากฏมากที่สุด รองลงมา คือ การใช้คำพ้องความหมาย และการใช้คำจากกลุ่มตามลำดับ

2.1.1 การใช้คำศัพท์ซ้ำรูปเดิมทั้งหมด เป็นประเภทการซ้ำที่ปรากฏมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.99

2.1.2 การใช้คำพ้องความหมาย เป็นประเภทการซ้ำที่ปรากฏมากเป็นอันดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 5.63

2.1.3 การใช้คำจากกลุ่ม เป็นประเภทการซ้ำที่ปรากฏมากเป็นอันดับ 3 คิดเป็นร้อยละ 2.82

2.2 การละ พบบการปรากฏเป็นจำนวนทั้งหมด 12 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 16.90 ในงานวิจัยนี้พบกลวิธีการละ 2 ประเภท ได้แก่ การละหน่วยเดิมที่เป็นนาม และการละหน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค

2.2.1 การละหน่วยเดิมที่เป็นนาม เป็นประเภทการละที่ปรากฏมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.68 ในงานวิจัยนี้พบการละประเภทนี้ 2 ลักษณะ คือ การละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งประธาน คิดเป็นร้อยละ 9.86 และการละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งกรรม คิดเป็นร้อยละ 2.82

2.2.2 การละหน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค เป็นประเภทการละที่ปรากฏมากเป็นอันดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 4.22

2.3 การอ้างถึง พบบการปรากฏเป็นจำนวนทั้งหมด 10 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 14.08 ในงานวิจัยนี้พบกลวิธีการอ้างถึง 2 ประเภท ได้แก่ การอ้างถึงด้วยบุรุษ และการอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบ

2.3.1 การอ้างถึงด้วยบุรุษ เป็นประเภทการอ้างถึงที่ปรากฏมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.86 และรูปภาษาที่พบในการอ้างถึงประเภทนี้ได้แก่ การใช้บุรุษสรรพนาม คำเรียกญาติ และชื่อเฉพาะ โดยพบว่ามีการใช้บุรุษสรรพนามมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.04 ส่วนการใช้คำเรียกญาติและการใช้ชื่อเฉพาะ พบว่ามีจำนวนเท่ากัน และมีการปรากฏน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.41

2.3.2 การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบ เป็นประเภทการอ้างถึงที่ปรากฏมากเป็นอันดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 4.22 ซึ่งในงานวิจัยนี้พบการอ้างถึงประเภทนี้ 2 ลักษณะ คือ การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่ไม่ปรากฏรูปคำบ่งหรือละคำบ่ง คิดเป็นร้อยละ 2.81 และการอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่มีคำบ่งชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 1.41

2.4 การใช้ข้อความแสดงอารมณ์ความรู้สึก และสัญรูปอารมณ์ พบบการปรากฏเป็นจำนวนทั้งหมด 9 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 12.68

2.5 การแทนที่ ในงานวิจัยนี้ไม่พบการแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นนาม และการแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นกริยา พบเพียงการแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยคเท่านั้น ซึ่งปรากฏเป็นจำนวนทั้งหมด 5 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 7.04

2.6 การแสดงความคิดเห็นเพื่อเชื่อมโยงความไปยังพาดหัวข่าว พบบการปรากฏเป็นจำนวนทั้งหมด 4 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 5.63

2.7 การใช้กลไกที่นอกเหนือจากรูปภาษา หรือการมีประสบการณ์ร่วมกัน พบบการปรากฏเป็นจำนวนทั้งหมด 2 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 2.82

2.8 การใช้คำเชื่อม พบการปรากฏเป็นจำนวนทั้งหมด 1 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 1.41 ซึ่งถือว่าเป็นกลวิธีการเชื่อมโยงความที่ปรากฏน้อยที่สุดจากกลวิธีการเชื่อมโยงความทั้งหมด

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์การเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้” ผู้วิจัยได้ดัดแปลงหลักเกณฑ์การแบ่งประเภทการเชื่อมโยงความตามเกณฑ์ของฮัลลidayและฮาซัน (Halliday and Hasan, 1976) และสมทรง บุรุษพัฒน์ (2537) เพื่อให้ครอบคลุมการวิเคราะห์งานวิจัยที่เป็นภาษาไทย กล่าวคือ ใช้เกณฑ์ของฮัลลidayและฮาซัน 5 ประเภท ได้แก่ การอ้างถึง (reference) การแทนที่ (substitution) การละ (ellipsis) การซ้ำ (reiteration) และการใช้คำเชื่อม (conjunction) ส่วนประเภทของการเชื่อมโยงความที่ไม่มีตามเกณฑ์ของฮัลลidayและฮาซัน หรือเป็นการเชื่อมโยงความที่มีในภาษาไทยนั้น ผู้วิจัยจะยึดตามเกณฑ์ของสมทรง บุรุษพัฒน์ ได้แก่ การอ้างถึงโดยใช้คำเรียกญาติ ชื่อเฉพาะ และชื่อแสดงตำแหน่งหรือฐานะ รวมทั้งการใช้กลไกที่นอกเหนือจากรูปภาษา หรือการมีประสบการณ์ร่วมกัน ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยอื่นๆ เช่น งานวิจัยของศิริพร ปัญญาเมธิกุล (2546) ศึกษาการเชื่อมโยงความที่มีข้อมูลเป็นภาษาไทยนั้น จะใช้เกณฑ์ของวิภา ฌานวงศ์ (Wipah Chanawangsa, 1986) เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ ซึ่งตามเกณฑ์ของวิภา ฌานวงศ์นั้น จะไม่มีกลวิธีการเชื่อมโยงความโดยใช้กลไกที่นอกเหนือจากรูปภาษา

ผลการวิจัยกลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่าน และการเชื่อมโยงความระหว่างความคิดเห็นของผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้” นั้น ไม่เป็นไปตามสมมติฐานทั้งสองข้อของงานวิจัย กล่าวคือ ในผลการวิจัย พบว่าการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่านใช้กลวิธีการซ้ำคำหรือซ้ำข้อความมากที่สุดถึงร้อยละ 32.53 และการเชื่อมโยงความระหว่างความคิดเห็นของผู้อ่านใช้กลวิธีการซ้ำคำหรือซ้ำข้อความมากที่สุดถึงร้อยละ 39.44 ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยอื่นๆที่พบกลวิธีการเชื่อมโยงความด้วยการอ้างถึงมากที่สุด เช่น งานวิจัยของศิริพร ปัญญาเมธิกุล (2546) นกัศกร อาธิ์พรณ (2552)

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยกลวิธีการเชื่อมโยงความในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้” ทั้งการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่าน และการเชื่อมโยงความระหว่างความคิดเห็นของผู้อ่านที่แสดงหรือตอบกลับไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้ พบการใช้คำเชื่อมน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 0.28 และร้อยละ 1.41 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากขอบเขตของการวิจัยนี้ที่ไม่ได้นำรวมการวิเคราะห์การเชื่อมโยงความระหว่างข้อความที่ปรากฏในความคิดเห็นเดียวกัน

เนื่องจากคำเชื่อมที่ปรากฏในข้อมูลส่วนใหญ่จะเป็นคำเชื่อมระหว่างข้อความที่อยู่ในความคิดเห็นเดียวกัน ซึ่งผู้วิจัยมีได้นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

นอกเหนือจากผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยยังพบว่า ใน 1 ความคิดเห็นนั้น ส่วนใหญ่จะมีกลวิธีการเชื่อมโยงความมากกว่า 1 ประเภททั้งความคิดเห็นที่มีลักษณะสั้นและความคิดเห็นที่มีลักษณะยาว ซึ่งพิจารณาได้จากจำนวนความคิดเห็นที่แสดงไปยังพาดหัวข่าวทั้งหมด 366 ความคิดเห็น แต่มีความถี่ที่ปรากฏการเชื่อมโยงความประเภทต่างๆทั้งหมด 704 ข้อความ ส่วนความคิดเห็นที่แสดงหรือตอบกลับไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้ที่มีจำนวนทั้งหมด 44 ความคิดเห็น แต่มีความถี่ที่ปรากฏการเชื่อมโยงความประเภทต่างๆทั้งหมด 71 ข้อความ จึงสรุปได้ว่าใน 1 ความคิดเห็นนั้นสามารถมีกลวิธีการเชื่อมโยงความทั้ง 1 ประเภท และมากกว่า 1 ประเภท นอกจากนั้นจากข้อมูลความคิดเห็น พบว่า มีจำนวนความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากระหว่างความคิดเห็นที่แสดงไปยังพาดหัวข่าวทั้งหมด 366 ความคิดเห็น และความคิดเห็นที่แสดงหรือตอบกลับไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้ที่มีจำนวนทั้งหมด 44 ความคิดเห็น ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากผู้แสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่จะแสดงความคิดเห็นไปยังข่าวโดยตรง หรือเกี่ยวข้องกับข่าวนั้นๆ แต่มีผู้แสดงความคิดเห็นบางส่วนที่ตอบกลับไปยังบุคคลอื่นที่แสดงความคิดเห็นก่อนหน้านี้

ผลการวิจัยนี้พบประเภทการเชื่อมโยงความที่แตกต่างจากงานวิจัยอื่นๆ ได้แก่ ประเภทย่อยของการอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบ ซึ่งมี 3 ลักษณะ คือ การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่มีคำบ่งชี้ชัดเจน การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่ไม่ปรากฏรูปคำบ่งหรือละคำบ่ง และการอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์ นอกจากนั้นยังพบว่ามีการใช้ข้อความแสดงอารมณ์ความรู้สึกและสัญลักษณ์ (emoticon or sticker) ที่สามารถใช้เป็นกลวิธีการเชื่อมโยงความได้อีกด้วย และจากงานวิจัยนี้ทำให้ทราบว่า การเชื่อมโยงความนั้นสามารถทำให้เห็นถึงการตีความของผู้อ่านโดยรวมที่ได้จากการอ่านพาดหัวข่าว นั่นคือ ทราบว่าผู้แสดงความคิดเห็นหมายถึงสิ่งใดที่เกี่ยวข้องกับข่าว หรือสิ่งใดที่มีในพาดหัวข่าว

ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้” และเนื่องจากในปัจจุบันมีเทคโนโลยีการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต หรือสื่อออนไลน์ประเภทต่างๆมากมาย ผู้วิจัยจึงเห็นว่ายังมีประเด็นที่ควรจะทำการศึกษาต่อไป นั่นคือ สามารถศึกษาการเชื่อมโยงความจาก www.facebook.com เช่นเดียวกับผู้วิจัย แต่ศึกษาได้จากเพจอื่นๆ เช่น เพจที่เกี่ยวข้องกับทางการเมือง หรือเพจที่

เกี่ยวข้องกับดารา หรืออาจจะศึกษาจากโปรไฟล์ของผู้ใช้เฟสบุ๊กที่มีผู้แสดงความคิดเห็น ทั้งที่เป็นแบบส่วนตัวหรือแบบสาธารณะ เป็นต้น ซึ่งอาจมีผลการวิจัยที่แตกต่างกัน

บรรณานุกรม

- กฤษฎณา ยอดมงคล. (2554). *ระบบสัมพันธ์ในภาษาและบริบท*. เลย: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- กฤษฎดาวรรณ หงส์ดามมภ์. (2543). *ปริจเจทเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย: การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับอุดมการณ์*. กรุงเทพฯ: โครงการวิจัย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กฤษฎดาวรรณ หงส์ดามมภ์, และธีรณัฐ โชคสุวณิช. (2551). *วจนปฏิบัติศาสตร์*. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กานต์วี วมเชย. (2556). *ภาษาไทยเน็ต: ภาษาเฉพาะกลุ่มของคนไทยรุ่นใหม่ในการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต*. กรุงเทพฯ: สถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จันทิมา อังคพนธิกิจ. (2557). *การวิเคราะห์ข้อความ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชัชวดี ศรีลัมพ์. (2544). การใช้ภาษาในห้องสนทนา. *วารสารศิลปศาสตร์*, 1(1), 77-92.
- ชินจิตต์ อธิวกุล. (2553). *การเชื่อมโยงความและความเกี่ยวข้องของเรื่องที่สนทนาในการสนทนาแบบเป็นกันเองระหว่างเพศชายและเพศหญิง (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. (2549). *วาทกรรมการพัฒนา: อำนาจ ความรู้ ความจริง เอกลักษณ์ และความเป็นอื่น (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: วิชาการ.
- ณัฐพร พานโพธิ์ทอง. (2556). *วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ตามแนวภาษาศาสตร์: แนวคิดและการนำมาศึกษาวาทกรรมในภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงพร อ้นไพรวัลย์. (2556). *การใช้ภาษาไทยในการสนทนาบนสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2556*. สืบค้น 26 กันยายน 2559, จาก http://www.swis.act.ac.th/html_edu/act/temp_emp_research/2120.pdf
- ทินวัฒน์ สร้อยกุดเรือ. (2549). *ลักษณะการใช้ภาษาในห้องสนทนาแบบส่วนตัว (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- นภัสกร อาธิ์พรพน. (2552). *กลไกการเชื่อมโยงความในการสนทนาที่ไม่ได้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน กรณีศึกษาในเว็บไซต์ hi5 (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นพวรรณ พันธุเมธา. (2527). *ไวยากรณ์ไทย*. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- นันทิกานต์ ศิลปะศร. (2542). *การศึกษาเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความในรายการสารคดีไทย และสารคดีแปลทางโทรทัศน์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิตยา กาญจนวรรณ. (2548). *การวิเคราะห์โครงสร้างภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิตยสุดา อภินันทาภรณ์. (2534). *ลักษณะการเชื่อมโยงในการรายงานข่าวอาชญากรรมของ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ: การศึกษาภาษาระดับข้อความ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เปลื้อง ณ นคร. (2544). *พจนานุกรม*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2547). *ภาพรวมของการศึกษาสังคมศาสตร์และภาษาศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เพียรศิริ วงศ์วิธานนท์. (2530). *ปริเฉท: มุมมองใหม่ของการศึกษาอภิปรัชญาไทย*. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- เพียรศิริ วงศ์วิธานนท์. (2533). *รายงานการวิจัยเรื่อง โครงสร้างข้อความในทัศนปริเฉท*. กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรวดี อุทธา. (2555). *การเชื่อมโยงความในวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานเรื่อง ชูฉันทอ้าว (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2553). *พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2557). *พจนานุกรมคำใหม่ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน เล่ม 1-2*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- ศิริพร ปัญญาเมธิกุล. (2546). *ความต่อเนื่องของปฏิสัมพันธ์ในห้องสนทนาไทย: การส่งผลกระทบต่อ ระหว่างการเชื่อมโยงความ การมอบผลัด และความเกี่ยวข้องของเรื่องที่สนทนา (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศิริพร ปัญญาเมธิกุล. (2548). ภาษาในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต. *มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์*, 27(1), 63-71.
- ศิริพร ปัญญาเมธิกุล. (2551). การเชื่อมโยงความในห้องสนทนาไทย. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร*, 28(1-2), 186-221.
- สมทรง บุรุษพัฒน์. (2537). *วจนะวิเคราะห์: การวิเคราะห์ภาษาระดับข้อความ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สหธรรมิก.
- สุทธิรักษ์ สุกาจิน. (2550). *สัมพันธสารประเภทขบขันและปัญหาการตีความ* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุภาพร งามประดิษฐ์. (2540). *การเชื่อมโยงความในรายงานข่าวทางโทรทัศน์: ข่าวอ่านกับข่าวสดแบบไม่มีบท* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรรถัย ชินอัศวพงศ์. (2557). *การศึกษาคำคำในภาษาไทยตามแนววรรณคดีชาติพันธุ์และวัฒนธรรม* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อุดม วโรตม์ลิขิตต์. (2545). *ภาษาศาสตร์เหมาะสมเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: ต้นธรรม.
- Brown, G., & Yule, G. (1983). *Discourse Analysis*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Chanawangsa, Wipah. (1986). *Cohesion in Thai* (Doctoral dissertation). Washington DC: Georgetown University.
- Davis, B.H., & Brewer, J.P. (1997). *Electronic Discourse: Linguistic Individuals in Virtual Space*. New York: State University of New York Press.
- Foucault, Michel. (1970). *The Order of Things: An Archaeology of the Human Sciences*. New York: Vintage Books.
- Foucault, Michel. (1972). *The Archaeology of Knowledge*. New York: Pantheon Books.
- Halliday, M.A.K., & Hasan, R. (1976). *Cohesion in English*. London: Longman.
- Kohkaew, Supadtra. (2003). *Cohesion in economic articles from the Thai newspaper "Phujatkan"* (Master's thesis). Nakhonpathom: Mahidol University.
- Longacre, Robert E. (1983a). *The grammar of discourse*. New York: Plenum Press.
- Mongpin, Nantawan. (1989). *Cohesion in Thai Conversation* (Master's thesis). Nakhonpathom: Mahidol University.

เชิงอรรถ

- 1 สถิติการใช้ Internet และ Social Media ล่าสุด (2016) [ออนไลน์]. สืบค้นข้อมูลวันที่ 15 สิงหาคม 2559. จาก <http://www.9tana.com/node/thailand-social-stat-2016/>
- 2 10 เว็บไซต์ฮิตที่คนไทยเปิดบ่อยที่สุด [ออนไลน์]. สืบค้นข้อมูลวันที่ 10 พฤศจิกายน 2558. จาก <http://www.aripfan.com/10web/>
- 3 โพสต์ข้อความ หมายถึง การพิมพ์ข้อความที่ผู้ส่งสารต้องการเผยแพร่ไปยังผู้รับสารผ่านทางเว็บไซต์ต่างๆ เช่น www.facebook.com www.pantip.com เป็นต้น ซึ่งการโพสต์ข้อความลงในเฟชบุ๊กนั้น ทำได้โดยการพิมพ์ลงในช่อง "อัปเดตสถานะ" และสามารถเลือกการแสดงผลว่าจะให้ใครเห็นข้อความได้บ้าง โดยอาจเลือกบุคคล สถานที่ หรือรูปภาพได้ตามต้องการ
สืบค้นข้อมูลวันที่ 15 สิงหาคม 2559. จาก <http://fb.sanook.com/howto/post/message>
- 4 เพจ (Page หรือ Fan Page) เป็นคุณสมบัติหนึ่งของเฟชบุ๊ก ซึ่งเป็นพื้นที่หนึ่งที่เจ้าของเพจสร้างไว้สำหรับการแสดงความคิดเห็น หรือรวบรวมคนที่ชอบอะไรเหมือนกัน หรือไว้เป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์สิ่งต่างๆ ให้แก่คนทั่วไปได้รับทราบ ข้อมูลจะมีลักษณะเป็นข้อมูลสาธารณะ และจำนวนสมาชิกของเพจนั้นๆ สามารถนำมาใช้วัดความนิยมของสินค้าและบริการ หรือวัดชื่อเสียงของหน่วยงานได้อีกด้วย อีกทั้งเพจสามารถเพิ่มเพื่อน (หรือกลุ่มลูกค้า) ได้ตลอด ซึ่งแตกต่างจากโปรไฟล์ปกติที่เจ้าของโปรไฟล์สามารถจำกัดและคัดเลือกผู้เข้าชมได้ และถือเป็นพื้นที่ส่วนตัวของเจ้าของโปรไฟล์นั้นๆ ดังนั้น เพจจึงเป็นเหมือนกระบอกเสียงของธุรกิจและตัวตนของเจ้าของเพจบนเฟชบุ๊ก และออกแบบมาเพื่อช่วยให้เจ้าของเพจได้เชื่อมต่อกับลูกค้าและบรรลุเป้าหมายได้ สืบค้นข้อมูลวันที่ 15 สิงหาคม 2559. จาก <http://www.manacomputers.com/facebook-fanpage-why-popularity/>, <https://www.facebook.com/business/products/pages/>
- 5 การแท็ก (Tag) คือ การสร้างลิงก์หรือเชื่อมโยงไปยังข้อมูลส่วนตัวของบุคคลอื่นในเฟชบุ๊ก และจะมีการเพิ่มโพสต์ไปยังไทม์ไลน์ของบุคคลนั้นด้วย สืบค้นข้อมูลวันที่ 15 สิงหาคม 2559. จาก <https://www.facebook.com/help/124970597582337>

- 6 ๘ เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการเชื่อมโยงความประเทการละ
- 7 สติ๊กเกอร์ คือ ภาพวาดหรือภาพเคลื่อนไหวของตัวละครที่ผู้ใช้เฟสบุ๊กสามารถส่งให้แก่เพื่อนได้เป็นวิธีที่ดีในการแบ่งปันความรู้สึกและเพิ่มบุคลิกภาพให้แก่ผู้ใช้เฟสบุ๊ก สืบค้นข้อมูลวันที่ 5 กันยายน 2559. จาก <https://www.facebook.com/help/333033546818929>
- 8 เป็นการให้ตัวเลขอ้างอิงให้ดูตัวอย่างในภาคผนวก ข เช่น 1.3.1-1 หมายถึง ให้ดูหัวข้อ 1.3.1 นั่นคือ การละหน่วยเดิมที่เป็นนาม และ -1 หมายถึง หัวข้อย่อยที่ 1 นั่นคือ การละหน่วยเดิมที่เป็นนาม ในตำแหน่งประธาน
- 9 อุปลักษณ์ (metaphor) หมายถึง การเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่ง ซึ่งเกิดในมโนทัศน์ หรือที่เรียกว่า อุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์ (conceptual metaphor) โดยปรากฏในรูปของคำพูดต่างๆที่มีความเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เปรียบเทียบกัน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553)

ภาคผนวก ก

พาดหัวข่าวและความคิดเห็น จาก 5 อันดับข่าวที่มีผู้ชมส่งข้อความ (SMS)
และแฟนข่าวกดถูกใจ (like) ผ่านเฟซบุ๊กมากที่สุด ประจำวันที่ 25 กรกฎาคม 2559

พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 “ผีพนันเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่น
ป๋อนม้งเขมร”

ความคิดเห็นที่

- 1 จริตใจทำด้วยอะไร
- 2 อยากเอาตีนลูบน้ำมันจัง
- 3 มะอยากเลี้ยงก็เอาให้กูนี้
- 4 ชั่วหลายเนอะ
- 5 ชีวิตดีดีเนอะเจ้าสองคนผัวเมียเนะ
- 6 ชั่วมากทำไมทำกับน้องเค้าได้คนไม่มีความรับผิดชอบ
- 7 มันจะไปเล่นแล้วมันเอาลูกไปทำไมตัวเสียยิ่งกว่าหมา
- 8 มนุษย์เรานี้มีหลายแบบจริงๆ
- 9 ทำไปได้เน้อ
- 10 เด็กเกิดมากับสภาพแวดล้อมแบบนี้ส่งสารคุณภาพชีวิตของเด็กจัง
- 11 แย่มากเลย พ่อแม่แบบนี้ มันตั้งใจให้เกิดเรื่องแน่
- 12 ลูกเรา ป.1 ยังไม่ให้คาดสายตาเลย ยกเว้นตอนไปโรงเรียน ใจมันทำด้วยอะไรเนาะ
- 12.1 ลูกชาย11ขวบกับลูกสาว9ขวบเรายังไม่คาดสายตาเลยคะ เป็นห่วง
- 13 ต่อไปก็คงไม่เหลืออะไร คงขายหมดไม่เว้นแม้แต่ตัวเองและลูก
- 14 จ้างง่าตึงกู
- 15 พ่อ เขาคงเอาแม่หนูไปจำหน่ายแล้วลูกเขี่ย...
- 16 มีขวตนมตั้งอยู่ด้วย สามเดือนคงหีบจับขวตนมกินเองได้เนอะ
- 17 เราอาบน้ำยังเอาลูกใส่รถเข็นไปรอนในห้องน้ำด้วยเลย ใจคอทำด้วยอะไรคะ
- 17.1 ง้อลูกน่ารักกกกก ขอบีบแก้มหน่อย
- 17.2
- 18 ไปชะหล้าถ้าพ่อแม่บ้าพนันขนาดนี้
- 19 มันเอาสมองส่วนใดคิดทิ้งลูกได้ลงคอ ชั่วจริงๆๆๆ

- 20 ชั่ว
- 21 สู่อายามีลูกเด็ก ภูย่านสูงเฮดแบบนี้ 5555 Phatcharapron Wichaphom Guide
Juthamart
- 21.1 555 โหดร้ายไป
- 21.2 5555555
- 21.3 อยากไปด้วยกะบอก
- 22 นำสงสาร
- 23 สัตว์น่ารักอัย ไม่สิสัตว์ยังรักลูกของมัน
- 24 ไฟไหม้ยังเหลือที่แต่การพนันไม่เคยเหลืออะไร สงสารเด็ก
- 25 เราก็ดูแลอย่างดี 24 ขวบแล้วยังทอดไข่ไปให้กินในห้องนอนเลยกลัวหิว นอนไม่ตื่น กลัว
ลูกจะหิว
- 25.1 กราบบบบบบ 🙏
- 26 ยิงปลาเพลินไปหน่อย
- 27 จะบ้ารึ
- 28 ยังมีจิตสำนึกของความเป็นพ่อเป็นแม่อยู่มั๊ย
- 29 ใจดำมาก เห็นแล้วสงสาร
- 30 คุณทั้ง2ไม่พร้อม และไม่มีคุณสมบัติ ที่จะเป้นพ่อแม่คน
- 31
- 32 พ่อกับแม่หลุดมาจากนรกขุมไหนเนี่ย...เวรกรรมของเด็ก
- 33 เวรกรรมของเด็กจริงๆที่มีพ่อแม่แบบนี้ถ้าไม่พร้อมก็อย่ามีเลยสงสารเด็กน้อยตาดำๆ
- 34 สงสารเด็ก
- 35 NiiNew NubTunk อ่านแล้วมันขึ้น !!!! ตั้งใจทิ้งรีปาว สูติบัตร สมุดสุขภาพพร้อม
- 36 ฝืนมันมันไม่เคยลืมดูลืมตาเลยจริงๆ
- 37 คิดได้อย่างไร...หมาแม่ลูกอ่อนมันยังห่วงลูกมันเลย...นี่อะไรเกิดเป็นคนแท้ๆ..ยังคิดไม่
เป็น..อายหมาวะ...
- 38 พ่อแม่กลับมา ยัง หรือตายคาบ่อนไปแล้ว
- 39 ฝากพี่น้องไว้ระคราวหน้า
- 40 อยากเห็นนาผี2โตนี่ที่มันทั้งลูกเนอะ
- 41 สงสารเด็กที่เกิดมาอยู่ครอบครัวนี้

- 42 เหวตะไลเอี้ยย ซิงเดรัจฉานเกิดจริง ๆ
- 43 โห !!!ใจทำด้วยอะไร ลูกฉัน 18 แล้ว ฉันยังไม่ เป็นห่วงลูกอยู่เลย
- 44 พ่อโหดแม่ชั่วใจ
- 45 ให้สมอง
- 46 พ่อแม่ไม่คิด
- 47 เราว่ามันตั้งใจทิ้งวะ
- 48 กรรมของลูกจริงๆที่มากเกิดกับพ่อแม่แบบนี้
- 49 เหวกรรม
- 50 อนาคตเด็กคนนี้น่าสงสารจัง พ่อแม่แบบนี้แย่มากๆ จับทั้งสองคนทำหมันซะและหาคน
อุปการะเด็ก แยกไปเลย
- 51 ผีพนันทั้งคู่ โดยเฉพาะอีแม่สงสัยหมดตัวก็ขายตัวเล่นต่อเลยมั้ง
- 51.1 ไซคุณพุดถูก
- 52 มันไม่พร้อมมีลูกมันจะมีทำไม
- 53 ผีพนันทั้งคู่สงสัยจะเจอกันในบ่อน
- 54 ตายซะ!!!!
- 55 เอ้อกำๆๆ
- 56 ดีค่ะ
- 57 น่าสงสารจังเหวกรรมจังๆ
- 58 ลูกฉัน9ขวบครึ่งไม่เคยปล่อยเลย
- 59
- 60 คำเดียวเลยส.....
- 61 โถลูกเอี้ย..มีพ่อแม่แยๆแบบนี้..กว่าหนูจะโตหนูจะต้องเจอกับอะไรบ้างไม่อยากจะคิด
เลย
- 62 จงใจจะทิ้งรึป่าวของสำคัญของลูกวางไว้เพื่อ
- 62.1 ผ่อแล้วเหมือนจงใจทิ้งเนาะปี่
- 63 สงสารหนูน้อยเลย
- 64 ใ้ยเนาะตาสีโดนเด็กน้อยได้วาสนาเกิดมาเป็นลูกผีพนัน
- 65 เอี้ย!!เหวกรรม
- 66 ตายายไปไหนทำไมปล่อยหลาน

- 67 กรรมของเด็ก มีพ่อแม่แบบนี้ไม่รู้จะเอาคำไหนมาเปรียบได้กับพ่อ แม่ แบบนี้
 68 พวกไร้จิตสำนึก
 69 หึงไปได้อย่างไรคะ
 70
 71 สงสารเด็กจ้่งพ่อแม่เอาอะไรทำหัวใจถึงได้ใจร้ายขนาดนี้
 72 ผมเคยเจอมากับตัวผิ่ตนนี้..ไม่มีเวทมนต์หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายทำอันตรายผิ่ตนนี้ได้...
 73 สงสารจัง
 74 น่าสงสารเด็กที่มีพ่อแม่แบบนี้ละ
 75 ให้พ่อกะแม่ตายดีกว่ามัย
 76 พุดได้คำเดียวสงสารเด็ก..ผ้าขาวอนาคตจะแปดเปื้อนแค่นั้นมีพ่อแม่แบบนี้
 77 ขอให้เจริญเกิด
 78
 79 สั้นๆ่ายชั่วทั้งคู่
 80 บ้าไปแล้วคนสมัยนี้
 81 'ไม่น่าเป็นแม่คนเลยนะทำไป'ได้
 82 จัยดำมาก
 83 คนแบบนี้หายากที่จะทำตัวได้แย่นขนาดนี้บอกได้คำเดียวแยๆๆ
 84 ตกลงน้องเขาตายไหมคะ
 85 ชั่วจริงๆ
 86 เกินคำบรรยายละหมามันยังรักลูกของมันเลย
 87 ใจคอทำด้วยอะไร ทั้งพ่อทั้งแม่
 88 น้องเขายังอยู่ไหมยังมีชีวิตอยู่ปะ
 89 หน้าสงสารเด็ก
 90 เวรของเด็ก.เมื่อไรบ่อนจะหมดไป
 91 ชั่งลิ้มเลยคะคุณตำรวจให้สมกับที่มันลิ้มลูกเขาให้ลูกลิ้มมันไปเลย
 92 สงสารเด็กน้อย
 93 กรรมแท้ๆ ดินะเด็กไม่เป็นไรมาก
 94 อยากเห็นหน้าพ่อกับแม่เด็กจริงๆ
 95 ดีสิเด็กคนนี้จะได้แกร่ง55555

- 96 ทำไมไม่จ้างคนเลี้ยง..เห....สุดๆเลย
- 97 3เดือน สงสารเด็ก
- 98 มันยังเป็นคนอยู่รึสัต์จริงๆ
- 99 ขนาดนี้เลยนะ
- 100 เวิร์กกรรม?
- 101 นำสงสาร หนูน้อยจัง ขอให้หนูไปสู่ภพภูมิที่ดีนะ
- 102 โทเอยนำสงสารหนูน้อยจังพ่อแม่ทำมัยใจร้ายจังเลย
- 103 เวิร์
- 104 เวิร์
- 105 เรายังเห็ดใจ
- 106 นี่และสิ่งที่เราต้องการทุกๆจริง
- 107 เกินบรรยาย!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
- 108 เค้านคงทำหลายหนแล้ว...สงสารเด็ก
- 109 บ้าไปแล้ว
- 110 ดูแล้ว เหมือนจะทิ้งลูกนะ เพราะเตรียมเอกสารไว้ครบเลย
- 111 จั๋วไร
- 112 มันตั้งใจทิ้ง
- 113 ะยำ เล้ย
- 114 เนื้อคู่กันเนอะ
- 115 ☹☹
- 116 โคดสงสารเด็กเรยอะเค้ายังช่วยเหลือตัวเองไม่ได้โตมาเค้าจะทิ้งพวกคุณมั่งคอยดู!!
- 117 พ่อแม่เป็นแบบนี้ตั้งแต่จุดเริ่มต้นที่ไม่ดีแล้วลูกโตมาจะได้ดียัย(เด็กขาดการอบรมที่ไม่ดีเป็นห่วงชีวิตของเด็กกว่าจะเติบโตมาวิธีไหนดีที่มันดีกว่านี้)
- 118 บุญรักษาเทวดาคุ่มครอง ขอให้อยู่รอดปลอดภัยนะ เจ้าตัวเล็ก
- 119 ใจร้ายจัง สงสารเด็กที่เกิดมามีพ่อแม่แบบนี้
- 120 นำสงสารหนูน้อยจังในเมื่อคุณไม่พร้อมแล้วจะปล่อยให้มีทำไม
- 121 มีจิตใจของความเป็นคนอยู่เปล่า
- 122 ใจร้าย

- 123 คนเรามันเป็นได้ขนาดนี้เลยหรือสงสารเด็กจังที่มีพ่อแม่แบบนี้ไม่ห่วงลูกเลยเวรกรรม
จริง ๆ
- 124 เวรกรรมของเด็กมันนะมาเกิดในครอบครัวนี้ พ่อแม่ไม่ได้เรื่องทั้งคู่
- 125 มีเยอะนะในเรื่องของการพนันมีหลายระดับ.บ้าน.หมู่บ้าน.ตำบล ๔ระดับก็เป็นสาเหตุหนึ่ง
ที่ทำให้มีปัญหาต่างๆตามมา
- 126 เอาเอกสารสำคัญไว้ให้เรียบร้อยคงงใจจะทิ้งน้องแล้วจริงๆ
- 127 จะเบลอบหน้าเด็กทำไมเนี่ยเด็กวัยขนาดนี้คนดูไม่ออกหรือว่าลูกใคร
- 127.1 ตามกฎหมายคะไม่งั้นพ่อแม่เด็กสามารถฟ้องเรียกค่าเสียหายได้คะ
- 127.2 เด็กยังเป็นผู้เยาว์คะต้องเบลอนะคะ
- 128 สุดซึ้งจริงๆไม่น่าเป็นพ่อแม่ใครเลย
- 129 นำสงสารลูกเลย
- 130 เวรกรรมของเด็ก มีพ่อแม่ให้ ๆ
- 131 ดูเอกสารพร้อมนำจะเอาเด็กมาทิ้งไม่งั้นเมียทะเลาะกะผัวถึงมีเบอโหร
- 132 ง่าวด่าย
- 133 จังซึกะมีคะ พี่น้องงงงงงง จืด
- 134 พ่อกับแม่ของเด็กมันฮจริง ๆ เลย
- 135
- 136 เราลูกจะ4ขวบสะยังไม่ให้ละสายตาเลย นอกจากจะไปโรงเรียน สงสารเด็กอะ
- 137 จังแม่นมึงซึกักเนาะ
- 138
- 139 แม่ผีบ้า....ซังๆๆๆ
- 140 เวรแท้ๆ
- 141 เจอแบบนี้ พุดไม่ออกเลยคะ สะเทือนใจมาก ถ้าไม่พร้อมก็อย่ามีดีกว่า
- 142 อุตส่าห์ขงนมไว้ให้ด้วยหวังว่าเด็กสามเดือนจะหยิบมาดูดเอง
- 143 สงสารเด็กคะพ่อแม่ชั่วมาก
- 144 นำเอ็นดูเด็กมากๆๆ
- 145 พ่อแม่เป็นแบบนี้ แล้วอนาคตลูกจะเป็นอย่างไร พ่อแม่ควรเป็นแบบอย่างดูแลลูกให้ดีลูก
แค่สามเดือนทิ้งลูกไปได้เนอะรักพนันมากกว่าลูก
- 145.1 แค3ด จะรู้จักหยิบขวดนมไหม ถ้าหิว

- 145.2 มันคงคิดว่าลูกเป็นเด็กอัจฉริยะ
 146 เด็กเป็นไรไหมพ่อแม่มันจริงๆ
 147 คิดได้ยังไง หน้ามืดตามัวสุดๆ
 148 เด็กน้อยเอ๋ยมองเห็นอนาคตเลย
 149 จิตใจทำด้วยอะไรวะ
 150 อยากเห็นหน้าจริงๆ
 151 สงสารเด็กจัง มีพ่อแม่แบบนี้
 152 พ่อกับแม่เด็กคงโดนของจากฝั่งเขมรเลยไม่สนใจเด็กแม้กระทั่งลูกของตัวเอง
 153 คิดได้ไงถึงลูกไว้ไปเล่นพนัน ความเป็นแม่ยังมีไหมจิตสำนึกนะ
 154 โชคของเด็กยังมีคนเจอ พ่อกับแม่ใจร้ายมาก
 155 ชอบเล่นทั้งคู่แล้วอยากจะมีลูกไปทำไมกันสงสารเด็กจริงๆกรรมของหนูทุกๆลูกที่มาเจอพ่อแม่แบบนี้
 156 ชั่ว
 157 ก็ยังดีที่ไม่ฆ่าทิ้งเสีย
 158
 159 นำสงสาร
 160 พ่อแม่ ตัวอย่างในรอบปี 555555
 161 เศร้าใจ
 162 นั้นใบเกิดบัว เพื่อคัยจะเอาไปเลี้ยง เลยเอาหลักฐานมาครบเลย
 163 แย่มาก
 164 อย่าทิ้งลูกนะแอน555
 165 ระยำ เห็น
 166 เวรกรรม
 167 คิดจะรวบกับการพนันหรือ ลูกพี่ไม่น่าเป็นพ่อแม่คน
 168
 169 ไม่รู้ว่าพวกมันทำหัยเขาเกิดมาทำมัย
 170 คนเป็นแม่ทำแบบนี้ได้ไง..เกินไปจริงๆ
 171 ชั่วจริงๆ
 172

- 173 อย่างงี้ก็มีด้วย เห็นเศร้าใจ
- 174 เวรกรรมของหนูน้อยน่าสงสารจังลูกเอ๋ย..ที่เกิดมาในครอบครัวผีนั่น..
- 175 สงสารเด็ก ทำไมใจร้ายจัง
- 176 ทำไปได้
- 177 น่าสงสารเด็กน้อย..ที่เกิดเป็นลูกผีผีนั่นทั้ง2คน
- 178 คนแบบนี้ก็มี กรรม
- 179 ขอบึงหน้าผาเมียคุณนี่เน
- 180 เปิดคำสิว่า อีพ่ออแม่หมาๆ
- 181 เป็นที่ส่นดาร์
- 182 กำของลูก
- 183 ไม่มีจิตสำนึก
- 184 ช่างทำได้ลงคอ
- 185 สงสารนะไม่รู้ให้เขาเกิดมาทำไม
- 185.1 สงสัยท้องแบบไม่พร้อม
- 185.2
- 186 ะยำ
- 187 จิตใจทำด้วยอะไร เกินคำว่าคนแล้ว!!!
- 188 นื่องเสียชีวิตหรอคะ
- 188.1 นื่องไม่ได้เสียชีวิตคะ
- 188.2 พี่ไม่กล้าอ่านดูแต่รูป...อ่านแต่คอมเม้น..ฟังแล้วเครียด..สงสารเด็ก
- 189 เป็นพ่อแม่ที่แย่มาก
- 190 น่าสงสานเด็ก
- 191 สงสัยตอนปติสนธิคุณแม่เอาเวลาตอนไหน?สงสารเด็กจังพ่อแม่แบบนี้เล่นจนลืมลูก
- 192 เบลอหน้านี้กว่าเด็กตาย แหม่มๆ
- 193 เจอแบบนี้พูดไม่ออกเลยคะ 'ไม่รู้จะว่ายังไงเลย นี่หรือ..พ่อแม่
- 194 สงสารมากๆคะ
- 195 สงสารเด็กจังเลยคะตัวแค่นี้ก็โดนทิ้งซะแล้วขอได้ใหม่จะเอามาเลี้ยง
- 196 ผีเน่า กับ โรงผุ เอากัน
- 197 ก้อมันปัญญาอ่อนงัย คิดได้งัยทิ้งลูกวัยแค่3 เดือน

- 198 ก้อเอาหัวไปม่งโลกตายซะ ไม่รู้จะดำคำไหน
- 199 คนหรือว่า...จะว่าสัตว์ก็ไม่ใช่สัตว์มันรักลูกของมันจะตาย
- 200 เด็กเสียชีวิตใหม่คะน่าสงสาร
- 201 ลำไยยังเกิดเป็นคนเปรตเออ
- 202 แยมากๆ
- 203 สังคมไทยทุกวันนี้เป็นห่วงคะ
- 204
- 205 จืดหลาย คือกลัปล่อยลูกไว้ เอาอิหยังคิด
- 206 สมองคิดด้วยอะไร ถ้าเป็นพ่อแม่ที่ดีไม่ได้
- 207 ยังเป็นมนุษย์อยู่หรือป่าว หมายถึงไม่ทิ้งลูก
- 208 ไปให้ยายเลี้ยงดีที่สุด
- 208.1 แม่ยังขนาดนี้แล้วยาย!??
- 208.2 ยายไม่เกี่ยวมั้งคะ....เราไม่รู้จักเค้าละ....แค่รู้สึกว่ บางทีพ่อแม่สอนดีแล้ว แต่ลูกมันไม่ดีเองก็มีนะจ้ะ
- 208.3 อยากเห็นหน้าคนที่มันทิ้งลูกจัง
- 209 ถ้าหนูโตขึ้นหนูก็ด้อมย่าลูกเต๋ทำให้แม่กินแล้วกันนะ สงสารเด็กจัง
- 210 สงสารจังเลย
- 211 น่าสงสารจังเด็กคือผ้าขาว...ไม่อย่าเลี้ยงเค้า ให้เค้าเกิดมาทำไมนะ....เห็นแล้วเศร้าคะ
- 212 เด็กเกิดมาจากการผสม ซึ่ง เป็นแค่ผลงานที่ไม่ต้องการจะได้
- 213 ไม่น่าจะสงสารเด็กทำให้เค้าเกิดมาแต่ดูแลไม่ดี
- 214 บ้าไปแล้ว เห็นลูกสำคัญน้อยกว่า งานพนันเนี่ยนะ
- 215 หมายถึงรักลูก
- 216 ลูกคนนะไม่ใช่ลูกแมว หึงลงได้ไงวะ
- 217 สนุก
- 218 ดีไม่ขายเด็กให้เขมร สงสารจัง
- 219 ไร้ทำไปได้
- 220 บอกมันตายซะ ชั่วทั้งคู่เลย
- 221 อยากตบกะบานได้
- 222 ลูกทั้งคนพูดได้จ้ะว่าลืมนะยังเหลือความเป็นพ่อแม่แมรีเปล่าเนี่ย

- 223 จิตสำนึกความเป็นแม่ไม่มีเลย
 224 ตั้งใจทิ้ง เอกสารพร้อมเลย
 225 กำของเด็กจริงๆ
 226 หิวนมแม่เลยลูกเขี่ยเจอแม่มันจะตบกะบานที่
 227 เหว
 228
 229 ใจร้ายมากๆทำได้ยัลูกทุกคน
 230 สงสารเด็กคงร้อน คงหิว คงกลัว
 231 คนใจร้ายทิ้งได้แม้แต่ลูกของตัวเอง
 232 นำสงสาร
 233 สามัญสำนึกความเป็นพ่อเป็นแม่ไม่มีอายหมาไหม้คะ
 234 นำสงสารจริงครับเด็กน้อย
 235 ชั่วหลายตายโหด
 236 ซาตเปิร์ต
 237 สงสารเด็กที่เกิดมา
 238 เหวกรรม
 239 นำสงสารเด็กจิ้งคหิวมาก
 240 บ้าไปแล้วละมังคน
 241
 242 มีเงินไปเล่น ทำไมไม่จ้างคนเลี้ยง ก็ได้นะ บัญญาอ่อน
 243 มันบ้าไปแล้ว
 244 มันไม่ใช่คนคะ
 245 มันบ้าไปแล้วเอาเลือดหัวมันออกผีพนันจะได้ไม่กลัวสิง
 246 โค..ต..ร..ชั่วเลย
 247 งัด
 248 ชั่วคัก
 249 ไม่น่าเลย.... ไม่น่าไปเกิดเป็นลูกผี(พนัน)
 250 ขนาดนั้นเลยเหียวคนเรานี้เนอะ
 251 สงสัยมี "หัว" ไว้คั่น "หู"

252 ไปหาเงินหาทอง

พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 "ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจูออนเดินประบกหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่"
ความคิดเห็นที่

- 1
- 2 แต่รู้สึก ขนพอง มีด้วยเหร
- 3 อาจจะเป็นผีกะหลว ก็เป็นด้ายยยย 555
- 4 มองไม่ออก
- 5 คลิปนี้รายการคนอวดผีเอามาออกตั้งนาน แล้วไม่ใช่ที่ญี่ปุ่นด้วย...
- 5.1 ใช่ครับ
- 6 พี่ไปไหนหนุไปด้วย
- 7 คนที่บอกว่าไม่จริง คือมึงกำลังกลัวอยู่เลยปอบใจตัวเอง5555
- 8 หลอกเด็ก
- 9 "ดูกันชัดๆ!" นี่ชัดแล้วนะ
- 10 ขึ้นแท็กซี่ไปด้วยกันโดนผีกัดหัวเน้อ..
- 11 ผมว่าไม่ใช่ผีแต่เป็นมิติเวลาครับ
- 12 ไม่รู้ดิ ผมไม่ได้เป็นหนุ่มที่เดินตรงนั้น
- 13 เมียมันใช้คาถาถอดจิตตามผัวมันปาวมันผีจากในเฟสเห็นลงกันบ่อยๆ
- 13.1 555มีคาถาไหมครับ ขอหน่อยยยย
- 13.2 เออเนาะถ้าจะจริง
- 13.3 ตอนนี้มีวิชาใหม่ถอดกางเกงในน้องเมียด้วย
- 14 จริงหรอคะนี่
- 15
- 16 'ไหนผี
- 17 จูออนอยู่เกาหลีไม่ใช่เหร
- 17.1 ญี่ปุ่นครับ
- 18 ทำไมผีต้องโผล่มาหลังเสาครับ ทำไมไม่ตามตั้งแต่ตอนแรกเลย - -"
- 19 #ว้ายน่ากลัว
- 20 ไร้สาระนะ

- 21 คนดีมีกรรม haha...
- 22 คลิปนี้คนหวดผีเอามาออกมานานแล้วครับ
- 23 รายการคนหวดผีเคยเอามาออกแล้วครับนี่ะ
- 24 ผีญี่ปุ่นทำไมผีแต่ออกมาทำท่าแบบนี้ทำเดี๋ยวมีย่าอื่นไหม55
- 25
- 26
- 27 ไม่ดูเพราะมีโฆษณา
- 28 ไม่น่าเชื่อเลย555
- 29 ถึก...จ๊าย...หลาย
- 30 ผีตามผัว 555
- 30.1 ผีหลอนหัว..ผีจับหัว..ไอ้ยาสารพัดผี..น่ากลัวอะ..555
- 31 ผีตามหัว!!!!
- 31.1 ผีจับหัวแน่นๆ..น่ากลัวจัง
- 32 ประเด็นคือ CCTV ของญี่ปุ่นที่กล่าวไว้ว่าเป็นประเทศที่ล้าหลังมาก "ชัด..ได้เท่านี้
หรือ?" ไม่น่าใช่...
- 33
- 34 ผีมาให้เห็นแบบนี้ไม่มีหลอกค่ะ ไม่เชื่อ!
- 35 นานละคลิปนี้
- 36 ผีหลอก555+
- 37 ช่างไรสาระ
- 38 เปนตาย่าน
- 39 นั้นไงผีเกาะหัวเลย
- 40 คิดถึงแม่เลย
- 41
- 42 ไรสาระ
- 43 จิงหรือ....ปกติอยู่ญี่ปุ่นไม่ใช่หรือ
- 44 เหมือนครึ่งภูเกิดเลย

45

46

ไม่จริงมั้ง..?

47

อยากดู //ปักลำเบียง Non Nuntawat

47.1

แค่นี้กะย่านได้ เดียวพาเบียงๆ

47.2

เปิดเบียงแล้วมางำให้ฟังดูว

47.3

เน็ตช้าาาา5555 เดียวบอกๆ เดียวลีเอามาแต่งใหม่ดอก

48

49

เชื่อไม่ได้

50

ภาพซ้อนเฟรมเห็นได้ชัด !

51

พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 “แก๊งแว่นอุทัยฯชิงจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน”

ความคิดเห็นที่

1

เห่า

2

นำสงสารเด็กในท้องอะ

3

'ไม่นำสงสารเลยทำอะไรไม่คิดหน้าคิดหลังเห็นแต่ความสนุกสนาน

3.1

'ไม่กล้าดูคลิปเลยขยับเร็วมาก

3.2

เคยผ่านช่วงเวลานี้ไหมความคิดอยู่ตรงไหน

3.3

เคยนะอยู่ที่การควบคุมจิตใจของตัวเองและการที่จะเลือกคบเพื่อน

4

รถกระบะไม่เห็นจอดดูเลย

5

อุทัยไม่มีเด็กแว่นนะคะน้องไปทริบก้นคะ

5.1

ใช่แล้วคะแค่เด็กบัยทริบมันผิดด้วยหรอ คนท้องเท่วไม่ได้หรือจัย ทำไมต้องด่าตองว่ากันด้วยไม่เข้าจัยจิงๆ

5.2

ขับปาด ยกล้อ ขนาดนั้นหรอครับที่เรียกไม่แว่น ขับสัก 80 ก็ไปทริบได้ครับ

6

ตายน้อยไป..แต่รถกระบะนี่สีต้องมารับผิดด้วย

6.1

คุณก็ตายตามเค้าไปสีจะได้มีศพเพิ่มขึ้น

6.2

เห็นด้วยคะ ถาวร สิ่งสุข

- 6.3 พาลูกหลานไปด้วยนะจะได้เยอะๆ
- 7 สมควร
- 8 เสียใจด้วยนะ
- 9 แสดงหลายกะต่ายชะ สงสารเด็กที่เกิดมายังไม่ทันมองตาอุโลกเนอะ
- 10 ตอนพวกมันไปทำบุญพวกคุณๆไม่เคยพูดถึงพอเสียหน่อยก็พูดกันจัง#จากคนอุทัยธานี
- 11 สงสารคนขับกระบะที่ขับมาดีๆแล้วต้องชดใช้ค่าเสียหาย
- 11.1 ผู้ดีๆหลุดคับไม่ต้องเสียเงินสักบาทคลิปเป็นหลักฐานได้ว่าเป็นการแข่งรถ
- 11.2 ถ้าเขามาตามเลนเค้ามันไม่ผิดแน่นอน นอกจากเค้ามาขับ ไม่ต้องเสียสักบาท ถ้ารถกระบะเสียหายก็เรียกค่าเสียหายได้ นอกเสียจากเรามีน้ำใจจะค่าทำศพเขา เล็กๆน้อยๆ หรือมากก็แล้วแต่
- 12 สงสารเด็ก
- 13 RIP
- 14 เห็นแล้วเศร้าใจมากๆค่ะขอแสดงความเสียใจกับครอบครัวผู้สูญเสียด้วยนะคะ
- 15 อู๊บ
- 16 เป็นภาพที่ไม่มีใครอยากให้เกิดขึ้น เห็นแล้วเศร้าใจค่ะ น่าสงสารจัง
- 17 ให้มันตายวันละร้อยยิ่งดี
- 18 เฒ่า.. เฒ่า..นั่นหลีกเลียงไม่ได้หรอก
- 19 ท้องอยู่จะเป็นแม่คนยังไม่มีความคิดเลย
- 20
- 21 เพราะความคองและวุฒิภาวะจึงทำให้เกิดเรื่องราวที่ไม่คาดคิดและทำให้ผู้อื่นต้องเดือดร้อนไปด้วย...ดูไว้เตือนใจ ดูอย่างแต่อย่าเอาอย่าง...เสียใจกับครอบครัวที่เสียชีวิตด้วยนะคะ
- 22 น่าสงสารคู่กรณี..ต้องมารับผิดชอบ..
- 22.1 จริงๆคร่ำสงสารมาก
- 22.2 ความคึกคะนอง..แท้ๆ
- 22.3 เห็นด้วยเลยขับมาดีๆแท้ๆ
- 23 กรรมของเด็กในท้อง
- 24 คนช่วยคือรถกระบะ
- 25 นี่ละสนุกไม่ห่วงความเดือดร้อน

- 26 R.i.P..แต่ เด็กอุทัยธานี ผมจะไม่ซ้ำเติมผู้ที่เสียชีวิตนะครับ เพราะอุทัยธานีคือ บ้านเกิด
ผม
- 27 รถกระบะช่วยเลย..
- 28 เด็กพวกนี้ขยะสังคมแต่สงสารเด็ก
- 29 เด็กในท้องที่ตายมันไม่รู้เรื่องเลย...แต่แม่มันสิรู้อยู่เดิมออกยังต้นทุรัง
- 30 คู่กรณีไม่ผิดไม่ต้องกลัว ยอมเสียเวลานิดหน่อย
- 31 คนขับกระบะ you're my hero
- 31.1
- 32 ขยะที่เฝ้าสมควร
- 33 สงสารคนขับรถกระบะจึงต้องมาช่วยเพราะ...?เสียเวลาทำมาหากิน...
- 34
- 35 ขั้วหลายตายโหด
- 36 ขับรถผ่านเหินละ..นี่กันคึกคะนองมาก
- 37 ไม่อยากจะซ้ำเติมเลย สงสารเด็กในท้อง #แต่ก็เกลียดพวกขยะสังคม
- 38 ดี..สมน้ำหน้ามันตายโหด....สงสารเจ้าของรถกระบะจัง..
- 39 สงสารเด็กที่ไม่รู้เรื่องที่มารับกำที่พ่อแม่ทำเลยไม่ได้เกิดมาลืมตาดูโลก
- 40 แก่ไขอะวัยไม่ได้แล้ว...ดูเป็นอุทาหรณ์และกันนะเพื่อนๆ
- 41 ขับเร็วมากๆแข่งกันเอง
- 42 สงสารเด็กเพราะพ่อแม่แท้ๆ
- 43 สม
- 44 สงสารเด็กในท้องจัง ไม่มีโอกาสได้ลืมตาดูโลกเลย
- 45 ไหงละคุ้มค่ามาก

พาดหัวข่าวอันดับที่ 4 "เจ้าของบ้านผวา ถัดคดปลูงจางตัวยาวเลื้อยซุกบ้านนาน 3 วัน ภูภัย
ยังไม่พบตัว"

ความคิดเห็นที่

- 1 งูสิงไม่โง่งจาง
- 2 ดูรกมากนะบ้านคุณ แล้วจะไม่ให้มีงูได้ไง
- 3 มันคงออกไปแล้วมั้งคะ

- 4 ของคุณผู้ชายป่ล่าว
- 5 รกไปนะบ้าน ขอให้เจอเงวไวนะ
- 6 ให้ใช้กำถันผงโรยให้ทั่ว งูไม่ชอบกลิ่นนี้ หาซื้อได้ตามร้านขายปุ๋ยเพื่อการเกษตร
- 7 น่ากลัวมาก ขอให้เจอตัวไวนะ
- 8 น่ากลัวมาก ถ้าเจอแบบนี้ที่ทุ่งแบบนี้ คงต้องนั่งลงกับพื้นแล้วยกมือทาบหน้าอก ตามด้วยร้องขอชีวิตจากพี่งกันละ
- 9 ขอให้หาตัวเจอไวนะคะ
- 10
- 11 ให้ตายเถอะรูบิน

พาดหัวข่าวอันดับที่ 5 “แบกร่วมใส่ชุดสีแดง เดินรำนางานศพไว้อาลัยผู้ตายที่เพชรบูรณ์”

ความคิดเห็นที่

- 1
- 2
- 3
- 4 งานบวชจัดงานศพส่งส่วยคนจ้างมาจัดคิว
- 5 เห็นอยู่เหมือนกันแปลกดี
- 6 ยอมรับว่าตามไม่ทันจริงๆ ดูมันสนุกครึกครื้นยังกะแห่ขันหมาก
- 7 โลกเปลี่ยนไปแล้วจริงๆ

ภาคผนวก ข

การวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละประเภทของการเชื่อมโยงความ

1. กลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างพาดหัวข่าวกับความคิดเห็นของผู้อ่านในเพจเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้”

1.1 การอ้างถึง

1.1.1 การอ้างถึงด้วยบุรุษ

1) การใช้บุรุษสรรพนาม

พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 “ผีพนันเข้าสิง พ่อแม่ทั้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่น ปอนฝรั่งเขมร”

ความคิดเห็นที่

- 1 อยากเอาตีนลูบน้ำมันจัง
- 2 มันจะไปเล่นแล้วมันเอาลูกไปทำไม ตัวเสียยิ่งกว่าหมา
- 3 แย่มากเลย พ่อแม่แบบนี้ มันตั้งใจให้เกิดเรื่องแน่
- 4 ลูกเรา ป.1 ยังไม่ให้คาดสายตาเลย ยกเว้นตอนไปโรงเรียน ใจมันทำด้วยอะไรนะ
- 5 พ่อ เขาคงเอาแม่หนูไปจำนำแล้วลูกเอ๊ย...
- 6 มันเอาสมองส่วนใดคิดหึงลูกได้ลงคอ ชั่วจริงๆๆๆ
- 7 คุณทั้ง2ไม่พร้อม และไม่มีคุณสมบัติ ที่จะเป้นพ่อแม่คน
- 8 อยากเห็นหน้าผี2โตนี่ที่มันหึงลูกเนอะ
- 9 เรว่ามันตั้งใจหึงวะ
- 10 มันไม่พร้อมมีลูกมันจะมีทำมัย
- 11 โถลูกเอ๊ย..มีพ่อแม่แยๆแบบนี้..กว่าหนูจะโตหนูจะต้องเจอกับอะไรบ้างไม่อยากจะคิดเลย
- 12 ขังลิ้มเลยคะคุณตำรวจให้สมกับที่มันลิ้มลูกเอาให้ลูกลิ้มมันไปเลย
- 13 มันยังเป็นคนอยู่รึสัจจริงๆ
- 14 นำส่งสาร หนูน้อยจัง ขอให้หนูไปสู่ภพภูมิที่ดีนะ
- 15 เค้าคงทำหลายหนแล้ว...ส่งสารเด็ก
- 16 มันตั้งใจหึง
- 17 นำส่งสารหนูน้อยจังในเมื่อคุณไม่พร้อมแล้วจะปล่อยให้มีทำไม

- 18 จังแม่นมึงชั่วคักเนาะ
 19 ชอบเล่นทั้งคู่แล้วอยากจะมีลูกไปทำไมกันสงสารเด็กจริงๆกรรมของหนูทุกๆลูก
 ที่มาเจอพ่อแม่แบบนี้
 20 ไม่รู้ว่าพวกมันทำหัยเขาเกิดมาทำไม
 21 สงสารนะไม่รู้ให้เขาเกิดมาทำไม
 22 ก็มันปัญญาอ่อนนัย คิดได้งัยหิงลูกวัยแค่3 เดือน
 23 ถ้าหนูโตขึ้นหนูก็ด้อมย่าลูกเต่าให้แม่กินแล้วกันนะ สงสารเด็กจัง
 24 นำสงสารจังเด็กคือผ้าขาว....ไม่อย่าเกลียดเค้า ให้เค้าเกิดมาทำไมนะ....เห็นแล้ว
 เศร้าละ
 25 ไม่นานะสงสารเด็กทำให้เค้าเกิดมาแต่ดูแลไม่ดี
 26 บอกมันตายชะ ชั่วทั้งคู่เลย
 27 มันบ้าไปแล้ว
 28 มันไม่ใช่คนละ
 29 มันบ้าไปแล้วเอาเลือดหัวมันออกผีพนันจะได้ไม่กล้าสิง

พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 "ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจูลอนเดินประคบหนูเมื่อบุณณะก้าวขึ้นแท็กซี่"
 ความคิดเห็นที่

- 1 พี่ไปไหนหนูไปด้วย
- 2 เมียมันใช้คาถาถอดจิตตามผัวมันปาวมันฝึกจากในเฟสเห็นลงกันบ่อยๆ

พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 "แก๊งแวนอุทัยฯชิงจยย.ชนกระบะดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน"
 ความคิดเห็นที่

- 1 ตอนพวกมันไปทำบุญพวกคุณๆไม่เคยพูดถึงพอเสียหน่อยก็พูดกันจัง#จากคนอุทัยธานี
- 2 ให้มันตายวันละร้อยยิ่งดี
- 3 ดี..สมน้ำหน้ามันตายโลด....สงสารเจ้าของรถกระบะจัง..

พาดหัวข่าวอันดับที่ 4 "เจ้าของบ้านผวา อัคคีปฏางค์ยาวเลื้อยชุกบ้านนาน 3 วัน ภูภัย
 ยังไม่พบตัว"

ความคิดเห็นที่

- 1 ดูรกมากนะบ้านคุณ แล้วจะไม่ให้มีงูได้ไง
- 2 มันคงออกไปแล้วมั้งคะ

พาดหัวข่าวอันดับที่ 5 “แขกร่วมใส่ชุดสีแดง เดินรำนางานศพไว้อาลัยผู้ตายที่เพชรบูรณ์”
ความคิดเห็น

1 ยอมรับว่าตามไม่ทันจริงๆ ดูมันสนุกครึกครื้นยังกะแห่ขันหมาก

2) การใช้คำเรียกญาติ

พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 “ผีพนันเข้าสิง พ่อแม่ทั้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเลน
ปอนฝั่งเขมร”

ความคิดเห็น

- 1 ชีวิตที่ดีในอะเจ้าสองคนผัวเมียอะ
- 2 ชั่วมากทำไมทำกับน้องเค้าได้คนไม่มีความรับผิดชอบ
- 3 ตายายไปไหนทำไมปล่อยหลาน
- 4 ตกลงน้องเขาตายไหมคะ
- 5 น้องเขายังอยู่ไหมยังมีชีวิตอยู่ปะ
- 6 เอาเอกสารสำคัญไว้ให้เรียบร้อยคงงงใจจะทิ้งน้องแล้วจริงๆ
- 7 ดูเอกสารพร้อมน่าจะเอาเด็กมาทิ้งไม่งั้นเมียทะเลาะกะผัวถึงมีเบอโหร
- 8 ขอเบิ่งหน้าผัวเมียคู่นี้แน
- 9 น้องเสียชีวิตหอรอะ

พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 “ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจวอนเดินประคบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่”
ความคิดเห็น

- 1 พี่ไปไหนหนูไปด้วย
- 2 เมียมันใช้คาถาถอดจิตตามผัวมันปาวมันฝึกจากในเฟสเห็นลงกันบ่อยๆ
- 3 ผีตามผัว 555

พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 “แก๊งแว่นอุทัยฯชิงจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน”
ความคิดเห็น

- 1 ท้องอยู่จะเป็นแม่คนยังไม่มีความคิดเลย
- 2 เด็กในท้องที่ตายมันไม่รู้เรื่องเลย...แต่แม่มันสิรู้อยู่เต็มอกยังดันทุรัง
- 3 สงสารเด็กที่ไม่รู้เรื่องที่มารับกำกับที่พ่อแม่ทำเลยไม่ได้เกิดมาลืมตาดูโลก
- 4 สงสารเด็กเพราะพ่อแม่แท้ๆ

3) การใช้ชื่อเฉพาะ

พาดหัวข่าวอันดับที่ 4 “เจ้าของบ้านผา อัดคลิปงูจางตัวยาวเลื้อยชุกบ้านนาน 3 วัน ภูภัย
ยังไม่พบตัว”

ความคิดเห็นที่

- 1 น้ากลัวมาก ถ้าเจอแบบนี้ที่ฟุ้งแบบนี้ คงต้องนั่งลงกับพื้นแล้วยกมือทาบหน้าอก ตามด้วยร้องขอชีวิตจากพี่จกัันละ

4) การใช้ชื่อแสดงตำแหน่งหรือฐานะ

พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 "ผีพนันเข้าสิง พ่อแม่ทั้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่น บ่อนผั่งเขมร"

ความคิดเห็นที่

- 1 คิดจะรวยกับการพนันหรือ ลูกผี ไม่น่าเป็นพ่อแม่คน

1.1.2 การอ้างถึงด้วยการชี้เฉพาะ

พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 "ผีพนันเข้าสิง พ่อแม่ทั้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่น บ่อนผั่งเขมร"

ความคิดเห็นที่

- 1 คิดได้อย่างไร...หมาแม่ลูกอ่อนมันยังหวงลูกมันเลย...นี่อะไรเกิดเป็นคนแท้ๆ..ยังคิดไม่เป็น..อายหมาจะ...
- 2 อยากเห็นหน้าผี2โตนี้ที่มันทั้งลูกเนอะ
- 3 สงสารเด็กที่เกิดมาอยู่ครอบครัวนี้
- 4 อนาคตเด็กคนนี้น่าสงสารจัง พ่อแม่แบบนี้แย่มากๆ จับทั้งสองคนทำมันซะและหาคนอุปการะเด็ก แยกไปเลย.
- 5 ผมเคยเจอมากับตัวผีตนนี้..ไม่มีเวทมนต์หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายทำอันตรายผีตนนี้ได้...
- 6 ดีสิเด็กคนนี้จะได้แกร่ง55555
- 7 นี่และสิ่งที่เราต้องการทุกๆจริง
- 8 เวิร์กของเด็กมันนะมาเกิดในครอบครัวนี้ พ่อแม่ไม่ได้เรื่องทั้งคู่
- 9 ขอเบิ่งหน้าผัวเมียคู่นี้แน

พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 "ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจูออนเดินประคบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่"

ความคิดเห็นที่

- 1 คลิปนี้รายการคนอวดผีเอามาออกตั้งนาน แล้วไม่ใช่ที่ญี่ปุ่นด้วย...
- 2 จริงหรอคะนี่
- 3 คลิปนี้คนอวดผีเอามาออกมานานแล้วครับ

4 รายการคนอวดฝีมือเขามาออกแล้วคลิปนี้ละ

5 นานละคลิปนี้

พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 “แก๊งแว่นฤทธิ์ฯชิงจยย.ชนกระบะดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน”
ความคิดเห็นที่

1 นี่ละสนุกไม่ห่วงความเดือดร้อน

2 เด็กพวกนี้ขยะสังคมแต่สงสารเด็ก

1.1.3 การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบ

1) การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่มีคำบ่งชี้ชัดเจน

พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 “ผีพนันเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่น
ปอนฝรั่งเขมร”

ความคิดเห็นที่

1 มันจะไปเล่นแล้วมันเอาลูกไปทำไม ตัวเสียยิ่งกว่าหมา

2 ให้พ่อกะแม่ตายดีกว่ามัย

3 ดูแล้ว เหมือนจะทิ้งลูกนะ เพราะเตรียมเอกสารไว้ครบเลย

4 บ้าไปแล้ว เห็นลูกสำคัญน้อยกว่า งานพนันเนี่ยละ

พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 “ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจูออนเดินประคบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่”

ความคิดเห็นที่

1 เหมือนครึ่งภูเกิดเลย

2) การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่ไม่ปรากฏรูปคำบ่ง หรือละคำบ่ง

พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 “ผีพนันเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่น
ปอนฝรั่งเขมร”

ความคิดเห็นที่

1 ลูกเรา ป.1 ยังไม่ให้คาดสายตาเลย ยกเว้นตอนไปโรงเรียน ใจมันทำด้วยอะไรนะ

2 เราอานน้ำยังเอาลูกใส่รถเข็นไปรอในห้องน้ำด้วยเลย ใจคอทำด้วยอะไรคะ

3 ไฟไหม้ยังเหลือที่แต่การพนันไม่เคยเหลืออะไร สงสารเด็ก

4 เราก็ดูแลอย่างดี 24 ชมแล้วยังทอดทิ้งไปให้กินในห้องนอนเลยกลัวหิว นอน
ไม่ตื่น กลัวลูกจะหิว

5 คิดได้อย่างไร...หมาแม่ลูกอ่อนมันยังห่วงลูกมันเลย...นี่อะไรเกิดเป็นคนแท้ๆ..ยัง
คิดไม่เป็น..อายหมาวะ...

6 ลูกฉัน9ขวบครึ่งไม่เคยปล่อยเลย

- 7 เกินคำบรรยายละ หมามันยังรักลูกของมันเลย
- 8 เราลูกจะ4ขวบละยังไม่ให้ละสายตาเลย นอกจากจะไปโรงเรียน สงสารเด็กอะ
- 9 ยังเป็นมนุษย์อยู่หรือป่าว หมายถึงไม่ทิ้งลูก
- 10 หมายถึงรักลูก

พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 “ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจูงอนเดินประคบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่”
ความคิดเห็นที่

- 1 คิดถึงแม่เลย

พาดหัวข่าวอันดับที่ 5 “แซกร่วมใส่ชุดสีแดง เดินรำนางานศพไว้อาลัยผู้ตายที่เพชรบูรณ์”
ความคิดเห็นที่

- 1 งานบวชจัดงานศพสงสัยคนจ้างมาจัดคิว

3) การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์

พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 “ผีพนันเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเลน
ปอนฉิ่งเขมร”

ความคิดเห็นที่

- 1 สัตว์น่ารักเลย ไม่สิสัตว์ยังรักลูกของมัน
- 2 ยิงปลาเพลินไปหน่อย
- 3 เวอร์ตะไลเอ้ยย ชิงเดรัจฉานเกิดจริง ๆ
- 4 ดีค่ะ
- 5 คำเดียวเลยส.....
- 6 พูดได้คำเดียวสงสารเด็ก..ผ้าขาวอนาคตจะแปดเปื้อนแค่ไหนมีพ่อแม่แบบนี้
- 7 มันยังเป็นคนอยู่สิ่ดจริง ๆ
- 8 พ่อแม่ ตัวอย่างในรอบปี 555555
- 9 เปิดคำสิเวา อีพ่อแม่หมา ๆ
- 10 จิตใจทำด้วยอะไร เกินคำว่าคนแล้ว!!!
- 11 ผีเน่า กับ โรงผุ เอากัน
- 12 คนหรือว่า....จะว่าสัตว์ก็ไม่ใช่สัตว์มันรักลูกของมันจะตาย
- 13 สำนียังเกิดเป็นคน เปรตเถย
- 14 สังคมไทยทุกวันนี้ น่าเป็นห่วงค่ะ
- 15 ชาติเปรต

พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 “ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจูงอนเดินประคบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่”

ความคิดเห็นที่

- 1 อาจจะเป็นผีกะหล่ำ ก็เป็นด้ายยยย 555
- 2 คนดีผีคู่รู้ม haha...

พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 “แก๊งแวนอุทัยฯชิงจยย.ชนกระบะดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน”

ความคิดเห็นที่

- 1 เด็กพวกนี้ขยะสังคมแต่สงสารเด็ก
- 2 ขยะที่เฝ้าสมควร
- 3 ไม่อยากจะซ้ำเติมเลย สงสารเด็กในท้อง #แต่ก็เกลียดพวกขยะสังคม
- 4 ใจหละคุ่มคำมาก

พาดหัวข่าวอันดับที่ 5 “แซกร่วมใส่ชุดสีแดง เต็มรำนางานศพไว้อาลัยผู้ตายที่เพชรบูรณ์”

ความคิดเห็นที่

- 1 โลกเปลี่ยนไปแล้วจริงๆ
- 1.2 การแทนที่
 - 1.2.1 การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นนาม

พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 “ผีพนันเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่น บ่อนมั่งเขมร”

ความคิดเห็นที่

- 1 ชีวิตที่ดีเนอะเจ้าสองคนผัวเมียเนะ
- 2 ขี้มากทำไมทำกับน้องเค้าได้คนไม่มีความรับผิดชอบ
- 3 ต่อไปก็คงไม่เหลืออะไร คงขายหมดไม่เว้นแม้แต่ตัวเองและลูก
- 4 จ้างาวตึงกู
- 5 อยากเห็นน่าผี2โตนี้ที่มันทิ้งลูกเนอะ
- 6 สงสารเด็กที่เกิดมาอยู่ครอบครัวนี้
- 7 อนาคตเด็กคนนี้น่าสงสารจัง พ่อแม่แบบนี้แย่มากๆ จับทั้งสองคนทำหมันซะและหาคนอุปการะเด็ก แยกไปเลย
- 8 ผีพนันทั้งคู่ โดยเฉพาะอีแม่สงสัยหมดตัวก็ขายตัวเล่นต่อเลยมั้ง
- 9 ผีพนันทั้งคู่สงสัยจะเจอกันในบ่อน
- 10 สงสารหนูน้อยเลย
- 11 พวกไร้จิตสำนึก

- 12 ผมเคยเจอมากับตัวผีนี่..ไม่มีเวทมนต์หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายทำอันตรายผีนี่
ได้...
- 13 สั้นๆยัยชั่วทั้งคู่
- 14 ดีสิเด็กคนนี้จะได้แกร่ง55555
- 15 น้าสงสาร หนูน้อยจัง ขอให้หนูไปสูภพภูมิที่ดีนะ
- 16 โถเอยน้าสงสารหนูน้อยจังพ่อแม่ทำมัยใจร้ายจังเลย
- 17 เนื่อคู่กันเนอะ
- 18 บุญรักษาเทวดาคุ่มครอง ขอให้อยู่รอดปลอดภัยนะ เจ้าตัวเล็ก
- 19 น้าสงสารหนูน้อยจังในเมื่อคุณไม่พร้อมแล้วจะปล่อยให้มีทำไม
- 20 เวิร์กกรรมของเด็กมันนะมาเกิดในครอบครัวนี้ พ่อแม่ไม่ได้เรื่องทั้งคู่
- 21 ชอบเล่นทั้งคู่แล้วอยากจะมีลูกไปทำไมกันสงสารเด็กจริงๆกรรมของหนูทุกๆลูก
ที่มาเจอพ่อแม่แบบนี้
- 22 เวิร์กกรรมของหนูน้อยน้าสงสารจังลูกเอ๋ย..ที่เกิดมาในครอบครัวผีนั่น..
- 23 น้าสงสารเด็กน้อย..ที่เกิดเป็นลูกผีนั่นทั้ง2คน
- 24 ขอเบิ่งหน้าผัวเมียคู่นี้แน
- 25 บอกมันตายซะ ชั่วทั้งคู่เลย
- 26 คนใจร้ายทั้งได้แม่แต่ลูกของตัวเอง

พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 “ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจูนอนเดินประคบหมูนุ่มนิ่มในขณะก้าวขึ้นแท็กซี่”
ความคิดเห็นที่

- 1 คนดีผีคุ้ม haha...
- 2 ภาพซ้อนเฟรมเห็นได้ชัด !

พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 “แก๊งแว่นอุทัยฯชิงจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน”
ความคิดเห็นที่

- 1 เพราะความคองและวุฒิภาวะจึงทำให้เกิดเรื่องราวที่ไม่คาดคิดและทำให้ผู้อื่นต้อง
เดือดร้อนไปด้วย...ดูไว้เตือนใจ ดูอย่างแต่อย่าเอาอย่าง...เสียใจกับครอบครัวที่
เสียชีวิตด้วยนะคะ
- 2 น้าสงสารคู่กรณี..ต้องมารับผิดชอบ..
- 3 คนช่วยคือรถกระบะ
- 4 เด็กพวกนี้ขยะสังคมแต่สงสารเด็ก

5 คู่กรณีไม่ผิดไม่ต้องกลัว ยอมเสียเวลานิดหน่อย

พาดหัวข่าวอันดับที่ 4 “เจ้าของบ้านผวา อัคคีปฐางจายาวเลื้อยชุกบ้านนาน 3 วัน กู้ภัยยังไม่พบตัว”

ความคิดเห็นที่

- 1 นากลัวมาก ขอให้เจอตัวไวๆนะ
- 2 ขอให้หาตัวเจอไวๆนะคะ

1.2.2 การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นกริยา

พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 “ผีพนันเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่น ปอนผั่งเขมร”

ความคิดเห็นที่

- 1 ชั่วมากทำไมทำกับน้องเค้าได้คนไม่มีความรับผิดชอบ

1.2.3 การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นอนุภาคหรือประโยค

พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 “ผีพนันเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่น ปอนผั่งเขมร”

ความคิดเห็นที่

- 1 ทำไปได้น้อ
- 2 แย่มากเลย พ่อแม่แบบนี้ มันตั้งใจให้เกิดเรื่องแน่
- 3 สู่อายามีลูกเด็ก ภูยานุเสตแบบนี้ 5555 Phatcharapron Wichaphom Guide Juthamart
- 4 เวรกรรมของเด็กจริงๆที่มีพ่อแม่แบบนี้ถ้าไม่พร้อมก็อย่ามีเลยสงสารเด็กน้อยตาต้าๆ
- 5 คิดได้อย่างไร...หมาแม่ลูกอ่อนมันยังหวงลูกมันเลย...นี่อะไรเกิดเป็นคนแท้ๆ..ยังคิดไม่เป็น..อายหมาวะ...
- 6 กรรมของลูกจริงๆที่มากเกิดกับพ่อแม่แบบนี้
- 7 อนาคตเด็กคนนี้น่าสงสารจัง พ่อแม่แบบนี้แย่มากๆ จับทั้งสองคนทำหมันซะและหาคนอุปการะเด็ก แยกไปเลย
- 8 โธลูกเฮีย..มีพ่อแม่แบบนี้..กว่าหนูจะโตหนูจะต้องเจอกับอะไรบ้างไม่อยากจะคิดเลย
- 9 กรรมของเด็ก มีพ่อแม่แบบนี้ไม่รู้จะเอาคำไหนมาเปรียบได้กับพ่อ แม่ แบบนี้
- 10 น่าสงสารเด็กที่มีพ่อแม่แบบนี้ละ

- 11 พูดได้คำเดียวสงสารเด็ก..ถ้าขวอนาคตจะแปดเปื้อนแค่นั้นมีพ่อแม่แบบนี้
 12 ไม่น่าเป็นแม่คนเลยนะทำไปได้
 13 คนแบบนี้หายากที่จะทำตัวได้แยขนาดนี้บอกได้คำเดียวแยๆ
 14 ขนาดนี้เลยนะ
 15 แค่นี้คงทำหลายหนแล้ว...สงสารเด็ก
 16 พ่อแม่เป็นแบบนี้ตั้งแต่จุดเริ่มต้นที่ไม่ดีแล้วลูกโตมาจะได้ดียัง(เด็กขาดการอบรมที่
 ไม่ดีเป็นห่วงชีวิตของเด็กว่าจะเติบโตมาวิธีไหนดีที่มันดีกว่านี้)
 17 ใจร้ายจัง สงสารเด็กที่เกิดมามีพ่อแม่แบบนี้
 18 คนเรามันเป็นได้ขนาดนี้เลยหรือสงสารเด็กจังที่มีพ่อแม่แบบนี้ไม่ห่วงลูกเลยเวร
 กรรมจริงๆ
 19 จังซีกะมีคะ พี่น้องงงงงงง จิต
 20 เจอแบบนี้ พูดไม่ออกเลยคะ สะเทือนใจมาก ถ้าไม่พร้อมก็อย่ามีดีกว่า
 21 พ่อแม่เป็นแบบนี้ แล้วอนาคตลูกจะเป็นอย่างไร พ่อแม่ควรเป็นแบบอย่างดูแลลูกให้
 ดีลูกแค่สามเดือนทั้งลูกไปได้เนอะรักพิน่มากกว่าลูก
 22 คิดได้ยังไง หน้ามืดตามัวสุดๆ
 23 สงสารเด็กจัง มีพ่อแม่แบบนี้
 24 คิดได้ไงทั้งลูกไว้ไปเล่นพินัน ความเป็นแม่ยังมีไหมจิตสำนึกนะ
 25 ชอบเล่นทั้งคู่แล้วอยากจะมีลูกไปทำไมกันสงสารเด็กจริงๆกรรมของหนูทุกๆลูก
 ที่มาเจอพ่อแม่แบบนี้
 26 คนเป็นแม่ทำแบบนี้ได้ไง..เกินไปจริงๆ
 27 อย่างนี้ก็มีด้วย เห้อเศร้าใจ
 28 ทำไปได้
 29 คนแบบนี้ก็มี กรรม
 30 ช่างทำได้ลงคอ
 31 สงสัยตอนปติสนธิคุณแม่เอาเวลาตอนไหน?สงสารเด็กจังพ่อแม่แบบนี้เล่นจนลืมลูก
 32 เจอแบบนี้ พูดไม่ออกเลยคะ ไม่รู้จะว่ายังไงเลย นี่หรือ..พ่อแม่
 33 ก้อมันปัญญาอ่อนนัย คิดได้ดียังทั้งลูกวัยแค่3 เดือน
 34 สำนิยังเกิดเป็นคน เปรตเคย
 35 ไร้ทำไปได้

36 ใจร้ายมากๆทำได้ยลทุกทั้งคน

37 ขนาดนั้นเลยเชียวคนเราเนอะ

พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 “ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจูงอนเดินประคบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่”
ความคิดเห็นที่

1 ผีมาให้เห็นแบบนี้ไม่มีหรอกค่ะ ไม่เชื่อ!

พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 “แก๊งแว่นอุท้ยฯชิงจยย.ชนกระบะดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน”
ความคิดเห็นที่

1 เป็นภาพที่ไม่มีใครอยากให้เกิดขึ้น เห็นแล้วเศร้าใจค่ะ น่าสงสารจัง

2 เพราะความคองและวุฒิภาวะจึงทำให้เกิดเรื่องราวที่ไม่คาดคิดและทำให้ผู้อื่น
ต้องเดือดร้อนไปด้วย...ดูไว้เตือนใจ ดูอย่างแต่อย่าเอาอย่าง...เสียใจกับครอบครัวที่
เสียชีวิตด้วยนะค่ะ

3 สงสารเด็กที่ไม่รู้เรื่องที่มารับกำที่พ่อแม่ทำเลยไม่ได้เกิดมาลืมตาดูโลก

พาดหัวข่าวอันดับที่ 4 “เจ้าของบ้านผว อัดคลิปจ้ององด้วยาวเลื้อยชุกบ้านนาน 3 วัน ภูภัย
ยังไม่พบตัว”

ความคิดเห็นที่

1 น่ากลัวมาก ถ้าเจอแบบนี้ที่ทุ่งแบบนี้ คงต้องนั่งลงกับพื้นแล้วยกมือทาบหน้าอก ตาม
ด้วยร้องขอชีวิตจากพี่งกันละ

1.3 การละ

1.3.1 การละหน่วยเดิมที่เป็นนาม

1) การละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งประธาน

พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 “ผีพนันเข้าสิง พ่อแม่ทั้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่น
บ่อนฝั่งเขมร”

ความคิดเห็นที่

1 จริตใจ๐ทำได้ยอะไร

2 ๐ชั่วหลายเนอะ

3 ๐ชั่วมากทำไม๐ทำกับน้องเค้าได้คนไม่มีความรับผิดชอบ

4 ๐ทำไปได้น้อ

5 ๐แย่มากเลย พ่อแม่แบบนี้ มันตั้งใจให้เกิดเรื่องเน

6 ต่อไป๐ก็๐คงไม่เหลืออะไร ๐คงขายหมดไม่เว้นแม้แต่ตัวเองและลูก

7 มีฆาตกรรมตั้งอยู่ด้วย ๐สามเดือนคงหยิบจับฆาตกรรมกินเองได้เนอะ

- 8 เราแอบน้ำยังเอาลูกใส่รถเข็นไปรอในห้องน้ำด้วยเลย ใจคอทำอะไรด้วยอะไรคะ
 9 มันเอาสมองส่วนใดคิดทิ้งลูกได้ลงคอ อ้าวจริงๆๆๆ
 10 อ้าว
 11 ยิงปลาเพลินไปหน่อย
 12 จะบ้ารึ
 13 อย่างมีจิตสำนึกของความเป็นพ่อเป็นแม่อยู่มั๊ย
 14 คิดได้อย่างไร...หมาแม่ลูกอ่อนมันยังห่วงลูกมันเลย...นี่อะไรเกิดเป็นคนแท้ๆ..ยัง
 15 คิดไม่เป็น..อายหมาวะ...
 16 ผากพี่น้องไว้ระคราวหน้า
 17 เวระไลเอ้ยย อธิงเดรัจฉานเกิดจริงๆ
 18 โห !!!ใจทำอะไรด้วยอะไร ลูกฉัน 18 แล้ว ฉันยังไม่ เป็นห่วงลูกอยู่เลย
 19 ผีพนันทั้งคู่สงสัยจะเจอกันในบ่อน
 20 อตายชะ!!!
 21 ขอให้อเจริญเกิด
 22 อไม่น่าเป็นแม่คนเลยนะทำไปได้
 23 อจัยดำมาก
 24 ออ้าวจริงๆ
 25 ใจคอทำอะไรด้วยอะไร ทั้งพ่อทั้งแม่
 26 ทำไมอไม่จ้างคนเลี้ยง..เห...สุดๆเลย
 27 อเธายังเอ็ดใจ
 28 อบ้าไปละ
 29 ดูแล้ว เหมือนอจะทิ้งลูกนะ เพราะเตรียมเอกสารไว้ครบเลย
 30 อจรรไร
 31 อระยำ เอ้ย
 32 อใจร้ายจัง สงสารเด็กที่เกิดมามีพ่อแม่แบบนี้
 33 อมีจิตใจของความเป็นคนอยู่เปล่า
 34 อใจร้าย
 35 อเธอเอกสารสำคัญไว้ให้เรียบร้อยคงจใจจะทิ้งน้องแล้วจริงๆ
 36 อสุดอ้าวจริงๆไม่น่าเป็นพ่อแม่ใครเลย

- 36 ดูเอกสารพร้อมหน้าจะเอาเด็กมาทิ้งไม่งั้นเมียทะเลาะกะผัวถึงมีเบอโหร
 37 ว่าง่าย
 38 อดูตสำหรับขนมไว้ให้ด้วยหวังว่าเด็กสามเดือนจะหยิบมาดูดเอง
 39 อดิดได้ยังงี้ หน้ามิดตามัวสุดๆ
 40 จิตใจอดทำด้วยอะไรวะ
 41 อดิดได้งี้ทิ้งลูกไว้ไปเล่นพนัน ความเป็นแม่ยังมีไหมจิตสำนึกนะ
 42 อดิด
 43 อดแย่มาก
 44 อดระยำ เห็น
 45 อดิดจริงๆ
 46 สงสารเด็ก ทำไมอดใจร้ายจัง
 47 อดทำไปได้
 48 อดเป็นที่สันดาน
 49 อดไม่มีจิตสำนึก
 50 อดช่างทำได้ลงคอ
 51 อดระยำ
 52 จิตใจอดทำด้วยอะไร เกินคำว่าคนแล้ว!!!
 53 สงสารเด็กจังเลยคะตัวแค่นี้ก็โดนอดทิ้งซะแล้วขอได้ไหมจะเอามาเลี้ยง
 54 ก้อนมันบุญญาอ่อนนัย อดิดได้งี้ทิ้งลูกวัยแค่3 เดือน
 55 อดก็เอาหัวไปม่งโลกตายซะ ไม่รู้จะด่าคำไหน
 56 อดแย่มากๆ
 57 จิตหลาย คือกล้ำปล่อยลูกไว้ อดเออียังคิด
 58 อดยังเป็นมนุษย์อยู่หรือป่าว หมายถึงไม่ทิ้งลูก
 59 นำสงสารจังเด็กคือผ้าขาว....อดไม่อยากเลี้ยงเค้า.อดให้เค้าเกิดมาทำไมนะ....เห็นแล้ว
 เศร้าคะ
 60 ไม่น่าจะสงสารเด็กอดทำให้เค้าเกิดมาแต่ดูแลไม่ดี
 61 อดบ้าไปแล้ว อดเห็นลูกสำคัญน้อยกว่า งานพนันเนี่ยนะ
 62 อดสนุก
 63 อดอดทำไปได้

- 64 โอไฉ้ยมากมายทำได้งัยลูกทั้งคน
- 65 โอชั่วหลายตายโอด
- 66 โอขาดแปด
- 67 โอโค..ต..ร..ชั่วเลย
- 68 โอชั่วคัก
- 69 ไม่น่าเลย.... โอไม่น่าไปเกิดเป็นลูกผี(พนัน)
- 70 สงสัยอมี "หัว" ไว้คั่น "หู"
- 71 โอไปหาเงินหาทอง

พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 “ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจูนอนเดินประคบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่”
ความคิดเห็นที่

- 1 แต่รู้สึก ขนพอง อมีด้วยเหร
- 2 โออาจจะเป็นผีกะหลว ก็เป็นด้ายยยย 555
- 3 ขึ้นแท็กซี่ไปด้วยกันโโดนผีกัดหัวแน่ๆ..
- 4 จิงเหร...ปกติอยู่ญี่ปุ่นไม่ใช่เหร

พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 “แก๊งแว่นอุทัยฯซึ่งจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน”
ความคิดเห็นที่

- 1 โอเห้า
- 2 โอตายน้อยไป..แต่รถกระบะนี่สิต้องมารับผิดด้วย
- 3 โอสมควร
- 4 โอแสดงหลายกะตายชะ สงสารเด็กที่เกิดมายังไม่ทันมองตาอุโลกเนอะ
- 5 โอท้องอยู่จะเป็นแม่คนยังไม่มีความคิดเลย
- 6 โอชั่วหลายตายโอด

พาดหัวข่าวอันดับที่ 4 “เจ้าของบ้านผวา อัคคีปฐางด้วยาวเลื้อยชุกบ้านนาน 3 วัน คุ้มภัย
ยังไม่พบตัว”

ความคิดเห็นที่

- 1 โอของคุณผู้ชายรีบล่าว
- 2 รกไปนะบ้าน ขอให้โอเจอไวๆนะ
- 3 น่ากลัวมากขอให้โอเจอตัวไวๆนะ
- 4 ขอให้โอหาตัวเจอไวๆนะคะ

2) การละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งกรรม

พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 “ผีพนันเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่น ป่อนผังเขมร”

ความคิดเห็นที่

- 1 นำสงสารอ
- 2 เราว่ามันตั้งใจทิ้งอวะ
- 3 นำสงสารอจังเวกรรมจริงๆ
- 4 สงสารอจัง
- 5 มันตั้งใจทิ้งอ
- 6 นำสงสารนุ้ยอจังในเมื่อคุณไม่พร้อมแล้วจะปล่อยให้มีอทำไม
- 7 อยากเห็นหน้าอจริงๆ
- 8 นำสงสารอ
- 9 สงสารอมากๆอะ
- 10 ไปให้ยายเลี้ยงอดีที่สุด
- 11 สงสารอจังเลย
- 12 อยากตบกะบานอได้
- 13 นำสงสารอ

พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 “แก๊งแว่นอุทัยฯชิงจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน”

ความคิดเห็นที่

- 1 เป็นภาพที่ไม่มีใครอยากให้เกิดขึ้น เห็นแล้วเศร้าใจอะ นำสงสารอจัง
- 2 เมาอ.. เท่านั้นหลีกเลี้ยงไม่ได้หรอก

พาดหัวข่าวอันดับที่ 4 “เจ้าของบ้านผวา อัคคีพิรุณลงอ่างด้วยาวเลื้อยชุกบ้านนาน 3 วัน กู้ภัย ยังไม่พบตัว”

ความคิดเห็นที่

- 1 ให้ให้กำถันผงรอยอให้ทั่ว งูไม่ชอบกลิ่นนี้ หาซื้อได้ตามร้านขายปุ๋ยเพื่อการเกษตร

3) การละหน่วยเดิมที่เป็นนามทั้งตำแหน่งประธานและตำแหน่งกรรม

พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 “ผีพนันเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่น ป่อนผังเขมร”

ความคิดเห็นที่

- 1 อมะอยากเลี้ยงอก็เอาอให้กูนี้

- 2 ๑ใจดำมาก เห็นแล้วสงสาร๑
- 3 NiiNew NubTunk อ่านแล้วมันขึ้น !!!! ๑ตั้งใจทั้ง๑รีปาว สติบัตร สมุดสุขภาพพร้อม
- 4 ๑ตั้งใจทั้ง๑รีปาวของสำคัญของลูกวางไว้เพื่อ
- 5 ๑ทั้ง๑ไปได้ยังไงคะ
- 6 ก็ยังดีที่๑ไม่ฆ่า๑ทิ้งเสีย
- 7 นั่นโเบเกิดปาว เพื่อคัยจะเอา๑ไปเลี้ยง ๑เลยเอาหลักฐานมาครบเลย
- 8 สงสาร๑นะไม่รู้๑ให้เขาเกิดมาทำไม
- 9 ดี๑ไม่ขายเด็กให้เขมร สงสาร๑จัง
- 10 ๑ตั้งใจทั้ง๑ เอกสารพร้อมเลย
- 11 ๑มีเงินไปเล่น๑ ทำไม๑ไม่จ้างคนเลี้ยง ก็ได้ละ ๑ปัญญาอ่อน

พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 “แก๊งแว่นอุทัยฯซึ่งจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน”
ความคิดเห็นที่

- 1 ไม่น่าสงสาร๑เลย๑ทำอะไรไม่คิดหน้าคิดหลังเห็นแต่ความสนุกสนาน
- 2 ขับรถผ่านเห็น๑ละ..๑ชื้อกันก็กคนองมาก
- 3 ๑ขับ๑เร็วมาก๑๑แข่งกันเอง

1.3.2 การละหน่วยเดิมที่เป็นกริยา

พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 “แก๊งแว่นอุทัยฯซึ่งจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน”
ความคิดเห็นที่

- 1 สมควร๑
- 2 ขณะที่เฝ้าสมควร๑.

1.3.3 การละหน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค

พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 “ผีพนันเข้าสิง พ่อแม่ทั้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่น
ปอนฝรั่งเขมร”

ความคิดเห็นที่

- 1 ๑เกินบรรยาย!!!!!!!!!!!!

พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 “ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจูดอนเดินประกบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่”
ความคิดเห็นที่

- 1 มอง๑ไม่ออก
- 2 คนที่บอกว่า๑ไม่จริง คือมึงกำลังกลัวอยู่เลยปลอมใจตัวเอง5555
- 3 ๑หลอกเด็ก

- 4 ๐จริงหรอคะนี่
- 5 #ร่าย๐น่ากลัว
- 6 ๐ไร้สาระนะ
- 7 'ไม่ดู๐เพราะมีโฆษณา
- 8 ๐ไม่น่าเชื่อเลย555
- 9 ๐ถึก...จัย...หลาย
- 10 ๐ช่างไร้สาระ
- 11 ๐เปิ่นตาย่าน
- 12 ๐ไร้สาระ
- 13 ๐จริงหรอ....ปกติอยู่ญี่ปุ่นไม่ใช่หรอ
- 14 ๐เหมือนครึ่งภูเกิดเลย
- 15 ๐ไม่จริงมั้ง..?
- 16 อยากดู๐ ปักลำเบ็ง Non Nuntawat
- 17 ๐เชื่อไม่ได้

พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 “แก๊งแก๊งอุทัยฯซึ่งจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน”
ความคิดเห็นที่

- 1 แก๊ไขอะไรไม่ได้แล้ว...ดู๐เป็นอุทาหรณ์และกันนะเพื่อนๆ

พาดหัวข่าวอันดับที่ 5 “แซกร่วมใส่ชุดสีแดง เดินรำนางานศพไว้อาลัยผู้ตายที่เพชรบูรณ์”
ความคิดเห็นที่

- 1 เห็น๐อยู่เหมือนกันแปลกดี

1.4 การซ้ำ

1.4.1 การใช้คำศัพท์ซ้ำรูปเดิมทั้งหมด

พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 “ผีพนันเข้าสิง พ่อแม่ทั้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่น
บ่อนฝรั่งเขมร”

ความคิดเห็นที่

- 1 มันจะไปเล่นแล้วมันเอาลูกไปทำไมตัวเสียยิ่งกว่าหมา
- 2 แย่มากเลย พ่อแม่แบบนี้ มันตั้งใจให้เกิดเรื่องแน่
- 3 ลูกเรา ป.1 ยังไม่ให้คาดสายตาเลย ยกเว้นตอนไปโรงเรียน ใจมันทำด้วยอะไรนะ
- 4 ต่อไปก็คงไม่เหลืออะไร คงขายหมดไม่เว้นแม้แต่ตัวเองและลูก
- 5 พ่อ เขาคงเอาแม่หนูไปจำนำแล้วลูกเอ้ย...

- 6 มีชีวิตนมตั้งอยู่ด้วย สามเดือนคงหยิบจับขวดนมกินเองได้เนอะ
 7 ไปชะหล่าถ้าพ่อแม่บ้านขนาดนี้
 8 มันเอาสมองส่วนใดคิดถึงลูกได้ลงคอ ชั่วจริงๆๆ
 9 สู่อายามีลูกเค็ด ภูยานสุเขตแบบนี้ 5555 Phatcharapron Wichaphom Guide
 Juthamart
 10 ไฟไหม้ยังเหลือที่แต่การพนันไม่เคยเหลืออะไร สงสารเด็ก
 11 ยังมีจิตสำนึกของความเป็นพ่อเป็นแม่อยู่มั๊ย
 12 คุณทั้ง2ไม่พร้อม และไม่มีคุณสมบัติ ที่จะเป็นพ่อแม่คน
 13 พ่อกับแม่หลุดมาจากนรกขุมไหนเนี่ย..เวรกรรมของเด็ก
 14 เวรกรรมของเด็กจริงๆที่มีพ่อแม่แบบนี้ถ้าไม่พร้อมก็อย่ามีเลยสงสารเด็กน้อยตา
 ดำๆ
 15 NiiNew NubTunk อ่านแล้วมันขึ้น !!! ตั้งใจทิ้งรีปาว สุตีบตร สมุดสุขภาพพร้อม
 16 ผีพนันมันไม่เคยลืมดูลืมตาเลยจริงๆ
 17 พ่อแม่กลับมา ยัง หรือตายคาบ่อนไปแล้ว
 18 อยากเห็นหน้าผี2โตนี่ที่มันทิ้งลูกเนอะ
 19 พ่อโอดแม่ท้อใจ
 20 พ่อแม่ไม่คิด
 21 เราว่ามันตั้งใจทิ้งวะ
 22 กรรมของลูกจริงๆที่เกิดกับพ่อแม่แบบนี้
 23 อนาคตเด็กคนนี้น่าสงสารจัง พ่อแม่แบบนี้แย่มากๆ จับทั้งสองคนทำหมันซะและหา
 24 คนอุปการะเด็ก แยกไปเลย
 25 ผีพนันทั้งคู่ โดยเฉพาะอีแม่สงสัยหมดตัวก็ขายตัวเล่นต่อเลยมั้ง
 26 มันไม่พร้อมมีลูกมันจะมีทำมัย
 27 ผีพนันทั้งคู่สงสัยจะเจอกันในบ่อน
 28 ลูกฉัน9ขวบครึ่งไม่เคยปล่อยเลย
 29 โถลูกเอ๊ย..มีพ่อแม่แย่ๆแบบนี้..กว่าหนูจะโตหนูจะต้องเจอกับอะไรบ้างไม่อยากจะ
 30 คิดเลย
 31 จงใจจะทิ้งรีปาวของสำคัญของลูกวางไว้เพื่อ
 32 ไถยเนาะตาสิตอนเด็กน้อยเด๋วสนาเกิดมาเป็นลูกผีพนัน

- 31 กรรมของเด็ก มีพ่อแม่แบบนี้ไม่รู้จะเอาคำไหนมาเปรียบได้กับพ่อ แม่ แบบนี้
32 หึงไปได้ยังไงคะ
- 33 สงสารเด็กจังพ่อแม่ทำอะไรทำหัวใจถึงได้ใจร้ายขนาดนี้
34 น่าสงสารเด็กที่มีพ่อแม่แบบนี้ละ
35 ให้พ่อกะแม่ตายดีกว่ามัย
- 36 พุดได้คำเดียวสงสารเด็ก..ถ้าขวอนาคตจะแปดเปื้อนแคไหนมีพ่อแม่แบบนี้
37 ไม่น่าเป็นแม่คนเลยนะทำไปได้
38 ใจคอทำด้วยอะไร ทั้งพ่อทั้งแม่
39 เหวอของเด็ก เมื่อไรบ่อนจะหมดไป
40 ขังลิ้มเลยคะคุณตำรวจให้สมกับที่มันลิ้มลูกเอาให้ลูกลิ้มมันไปเลย
41 อยากเห็นหน้าพ่อกับแม่เด็กจริงๆ
42 3เดือน สงสารเด็ก
- 43 โถเอยน่าสงสารหนูน้อยจังพ่อแม่ทำมัยใจร้ายจังเลย
44 ดูแล้ว เหมือนจะหึงลูกนะ เพราะเตรียมเอกสารไว้ครบเลย
45 มันตั้งใจหึง
46 พ่อแม่เป็นแบบนี้ตั้งแต่จุดเริ่มต้นที่ไม่ดีแล้วลูกโตมาจะได้ดีย(เด็กขาดการอบรมที่
ไม่ดีเป็นห่วงชีวิตของเด็กว่าจะเติบโตมาวิธีไหนดีที่มันดีกว่านี้)
- 47 ใจร้ายจัง สงสารเด็กที่เกิดมามีพ่อแม่แบบนี้
48 คนเรามันเป็นได้ขนาดนี้เลยหรือสงสารเด็กจังที่มีพ่อแม่แบบนี้ไม่ห่วงลูกเลยเหว
กรรมจริงๆ
- 49 เหวกรรมของเด็กมันจะมาเกิดในครอบครัวนี้ พ่อแม่ไม่ได้เรื่องทั้งคู่
50 มีเยอะนะในเรื่องของการพนันมีหลายระดับ.บ้าน.หมู่บ้าน.ตำบล ะครับก็เป็นสาเหตุ
หนึ่งที่ทำมีปัญหาต่างๆตามมา
- 51 เอาเอกสารสำคัญไว้ให้เรียบร้อยคงจะใจจะหึงน้องแล้วจริงๆ
52 สุดซึ้งจริงๆไม่น่าเป็นพ่อแม่ใครเลย
53 น่าสงสารลูกเอย
- 54 เหวกรรมของเด็ก มีพ่อแม่เหี้ย
55 ดูเอกสารพร้อมน่าจะเอาเด็กมาหึงไม่จั้นเมียทะเลาะกะผัวถึงมีเบอโหร
56 พ่อกับแม่ของเด็กมันฮจริงๆเลย

- 57 แม่ผีบ้า....ซังๆๆๆ
- 58 อุตส่าห์ขงนมไว้ให้ด้วยหวังว่าเด็กสามเดือนจะหยิบมาดูดเอง
- 59 สงสารเด็กคะพ่อแม่ช้ำมาก
- 60 พ่อแม่เป็นแบบนี้ แล้วอนาคตลูกจะเป็นอย่างไร พ่อแม่ควรเป็นแบบอย่างดูแลลูก
ให้ดีลูกแค่สามเดือนหึงลูกไปได้เนอะรักพ่อกันมากกว่าลูก
- 61 เด็กเป็นไรไหมพ่อแม่มันชังจัง
- 62 สงสารเด็กจัง มีพ่อแม่แบบนี้
- 63 พ่อกับแม่เด็กคงโดนของจากฝั่งเขมรเลยไม่สนใจเด็กแม้กระทั่งลูกของตัวเอง
- 64 คิดได้ไงหึงลูกไว้ไปเล่นพ่อกัน ความเป็นแม่ยังมีไหมจิตสำนึกนะ
- 65 โชคของเด็กยังดีมีคนเจอ พ่อกับแม่ใจร้ายมาก
- 66 ชอบเล่นทั้งคู่แล้วอยากจะมีลูกไปทำไมกันสงสารเด็กจริงๆกรรมของหนูทุกๆลูก
ที่มาเจอพ่อแม่แบบนี้
- 67 ก็ยังดีที่ไม่ฆ่าทิ้งเสีย
- 68 พ่อแม่ ตัวอย่างในรอบปี 555555
- 69 ออย่าหึงลูกนะแอน555
- 70 คิดจะรวยกับการพนันหรือ ลูกพี่ ไม่น่าเป็นพ่อแม่คน
- 71 คนเป็นแม่ทำแบบนี้ได้ไง..เกินไปจริงๆ
- 72 เวิร์กกรรมของหนูน้อยน่าสงสารจังลูกเอ๋ย..ที่เกิดมาในครอบครัวผีพนัน..
- 73 น่าสงสารเด็กน้อย..ที่เกิดเป็นลูกผีพนันทั้ง2คน
- 74 เปิดคำสืว่า อีพ่ออีแม่หมาๆ
- 75 กำของลูก
- 76 เป็นพ่อแม่ที่แย่มาก
- 77 สงสัยตอนปติสนธิคุณแม่เอาเวลาตอนไหน?สงสารเด็กจังพ่อแม่แบบนี้เล่นจนลืม
ลูก
- 78 เจอแบบนี้ พุดไม่ออกเลยคะ ไม่รู้จะว่ายังไงเลย นี่หรือ..พ่อแม่
- 79 สงสารเด็กจังเลยคะตัวแค่นี้ก็โดนทิ้งซะแล้วขอได้ไหมจะเอามาเลี้ยง
- 80 ก้อมันปัญญาอ่อนจ้ะ คิดได้งัยหึงลูกวัยแค่3 เดือน
- 81 จืดหลาย คือกลัวปล่อยลูกไว้ เอาอิหยังคิด
- 82 สมองคิดด้วยอะไร ถ้าเป็นพ่อแม่ที่ดีไม่ได้
- 83 ถ้าหนูโตขึ้นหนูก็ด้อมย่าลูกเต้าให้แม่กินแล้วกันนะ สงสารเด็กจัง

- 84 บ้าไปแล้ว เห็นลูกสำคัญน้อยกว่า งานพนันเนี่ยนะ
 85 ลูกคนนะไม่ใช่ลูกแมว ทั้งลงได้ไงวะ
 86 ดีไม่ขายเด็กให้เขมร สงสารจัง
 87 ลูกทั้งคนพูดได้งัยว่าลิ้มยังเหลือความเป็นพ่อเป็นแม่วีปลาเนี่ย
 88 จิตสำนึกความเป็นแม่ไม่มีเลย
 89 ตั้งใจทิ้ง เอกสารพร้อมเลย
 90 หิวนมแยเลยลูกเอ๊ยเจอแม่มันจะตบกะบานที่
 91 ใจร้ายมากๆทำได้งัยลูกทั้งคน
 92 คนใจร้ายทิ้งได้แม้แต่ลูกของตัวเอง
 93 สามัญสำนึกความเป็นพ่อเป็นแม่ไม่มีอายหมาให้มันเคะ
 94 มีเงินไปเล่น ทำไมไม่จ้างคนเลี้ยง ก็ได้ละ บัญญาอ่อน
 95 มันบ้าไปแล้วเขาเลือดหัวมันออกผีพนันจะได้ไม่กล้ำสิง
 96 ไม่น่าเลย.... ไม่น่าไปเกิดเป็นลูกผี(พนัน)

พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 “ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจูออนเดินประคบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่”
 ความคิดเห็นที่

- 1 คลิปนี้รายการคนอวดผีเอามาออกตั้งนาน แล้วไม่ใช่ที่ญี่ปุ่นด้วย...
 2 “ดูกันชัดๆ” นี่ชัดแล้วนะ
 3 ขึ้นแท็กซี่ไปด้วยกันโดนผีกัดหัวแน่ๆ..
 4 ไม่รู้ดิ ผมไม่ได้เป็นหนุ่มที่เดินตรงนั้น
 5 จูออนอยู่เกาหลีไม่ใช่หรอ
 6 คลิปนี้คนอวดผีเอามาออกมานานแล้วครับ
 7 รายการคนอวดผีเคยเอามาออกแล้วคลิปนี้ละ
 8 ผีญี่ปุ่นทำไมผีออกมาทำท่าแบบนี้ทำเดี๋ยวมั้ยทำอื่นไหม55
 9 ไม่ดูเพราะมีโฆษณา
 10 ประเด็นคือ CCTV ของญี่ปุ่นที่กล่าวไว้ว่าเป็นประเทศที่ล้าหน้ามาก “ชัด..ได้เท่านี้
 หรอ??” ไม่น่าใช่...
 11 นานละคลิปนี้
 12 จริงหรอ....ปกติอยู่ญี่ปุ่นไม่ใช่หรอ
 13 อยากดู ปักลำเบ็ง Non Nuntawat

14 ภาพซ้อนเฟรมเห็นได้ชัด !

พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 "แก๊งแว้นอุทัยฯชิงจยย.ชนกระบะดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน"
ความคิดเห็นที่

- 1 น่าสงสารเด็กในท้องอะ
- 2 รถกระบะไม่เห็นจอดดูเลย
- 3 อุทัยไม่มีเด็กแว้นนะคะน้องไปทริปกันคะ
- 4 ตายน้อยไป..แต่รถกระบะนี่สิต้องมารับผิดด้วย
- 5 สงสารคนขับกระบะที่ขับมาดีๆแล้วต้องชดใช้ค่าเสียหาย
- 6 ท้องอยู่จะเป็นแม่คนยังไม่มีความคิดเลย
- 7 กรรมของเด็กในท้อง
- 8 คนช่วยคือรถกระบะ
- 9 รถกระบะช่วยเลย..
- 10 เด็กในท้องที่ตายมันไม่รู้เรื่องเลย...แต่แม่มันสิรู้อยู่เต็มอกยังดันทุรัง
- 11 คนขับกระบะ you're my hero
- 12 สงสารคนขับรถกระบะจึงต้องมาช่วยเพราะ...?เสียเวลาทำมาหากิน...
- 13 ไม่อยากจะซ้ำเติมเลย สงสารเด็กในท้อง #แต่ก็เกลียดพวกขยะสังคม
- 14 ดี..สมน้ำหน้ามันตายโคด....สงสารเจ้าของรถกระบะจัง..
- 15 สงสารเด็กในท้องจัง ไม่มีโอกาสได้ลืมตาดูโลกเลย

พาดหัวข่าวอันดับที่ 4 "เจ้าของบ้านผวา อัคคีพิรุณจางด้วยาวเลื้อยชุกบ้านนาน 3 วัน กู้ภัย
ยังไม่พบตัว"

ความคิดเห็นที่

- 1 งูสิงไม่ไ้ขู่จาง
- 2 ดูรกมากนะบ้านคุณ แล้วจะไม่ให้มันงูได้ไง
- 3 รกไปนะบ้าน ขอให้เจองูไวๆนะ

พาดหัวข่าวอันดับที่ 5 "แขกร่วมใส่ชุดสีแดง เดินรำนางานศพไว้อาลัยผู้ตายที่เพชรบูรณ์"

ความคิดเห็นที่

- 1 งานบวชจัดงานศพสงสัยคนจ้างมาจัดคิว

1.4.2 การใช้คำพ้องความหมาย

พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 "ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจูงอนเดินประคบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่"

ความคิดเห็นที่

- 1 มองไม่ออก
- 2 ยากดู บักล้าเบ็ง
- 3 ภาพซ้อนเฟรมเห็นได้ชัด !

พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 “แก๊งแว่นอุทัยฯชิงจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน”

ความคิดเห็นที่

- 1 ตายน้อยไป..แต่รถกระบะนี่สิต้องมารับผิดด้วย
- 2 แสดงหลายกะตายซะ สงสารเด็กที่เกิดมายังไม่ทันมองตาโลกเนอะ
- 3 เห็นแล้วเศร้าใจมาก ๆ ค่ะ ขอแสดงความเสียใจกับครอบครัวผู้สูญเสียด้วยนะคะ
- 4 ให้มันตายวันละร้อยยิ่งดี
- 5 เพราะความคองและอุบัติเหตุจึงทำให้เกิดเรื่องราวที่ไม่คาดคิดและทำให้ผู้อื่นต้องเดือดร้อนไปด้วย...ดูไว้เตือนใจ ดูอย่างแต่อย่าเอาอย่าง...เสียใจกับครอบครัวที่เสียชีวิตด้วยนะคะ
- 6 R.I.P..แต่ เด็กอุทัยธานี ผมจะไม่ซ้ำเติมผู้ที่เสียชีวิตนะคะ เพราะอุทัยธานีคือ บ้านเกิดผม
- 7 ชั่วหลายตายโหด
- 8 ดี..สมน้ำหน้ามันตายโหด....สงสารเจ้าของรถกระบะจัง..
- 9 ขับเร็วมาก ๆ แข่งกันเอง

1.4.3 การใช้คำจากกลุ่ม

พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 “ผีพนันเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่น บ่อนผิงเขมร”

ความคิดเห็นที่

- 1 เด็กเกิดมากับสภาพแวดล้อมแบบนี้ สงสารคุณภาพชีวิตของเด็กจัง
- 2 ไฟไหม้ยังเหลือที่แต่การพนันไม่เคยเหลืออะไร สงสารเด็ก
- 3 พ่อกับแม่หลุดมาจากนรกขุมไหนเนี่ย..เวรกรรมของเด็ก
- 4 เวรกรรมของเด็กจริงๆ ที่มีพ่อแม่แบบนี้ถ้าไม่พร้อมก็อย่ามีเลย สงสารเด็กน้อยตาต้าๆ
- 5 สงสารเด็ก
- 6 สงสารเด็กที่เกิดมาอยู่ครอบครัวนี้

- 7 อนาคตเด็กคนนี้น่าสงสารจัง พ่อแม่แบบนี้แย่มากๆ จับทั้งสองคนทำหมันซะและหา
 คนอุปการะเด็ก แยกไปเลย
- 8 โ้ยยเนาะตาสิตอนเด็กน้อยเด๋วสาเกิดมาเป็นลูกผีพนัน
- 9 กรรมของเด็ก มีพ่อแม่แบบนี้ไม่รู้จะเอาคำไหนมาเปรียบได้กับพ่อ แม่ แบบนี้
- 10 สงสารเด็กจังพ่อแม่เอาอะไรทำหัวใจถึงได้ใจร้ายขนาดนี้
- 11 ผมเคยเจอมากับตัวผิตนนี้..ไม่มีเวทมนต์หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายทำอันตรายผิตนนี้
 ได้...
- 12 น่าสงสารเด็กที่มีพ่อแม่แบบนี้ละ
- 13 พูดได้คำเดียวสงสารเด็ก..ถ้าขวอนาคตจะแปดเปื้อนแค่นี้มีพ่อแม่แบบนี้
- 14 หน้าสงสารเด็ก
- 15 เวรของเด็ก เมื่อไรบ่อนจะหมดไป
- 16 สงสารเด็กน้อย
- 17 กรรมแท้ๆ ดีนะเด็กไม่เป็นไรมาก
- 18 อยากเห็นหน้าพ่อกับแม่เด็กจริงๆ
- 19 ดีสิเด็กคนนี้จะได้แก่่ง55555
- 20 3เดือน สงสารเด็ก
- 21 เค้าคงทำหลายหนแล้ว...สงสารเดก
- 22 โคดสงสารเด็กเรยอะเค้ายังช่วยเหลือตัวเองไม่ได้โตมาเค้าจะทิ้งพวกคุณมั่งคอยดู!!
- 23 ใจร้ายจัง สงสารเด็กที่เกิดมามีพ่อแม่แบบนี้
- 24 คนเรามันเป็นได้ขนาดนี้เลยหรอสงสารเด็กจังที่มีพ่อแม่แบบนี้ไม่ห่วงลูกเลยเวร
 กรรมจริงๆ
- 25 เวรกรรมของเด็กมันนะมาเกิดในครอบครัวนี้ พ่อแม่ไม่ได้เรื่องทั้งคู่
- 26 จะเบลอบใบหน้าเด็กทำไมเนี่ยเด็กวัยขนาดนี้คนดูไม่ออกหรือว่าลูกใคร
- 27 เวรกรรมของเด็ก มีพ่อแม่ให้ๆ
- 28 ดูเอกสารพร้อมน่าจะเอาเด็กมาทิ้งไม่งั้นเมียทะเลาะกะผัวถึงมีเบอโห
- 29 พอกับแม่ของเด็กมันฮจริงเลย
- 30 เราลูกจะ4ขวบละยังไม่ให้ละสาตาเลย นอกจากจะไปโรงเรียน สงสารเด็กอะ
- 31 อุตสาห์ขงนมไว้ให้ด้วยหวังว่าเด็กสามเดือนจะหยิบมาดูดเอง
- 32 สงสารเด็กคะพ่อแม่ชั่วมาก

- 33 นำเอ็นดูเด็กมากๆ
 34 เด็กเป็นไรไหมพ่อแม่มันสงสัยๆ
 35 เด็กน้อยเอี่ยมมองเห็นอนาคตเลย
 36 สงสารเด็กจัง มีพ่อแม่แบบนี้
 37 พ่อกับแม่เด็กคงโดนของจากฝั่งเขมรเลยไม่สนใจเด็กแม้กระทั่งลูกของตัวเอง
 38 โชคของเด็กยังดีมีคนเจอ พ่อกับแม่ใจร้ายมาก
 39 ชอบเล่นทั้งคู่แล้วอยากจะมีลูกไปทำไมกันสงสารเด็กจริงๆกรรมของหนูแท้ๆลูก
 ที่มาเจอพ่อแม่แบบนี้
 40 สงสารเด็ก ทำไมใจร้ายจัง
 41 นำสงสารเด็กน้อย..ที่เกิดเป็นลูกผีพนันทั้ง2คน
 42 มนุษย์เรานี้มีหลายแบบจริงๆ
 43 คิดได้อย่างไร...หมาแม่ลูกอ่อนมันยังหวงลูกมันเลย...นี่อะไรเกิดเป็นคนแท้ๆ..ยังคิด
 ไม่เป็น..อายหมาอะ...
 44 บ้าไปแล้วคนสมัยนี้
 45 ไม่น่าเป็นแม่คนเลยนะทำไปได้
 46 คนแบบนี้หาคนที่จะทำตัวได้แย่นานนี้นับว่าได้คำเดียวแยๆๆ
 47 มันยังเป็นคนอยู่รึสัต์จริงๆ
 48 นี่และสิ่งที่เราต้องการทุกอย่างจริง
 49 คนเป็นแม่ทำแบบนี้ได้ไง..เกินไปจริงๆ
 50 คนแบบนี้ก็มี กรรม
 51 จิตใจทำด้วยอะไร เกินคำว่าคนแล้ว!!!
 52 คนหรือว่า....จะว่าสัตว์ก็ไม่ใช่สัตว์มันรักลูกของมันจะตาย
 53 ยังเป็นมนุษย์อยู่หรือป่าว หมายถึงไม่ทิ้งลูก
 54 ลูกคนนะไม่ใช่ลูกแมว ทิ้งลงได้ไงอะ
 55 บ้าไปแล้วละมังคน
 56 ขนาดนั้นเลยเชียวคนเรานี่เนอะ
 57 นำสงสารเด็ก
 58 สงสัยตอนปติสนธิคุณแม่เอาเวลาตอนไหน?สงสารเด็กจังพ่อแม่แบบนี้เล่นจนลืมลูก
 59 เบลอหน้านี้กว่าเด็กตาย แหมๆ

- 60 สงสารเด็กจ้งเลยคะตัวแค่นี้ก็โดนทิ้งซะแล้วขอได้ใหม่จะเอามาเลี้ยง
 61 เด็กเสียชีวิตใหม่คะน่าสงสาร
 62 ถ้าหนูโตขึ้นหนูก็ด้อมย่าลูกเต้าให้แม่กินแล้วกันนะ.สงสารเด็กจ้ง
 63 น่าสงสารจ้งเด็กคือผ้าขาว....ไม่อยากเลี้ยงเค้า.ให้เค้าเกิดมาทำไมนะ....เห็นแล้ว
 เศร้าคะ
 64 เด็กเกิดมาจากการผสม ซึ่งเป็แค่ผลงานที่ไม่ต้องการจะได้
 65 ไม่น่าจะสงสารเด็กทำให้เค้าเกิดมาแต่ดูแลไม่ดี
 66 ดีไม่ขายเด็กให้เขมร สงสารจ้ง
 67 กำของเด็กรึจ้ง
 68 สงสารเด็กคงร้อน คงหิว คงกลัว
 69 น่าสงสารจ้งครับเด็กน้อย
 70 สงสารเด็กที่เกิดมา
 71 น่าสงสารเด็กจ้งคงหิวมาก

พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 “ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจ้องอนเดินประคบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่”
 ความคิดเห็นที่

- 1 ขึ้นแท็กซี่ไปด้วยกันโดนผีกัดหัวแน่ๆ..
 2 ผมว่าไม่ใช่ผีแต่เป็นมิติเวลาครับ
 3 ไหนผี
 4 ทำไมผีต้องโผล่มาหลังเสาครับ ทำไมไม่ตามตั้งแต่ตอนแรกเลย - -"
 5 คนดีผีคุ้ม haha...
 6 ผีญี่ปุ่นทำไมผีออกมาทำท่าแบบนี้ทำเดี๋ยวมีย่าอื่นใหม่55
 7 ผีตามผัว 555
 8 ผีตามหัว!!!!
 9 ผีมาให้เห็นแบบนี้ไม่มีหรอกคะ ไม่เชื่อ!
 10 ผีหลอก555+
 11 นั้นไงผีเกาะหัวเลย

พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 “แก๊งแว่นอุทัยฯชิงจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน”
 ความคิดเห็นที่

- 1 ตอนพวกมันไปทำบุญพวกคุณๆไม่เคยพูดถึงพอเสียหน่อยก็พูดกันจ้ง#จากคน
 อุทัยธานี

- 2 R.I.P..แต่ เด็กอุทัยธานี ผมจะไม่ซ้ำเติมผู้เสียชีวิตนะครับ เพราะอุทัยธานีคือบ้านเกิดผม

พาดหัวข่าวอันดับที่ 4 “เจ้าของบ้านผวา อัคคีภัยลงอวงตัวยาวเลื้อยทุกบ้านนาน 3 วัน ผู้ภัยยังไม่พบตัว”

ความคิดเห็นที่

- 1 งูสิงไม่ใช่งูจงอาง
- 2 ดูรกมากนะบ้านคุณ แล้วจะไม่ให้มีงูได้ไง
- 3 รกไปนะบ้าน ขอให้เจองูไวๆนะ
- 4 ให้ใช้กำถันผงโรยให้ทั่ว งูไม่ชอบกลิ่นนี้ หาซื้อได้ตามร้านขายปุ๋ยเพื่อการเกษตร

1.5 การใช้คำเชื่อม

พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 “ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจวบจนเดินประคบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่”

ความคิดเห็นที่

- 1 แต่รู้สึก ขนพอง มีด้วยเหร

พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 “แก๊งแว่นอุทัยฯชิงจยย.ชนกระบะดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน”

ความคิดเห็นที่

- 1 เพราะความคองและวุฒิภาวะจึงทำให้เกิดเรื่องราวที่ไม่คาดคิดและทำให้ผู้อื่นต้องเดือดร้อนไปด้วย...ดูไว้เตือนใจ ดูอย่างแต่อย่าเอาอย่าง...เสียใจกับครอบครัวที่เสียชีวิต ด้วยนะค่ะ

1.6 การใช้กลไกที่นอกเหนือจากรูปภาษา หรือการมีประสบการณ์ร่วมกัน

พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 “ผีพนันเข้าสิง พ่อแม่ทิ้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่น บ่อนผิงเขมร”

ความคิดเห็นที่

- 1 จ้างงาดึงกู
- 2 สู่อายามีลูกเด็ก ๆ ย่านสุขุมวิท 5555 Phatcharaporn Wichaphom Guide Juthamart
- 3 โฉยเนาะตาสีโดนเด็กน้อยเด่วสาสนาเกิดมาเป็นลูกผีพนัน
- 4 เอาหยั่งเห็ดใจ
- 5 ง่าวต่าย
- 6 จังชีกะมีค๊ะ ฟีนองงงงงงง จิด
- 7 จังแมนมึงชั่วคักเนาะ

- 8 เปิดคำสืว่า อีพ้ออีแม่หมาๆ
- 9 สำนียงเกิดเป็นคน เปรตเคย
- 10 จิตหลาย คือกล้ำปล่อยลูกไว้ เอาอิหยังคิด
- 11 จิต

พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 “ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจูออนเดินประคบหนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่”
ความคิดเห็นที่

1 เปนตาย่าน

พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 “แก๊งแว่นอุทัยฯชิงจยย.ชนกระบะดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน”
ความคิดเห็นที่

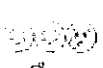
- 1 นำสงสาวเด็กในท้องอะ
- 2 แสดงหลายกะตายชะ สงสาวเด็กที่เกิดมายังไม่ทันมองตาอุโลกเนอะ
- 3 สงสาวเด็ก
- 4 กรวมของเด็กในท้อง
- 5 เด็กพวกนี้ขะสังคมแต่สงสาวเด็ก
- 6 เด็กในท้องที่ตายมันไม่รู้เรื่องเลย...แต่แม่มันสิรู้อยู่เต็มอกยังดันทุรัง
- 7 ไม่อยากจะซักเคมเลย สงสาวเด็กในท้อง #แต่ก็เกลียดพวกขะสังคม
- 8 สงสาวเด็กที่ไม่รู้เรื่องที่มารับกำที่พ่อแม่ทำเลยไม่ได้เกิดมาลืมตาอุโลก
- 9 สงสาวเด็กเพราะพ่อแม่แท้ๆ
- 10 สงสาวเด็กในท้องจัง ไม่มีโอกาสได้ลืมตาอุโลกเลย

1.7 การใช้ข้อความแสดงอารมณ์ความรู้สึก และสัญลักษณ์

พาดหัวข่าวอันดับที่ 1 “ผีพนันเข้าสิง พ่อแม่ทั้งลูก 3 เดือนในโรงแรมสระแก้วก่อนข้ามเล่น
บ่อนฝรั่งเขมร”

ความคิดเห็นที่

- 1 เด็กเกิดมากับสภาพแวดล้อมแบบนี้สงสาวคุณภาพชีวิตของเด็กจัง
- 2 นำสงสาว
- 3 ไฟไหม้ยังเหลือที่แต่การพนันไม่เคยเหลืออะไร สงสาวเด็ก
- 4 ใจดำมาก เห็นแล้วสงสาว
- 5

- 6 เวิร์กของเด็กจริงๆที่มีพ่อแม่แบบนี้ถ้าไม่พร้อมก็อย่ามีเลยสงสารเด็กน้อยตา
ดำๆ
- 7 สงสารเด็ก
- 8 สงสารเด็กที่เกิดมาอยู่ครอบครัวนี้
- 9 ให้สมอง
- 10 เวิร์ก
- 11 อนาคตเด็กคนนี้น่าสงสารจัง พ่อแม่แบบนี้แย่มากๆ จับทั้งสองคนทำหมันซะและหา
คนอุปการะเด็ก แยกไปเลย
- 12 เอ้อก่า ๆ ๆ
- 13 น่าสงสารจังเวิร์กจริงๆ
- 14
- 15 สงสารหนูน้อยเลย
- 16 ใ้ยเนาะตาสีโตนเด็กน้อยด้วสนาเกิดมาเป็นลูกผีพนัน
- 17 เฮ้ย!!เวิร์ก
- 18
- 19 สงสารเด็กจังพ่อแม่เออะไรทำหัวใจถึงได้ใจร้ายขนาดนี้
- 20 สงสารจัง
- 21 น่าสงสารเด็กที่มีพ่อแม่แบบนี้ละ
- 22 พุดได้คำเดียวสงสารเด็ก..ผ้าขาวอนาคตจะแปดเปื้อนแค่นั้นมีพ่อแม่แบบนี้
- 23
- 24 หน้าสงสารเด็ก
- 25 สงสารเด็กน้อย
- 26
- 27 3เดือน สงสารเด็ก
- 28 เวิร์ก
- 29 น่าสงสาร หนูน้อยจัง ขอให้หนูไปสู่ภพภูมิที่ดีนะ
- 30 โทเอยน่าสงสารหนูน้อยจังพ่อแม่ทำมัยใจร้ายจังเลย
- 31 เวิร์ก

32 เวร

33 เกินบรรยาย!!!!!!!!!!!!

34 เค้คคงทำหลายหนแล้ว...สงสารเด็ก

35

36 โคดสงสารเด็กเรยอะเค้ายังช่วยเหลือตัวเองไม่ได้โตมาเค้าจะทิ้งพวกคุณมั่งคอยดู!!

37 ใจร้ายจัง สงสารเด็กที่เกิดมามีพ่อแม่แบบนี้

38 นำสงสารหนูน้อยจังในเมื่อคุณไม่พร้อมแล้วจะปล่อยให้ทำไม่

39 คนเรามันเป็นได้ขนาดนี้โดยหรวสงสารเด็กจังที่มีพ่อแม่แบบนี้ไม่ห่วงลูกเลยเวรกรรม
จริงๆ

40 นำสงสารลูกเอย

41 จังที่กะมีคะ พี่น้องงงงงงง จิต

42

43 เราลูกจะ4ขวบละยังไม่ให้ละสายตาเลย นอกจากจะไม่โรงเรียน สงสารเด็กอะ

44

45 เวรแท้ๆ

46 สงสารเด็กคะพ่อแม่ชั่วมาก

47 สงสารเด็กจัง มีพ่อแม่แบบนี้

48 ชอบเล่นทั้งคู่แล้วอยากจะมีลูกไปทำไมกันสงสารเด็กจริงๆกรรมของหนูทุกๆลูก
ที่มาเจอพ่อแม่แบบนี้

49

50 นำสงสาร

51 เศร้าใจ

52 เวรกรรม

53

54

55 อย่างงี้ก็มีด้วย เห้อเศร้าใจ

56 เวรกรรมของหนูน้อยนำสงสารจังลูกเอย..ที่เกิดมาในครอบครัวนี้..

57 สงสารเด็ก ทำไมใจร้ายจัง

- 58 นำสงสารเด็กน้อย..ที่เกิดเป็นลูกผีพนันทั้ง2คน
- 59 สงสารนะไม่รู้ให้เขาเกิดมาทำไม
- 60 นำสงสารเด็ก
- 61 สงสัยตอนปติสนธิคุณแม่เอาเวลาตอนไหน?สงสารเด็กจ้่งพ่อแม่แบบนี้เล่นจนลืมลูก
- 62 สงสารมากๆค่ะ
- 63 สงสารเด็กจ้่งเลยคะตัวแค่นี้ก็โดนทิ้งซะแล้วขอได้ไหมจะเอามาเลี้ยง
- 64 เด็กเสียชีวิตไหมคะนำสงสาร
- 65
- 66 จิตหลาย คือกลัวปล่อยลูกไว้ เหวอหยังคิด
- 67 ถ้าหนูโตขึ้นหนูก็ด้อมย่าลูกเต่าให้แม่กินแล้วกันนะ สงสารเด็กจ้่ง
- 68 สงสารจ้่งเลย
- 69 นำสงสารจ้่งเด็กคือผ้าขาว....ไม่ยากเลี้ยงเค้าให้เค้าเกิดมาทำไมนะ....เห็นแล้วเศร้าค่ะ
- 70 ไม่นานะสงสารเด็กทำให้เค้าเกิดมาแต่ดูแลไม่ดี
- 71 ดีไม่ขายเด็กให้เขมร สงสารจ้่ง
- 72
- 73 เหว
- 74
- 75 สงสารเด็กคงร้อน คงหิว คงกลัว
- 76 นำสงสาร
- 77 นำสงสารจริงครับเด็กน้อย
- 78 สงสารเด็กที่เกิดมา
- 79 เหวกรรม
- 80 นำสงสารเด็กจ้่งคงหิวมาก
- 81
- 82 จิต

พาดหัวข่าวอันดับที่ 2 “ดูกันชัดๆ! คลิปผีสาวจูงอนเดินประกบนุ่มญี่ปุ่นขณะก้าวขึ้นแท็กซี่”
ความคิดเห็นที่

- 2
- 3 #ไว้ย่น่ากลัว
- 4 ไร้สาระนะ
- 5
- 6
- 7 ถูก...จ้ย...หลาย
- 8
- 9 เปนตาย่าน
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14

พาดหัวข่าวอันดับที่ 3 "แก๊งแ้วนอุทัยฯซึ่งจยย.ชนกระบะ ดับ 4 ศพ หนึ่งในนั้นเป็นสาวท้อง 6 เดือน"
ความคิดเห็น

- 1 น่าสงสารเด็กในท้องอะ
- 2 ไม่น่าสงสารเลยทำอะไรไม่คิดหน้าคิดหลังเห็นแต่ความสนุกสนาน
- 3 เสียใจด้วยนะ
- 4 แสดงหลายกะตายชะ สงสารเด็กที่เกิดมายังไม่ทันมองตาตุโลกเนอะ
- 5 สงสารคนขับกระบะที่ขับมาดีๆแล้วต้องชดใช้ค่าเสียหาย
- 6 สงสารเด็ก
- 7 RIP
- 8 เห็นแล้วเศร้าใจมาก ๆค่ะขอแสดงความเสียใจกับครอบครัวผู้สูญเสียด้วยนะคะ
- 9 อื้อบ
- 10 เป็นภาพที่ไม่มีใครอยากให้เกิดค่ะ เห็นแล้วเศร้าใจค่ะ น่าสงสารจัง
- 11

- 12 เพราะความคองและวุฒิภาวะจึงทำให้เกิดเรื่องราวที่ไม่คาดคิดและทำให้ผู้อื่นต้องเดือดร้อนไปด้วย...ดูไว้เตือนใจ ดูอย่างแต่อย่าเอาอย่าง...เสียใจกับครอบครัวที่เสียชีวิตด้วยนะ
- 13 นำสงสารคุณกรณี..ต้องมารับผิดชอบ..
- 14 R.i.P..แต่ เด็กอุทัยธานี ผมจะไม่ซ้ำเติมผู้ที่เสียชีวิตนะครับ เพราะอุทัยธานีคือ บ้านเกิดผม
- 15 เด็กพวกนี้ขยะสังคมแต่สงสารเด็ก
- 16 สงสารคนขับรถกระบะจังต้องมาช่วยเพราะ...?เสียเวลาทำมาหากิน...
- 17
- 18 'ไม่อยากจะซ้ำเติมเลย สงสารเด็กในท้อง #แต่ก็เกลียดพวกขยะสังคม
- 19 ดี..สมน้ำนํ้ามันตายโหด....สงสารเจ้าของรถกระบะจัง..
- 20 สงสารเด็กที่ไม่รู้เรื่องที่มารับกำที่พ่อแม่ทำเลยไม่ได้เกิดมาลืมตาดูโลก
- 21 สงสารเด็กเพราะพ่อแม่แท้ๆ
- 22 สม
- 23 สงสารเด็กในท้องจัง ไม่มีโอกาสได้ลืมตาดูโลกเลย

พาดหัวข่าวอันดับที่ 4 "เจ้าของบ้านผวา ยัดคลิปปูจางอด้วยาวเลื้อยชุกบ้านนาน 3 วัน กู้ภัยยังไม่พบตัว"

ความคิดเห็นที่

- 1 น่ากลัวมากขอให้เจอตัวไวๆนะ
- 2 น่ากลัวมาก ถ้าเจอแบบนี้ที่ฟุ้งแบบนี้ คงต้องนั่งลงกับพื้นแล้วยกมือทาบหน้าอก ตามด้วยร้องขอชีวิตจากพี่จกัณละ
- 3
- 4 ให้ตายเถอะรูบิน

พาดหัวข่าวอันดับที่ 5 "แบกร่วมใส่ชุดสีแดง เดินรำนงานศพไว้อาลัยผู้ตายที่เพชรบูรณ์"

ความคิดเห็นที่

- 1
- 2
- 3

2. กลวิธีการเชื่อมโยงความระหว่างความคิดเห็นของผู้อ่านที่แสดงหรือตอบกลับไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้ในเฟซบุ๊ก “เรื่องเล่าเช้านี้”

2.1 การอ้างถึง

2.1.1 การอ้างถึงด้วยบุรุษ

1) การใช้บุรุษสรรพนาม

1. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : ฝิพนันทั้งคู่ โดยเฉพาะอีแม่ส่งสัยหมดตัวก็ขายตัวเล่นต่อเลยมั้ง
ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ไซ่คุณพูดถูก
2. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : พ่อแม่เป็นแบบนี้ แล้วอนาคตลูกจะเป็นอย่างไร พ่อแม่ควร
เป็นแบบอย่างดูแลลูกให้ดีลูกแค่ตามเดินทั้งลูกไปได้เนอะรักพนั้นมากกว่าลูก
ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : มันคงคิดว่าลูกเป็นเด็กอัจฉริยะ
3. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : ตายน้อยไป..แต่รถกระบะนี่สีต้องมารับผิดด้วย
ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : คุณก็ตายตามเค้าไปสีจะได้มีศพเพิ่มขึ้น
4. ความคิดเห็นที่ตอบกลับไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้ : ตอนพวกมันไปทำบุญพวกคุณๆไม่
เคยพูดถึงพอเสียหน่อยก็พูดกันจัง#จากคนอุทัยธานี
5. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : สงสารคนขับกระบะที่ขับมาดีๆแล้วต้องชดใช้ค่าเสียหาย
ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ถ้าเขาไปตามเลนเค้ามันไม่ผิดแน่นอน นอกจากเค้าเมาขับ ไม่ต้อง
เสียลักบาท ถ้ารถกระบะเสียหายก็เรียกค่าเสียหายได้ นอกเสียจากเรามีน้ำใจจะค่าทำศพ
เขาเล็กๆน้อยๆหรือมากก็แล้วแต่

2) การใช้คำเรียกญาติ

1. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : จงใจจะทิ้งรึป่าวของสำคัญของลูกวางไว้เพื่อ
ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ผ่อแล้วเหมือนจงใจทิ้งเนาะปี่

3) การใช้ชื่อเฉพาะ

1. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : ตายน้อยไป..แต่รถกระบะนี่สีต้องมารับผิดด้วย
ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : เห็นด้วยคะ ถาวร สิงห์สุข

2.1.2 การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบ

1) การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่มีค่านั่งชัดเจน

1. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : จงใจจะทิ้งรึป่าวของสำคัญของลูกวางไว้เพื่อ
ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ผ่อแล้วเหมือนจงใจทิ้งเนาะปี่

2) การอ้างถึงโดยการเปรียบเทียบที่ไม่ปรากฏรูปค่านั่ง หรือละค่านั่ง

1. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : ตายน้อยไป..แต่รถกระบะนี่สีต้องมารับผิดด้วย

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : คุณก็ตายตามเค้าไปสิจะได้มีศพเพิ่มขึ้น

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : พาลูกหลานไปด้วยนะจะได้เยอะๆ

2.2 การแทนที่

2.2.1 การแทนที่หน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค

1. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : มีพนันทั้งคู่ โดยเฉพาะอีแม่สงสัยหมดตัวก็ขายตัวเล่นต่อเลยมั้ง

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ใช่มั้ยคุณพุดตุ๊ก

2. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : คลิปนี้รายการคนอวดฝีมือมาออกตั้งนาน แล้วไม่ใช่ที่ญี่ปุ่นด้วย

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ใช่ครับ

3. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : อุทัยไม่มีเด็กแว้นนะคะน้องไปทริปกันคะ

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ใช่แล้วค่ะแค่เด็กบ๊วยทริปมันผิดด้วยหรือ คนท่องเที่ยวไม่ได้หรือัยทำไมต้องด่าด้องว่ากันด้วยไม่เข้าใจจริงๆ

4. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : ตายน้อยไป..แต่รถกระบะนี้สีต้องมารับผิดด้วย

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : เห็นด้วยค่ะ ถาวร สิงห์สุบ

5. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : นำส่งสารคู่กรณี..ต้องมารับผิดชอบ..

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : เห็นด้วยเลยขบมาดีๆแท้ๆ

2.3 การละ

2.3.1 การละหน่วยเดิมที่เป็นนาม

1) การละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งประธาน

1. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : สู่อายามีลูกเต๊อ ภูยานสุเขตแบบนี้ 5555 Phatcharapron

Wichaphom Guide Juthamart

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : อยอยากไปด้วยกะบอก

2. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : พ่อแม่เป็นแบบนี้ แล้วอนาคตลูกจะเป็นอย่างไร พ่อแม่ควรเป็นแบบอย่างดูแลลูกให้ดีลูกแค่สามเดือนทิ้งลูกไปได้เนอะรักพินันมากกว่าลูก

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : โอแค่ 3ด จะรู้จักหยิบขวดนมไหม ถ้าหิว

3. ความคิดเห็นที่ตอบกลับไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้ : เคยผ่านช่วงเวลานี้ไหมความคิดอยู่ตรงไหน

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : เคยนะอยู่กับการควบคุมจิตใจของตัวเองและการที่จะเลือกคบเพื่อน

4. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : อุทัยไม่มีเด็กแว้นนะคะน้องไปทริปกันคะ

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ๐ ขั้วปาดยกล้อขนาดนั้นหรือครับที่เรียกไม่แฉ้น ๐ ขั้วสัก 80 ก็ไป
หริบได้ครับ

5. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : ตายน้อยไป..แต่รถกระบะนี่สิต้องมารับผิดด้วย

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ๐ พาถูกหลานไปด้วยนะจะได้เยอะๆ

6. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : สงสารคนขับกระบะที่ขับมาดีๆแล้วต้องชดใช้ค่าเสียหาย

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ๐ ผู้ดีๆหลุดคับไม่ต้องเสียเงินสักบาทคลิบเป็นหลักฐานได้ว่าเป็นการ
แข่งรถ

7. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : นำสงสารคู่กรณี..ต้องมารับผิดชอบ..

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : เห็นด้วยเลย๐ ขับมาดีๆแท้ๆ

2) การละหน่วยเดิมที่เป็นนามในตำแหน่งกรรม

1. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : เราก็ดูแลอย่างดี 24 ชมแล้วยังทอดทิ้งไปให้กินในห้องนอน

เลยกลัวหิวนอนไม่ตื่น กลัวลูกจะหิว

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : กราบบบบบ๐

2. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : อยากรู บักลำเบ็ง Non Nuntawat

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : เน็ตช้าาาา 5555 เดียวบอกๆ๐ เดียวสิเอามาแต่งใหม่ดอก

2.3.2 การละหน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์หรือประโยค

1. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : สู้อย่ามีลูกได้ ฤყ่านสุเฮตแบบนี้ 555 Phatcharapron

Wichaphom Guide Juthamart

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : 555 ๐ โหดร้ายไป

2. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : เมียมันใช้คาถาถอดจิตตามผัวมันปาวมันฝึกจากในเฟสเห็น

ลงกันบ่อยๆ

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : เออเนาะ๐ ถ้าจะจริง

3. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : จูออนอยู่เกาหลีไม่ใช่หรอ

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ๐ ญีปุ่นครับ

2.4 การซ้ำ

2.4.1 การใช้คำศัพท์ซ้ำรูปเดิมทั้งหมด

1. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : ลูกเรา ป.1 ยังไม่ให้คาดสายตาเลย ยกเว้นตอนไป

โรงเรียน ใจมันทำด้วยอะไรนะ

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ลูกชาย 11 ขวบกับลูกสาว 9 ขวบเรายังไม่คาดสายตาเลยคะ

เป็นห่วง

2. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข้าว : เราอาบน้ำยังเอาลูกใส่รถเข็นไปรอในห้องน้ำด้วยเลย ใจคอทำด้วยอะไรคะ

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : จี้อลูกน่ารักกกก ขอบีบแก้มหน่อย

3. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข้าว : จงใจจะทิ้งรีปาวของสำคัญของลูกวางไว้เพื่อ

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ปล่อยเหมือนงูใจทิ้งเนาะปี

4. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข้าว : จะเบลอบหน้าเด็กทำไมเนี่ยเด็กวัยขนาดนี้คนดูไม่ออกหรอกว่าลูกใคร

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ตามกฎหมายจะไม่งั้นพ่อแม่เด็กสามารถฟ้องเรียกค่าเสียหายได้คะ

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : เด็กยังเป็นผู้เยาว์จะต้องเบลอนะคะ

5. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข้าว : พ่อแม่เป็นแบบนี้ แล้วอนาคตลูกจะเป็นอย่างไร พ่อแม่ควรเป็นแบบอย่างดูแลลูกให้ดีลูกแค่สามเดือนทั้งลูกไปได้เนอะรักพินันมากกว่าลูก

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : แค่นี้ 3 เดือน จะรู้จักยับยั้งชั่งใจไหม ถ้าหิว

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : มันคงคิดว่าลูกเป็นเด็กอัจฉริยะ

6. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข้าว : น้องเสียชีวิตหรอคะ

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : น้องไม่ได้เสียชีวิตคะ

7. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข้าว : ไปให้ยายเลี้ยงดีที่สุด

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : แม่ยังขนาดนี้แล้วยาย!!!

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ยายไม่เกี่ยวมั้งคะ...เราไม่รู้จักเค้าเนาะ...แค่รู้สึกว่ บางทีพ่อแม่สอนดีแล้ว แต่ลูกมันไม่ดีเองก็มีนะจ้ะ

8. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข้าว : เมียมันใช้คาถาถอดจิตตามผัวมันไปว่ามันฝึกจากในเฟสเห็นลงกันบ่อยๆ

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : 555มีคาถาไหมครับ ขอโทษยัย

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ตอนนี้มีวิชาใหม่ถอดทางเก่งในน้องเมียด้วย

9. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข้าว : ฝิตตามผัว 555

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ฝิตลอนหัว..ฝิตจับหัว..โ้ยยสารพัดฝิต..น่ากลัวอะ..555

10. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข้าว : ฝิตตามหัว!!!!

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ฝิตจับหัวแงๆ..น่ากลัวจัง

11. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข้าว : อยากดู บักล้าเบ้ง Non Nuntawat

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : แค่นี้จะย่านไฉ่ เตียวพาเบ้งๆ

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : เปิดเบิ่งแล้วมาเว้าให้ฟังดูว

12.ความคิดเห็นที่ตอบกลับไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้ : เคยผ่านช่วงเวลานี้ใหม่ความคิดอยู่ตรงไหน

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : เคยนะอยู่กับการควบคุมจิตใจของตัวเองและการที่จะเลือกคบเพื่อน

13.ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : อุทัยไม่มีเด็กแว้นนะคะน้องไปทริปกันคะ

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ใช่วะคะแค่เด็กบัยทริปมันผิดด้วยหรอ คนท้องเท่วไม่ได้หรือยังทำไมต้องคำต๋องว่กันด้วยไม่เข้าจัยจิงๆ

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ขับปาด ยกล้อ ขนาดนั้นหรอครับที่เรียกไม่แว้น ขับสัก 80 ก็ไปทริปได้ครับ

14.ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : ตายน้อยไป..แต่รถกระบะนี่สิต้องมารับผิดด้วย

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : คุณก็ตายตามเค้าไปสิจะได้มีศพเพิ่มขึ้น

15.ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : สงสารคนขับกระบะที่ขับมาดีๆแล้วต้องชดใช้ค่าเสียหาย

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ถ้าเขาไปตามเลนค่านั้นไม่ผิดแน่นอน นอกจากเค้ามาขับ ไม่ต้องเสียสั๊กบาท ถ้ารถกระบะเสียหายก็เรียกค่าเสียหายได้ นอกเสียจากเรามีน้ำใจจะค่าทำศพเขาเล็กๆน้อยๆหรือมากก็แล้วแต่

16.ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : น่าสงสารคู่กรณี..ต้องมารับผิดชอบ..

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : จริงๆคร่ำสงสารมาก

2.4.2 การใช้คำฟ้องความหมาย

1. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : เมียนมันใช้ศาลาถอดจิตตามผัวมันปาวมันผีกจากในเฟสเห็นลงกันบ่อยๆ

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ตอนนี้มีวิชาใหม่ถอดทางเกงในน้องเมียด้วย

2. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : อยากรดู บักล้าเบิง Non Nuntawat

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : แค่นี้กะย่านใช้ เดียวพาเบิงๆ

3. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : สงสารคนขับกระบะที่ขับมาดีๆแล้วต้องชดใช้ค่าเสียหาย

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ผู้ดีๆหลุดคับไม่ต้องเสียเงินสั๊กบาทคลิบเป็นหลักฐานได้ว่าเป็นการแข่งรถ

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ถ้าเขาไปตามเลนค่านั้นไม่ผิดแน่นอน นอกจากเค้ามาขับ ไม่ต้องเสียสั๊กบาท ถ้ารถกระบะเสียหายก็เรียกค่าเสียหายได้ นอกเสียจากเรามีน้ำใจจะค่าทำศพเขาเล็กๆน้อยๆหรือมากก็แล้วแต่

2.4.3 การใช้คำจากกลุ่ม

1. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : น้องเสียชีวิตหรรระ

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : พี่ไม่กล้าอ่านดูแต่รูป...อ่านแต่คอมเม้น..ฟังแล้วเครียด..สงสารเด็ก

2. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : ไม่น่าสงสารเลยทำอะไรไม่คิดหน้าคิดหลังเห็นแต่ความสนุกสนาน

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : เคยผ่านช่วงเวลานี้ใหม่ความคิดอยู่ตรงไหน

2.5 การใช้คำเชื่อม

1. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : สงสารคนขับกระบะที่ขับมาดีๆแล้วต้องชดใช้ค่าเสียหาย

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ถ้าเขาไปตามเลนเค้ามันไม่ผิดแน่นอน นอกจากเค้ามาขับ ไม่ต้องเสียสักราบ ถ้ารถกระบะเสียหายก็เรียกค่าเสียหายได้ นอกเสียจากเรามีน้ำใจจะค่าทำศพเขาเล็กๆน้อยๆหรือมากก็แล้วแต่

2.6 การใช้กลไกที่นอกเหนือจากรูปภาพ หรือการมีประสบการณ์ร่วมกัน

1. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : จงใจจะทิ้งรีปาวของสำคัญของลูกวางไว้เพื่อ

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : ผ่อแล้วเหมือนจงใจทิ้งเนาะปี่

2. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : อยากรู้ บักลำเบ็ง Non Nuntawat

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : แค่นี้กะย่านไฉ่ เดียวพาเบ็งๆ

2.7 การใช้ข้อความแสดงอารมณ์ความรู้สึก และสัญลักษณ์

1. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : เราอานน้ำยังเอาลูกใส่รถเข็นไปรอในห้องน้ำด้วยเลยใจคอทำด้วยอะไรคะ

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ :

2. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : สู่อ่ามีลูกเดือ กุ้ยานสุเฮดแบบนี่ 555 Phatcharapron Wichaphom Guide Juthamart

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : 5555555

3. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังข่าว : เราก็ดูแลอย่างดี 24 ชมแล้วยังทอดไข่ไปให้กินในห้องนอนเลย กลัวหิวนอนไม่ตื่น กลัวลูกจะหิว

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : 🙄

4. ความคิดเห็นที่ตอบกลับไปยังความคิดเห็นก่อนหน้านี้ : สงสัยท้องแบบไม่พร้อม

ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : 🙄

5. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังชาว : น้องเสียชีวิตหอคะ
 ความคิดเห็นที่ตอบกลับ : พี่ไม่กล้าอ่านดูแต่รูป...อ่านแต่คอมเม้น..ฟังแล้วเครียด..สงสารเด็ก
6. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังชาว : ไปให้ยายเลี้ยงดีที่สุด
 ความคิดเห็นที่ตอบกลับ :
7. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังชาว : เมียมันใช้คาถาถอดจิตตามผัวมันป่าวมันฝึกจากในเฟส
 เห็นลงกันบ่อยๆ
 ความคิดเห็นที่ตอบกลับ :
8. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังชาว : อยากรู้ บักลำเบ็ง Non Nuntawat
 ความคิดเห็นที่ตอบกลับ :
9. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังชาว : คนขับกระบะ you're my hero
 ความคิดเห็นที่ตอบกลับ :

2.8 การแสดงความคิดเห็นเพื่อเชื่อมโยงความไปยังพาดหัวข่าว

1. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังพาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : สงสัยท้องแบบไม่พร้อม
2. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังพาดหัวข่าวอันดับที่ 1 : อยากเห็นหน้าคนที่มันทิ้งลูกจิง
3. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังพาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ไม่กล้าดูคลิปเลยขยับเร็วมาก
4. ความคิดเห็นที่แสดงไปยังพาดหัวข่าวอันดับที่ 3 : ความคึกคะนอง..แท้ๆ